

CONSTANTIN M.N. BORCIA

HOINĂRIND PRINTRE CĂMINI

(SCHIȚE UMORISTICE ȘI DOUĂ SCENETE)

Editura
PRINTECH

Editura PRINTECH

Tipar executat la:

S.C. ANDOR TIPO S.R.L. – Editura PRINTECH

Site: www.andortipo.ro; www.printech.ro

Adresa: Str. Tunari nr.11, Sector 2, București

Tel./Fax: 021.211.37.12; 021.212.49.51

E-mail: comenzi@andortipo.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BORCIA, CONSTANTIN M

Hoinărind printre oameni / Constantin M. N. Borgia. -

București : Printech, 2013

ISBN 978-606-23-0000-5

821.135.1-7

Tehnoredactare computerizată: Constantin Borgia

Coperta și ilustrațiile interioare: Constantin Borgia

Discuții finale și unele sugestii și completări: Niculina Borcea

Traducerea în limba engleză a textului : Sergiu Ioan

Contact:E-mail: cborgia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, București, România

© Copyright 2013

Autorul își asumă responsabilitatea privind conținutul cărții.

Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare este o ilegalitate morală...

HOINĂRIND PRINTRE OAMENI – (SCHIȚE UMORISTICE ȘI DOUĂ SCENETE) –

WONSERING AMIDST PEOPLE (HUMOROUS SKETCHES AND TWO SHORT STORIES)

MOTO:

*"Dând visurilor noastre viață,
privim umblând după noroc,
la adevăr cu ochi de gheață
și la minciuni cu ochi de foc ! "*

*JEAN DE LA FONTAINE – FABULE,
(ESPLA, trad. Aurel Tita, București, 1958, pag.384).*

*"Prin urmare,
Cămila vrând să dobândească coarne și-a pierdut și urechile.
Omul nemulțumit fuge de bine și dă peste mărăcine.
Sare din lac în puț.*

*Și
Ajunge de la moară la râșniță."*
*ANTON PANN – POVESTEA VORBII
(ED. FACLA, Timișoara, 1991, pag. 483).*

ROMÂNIA
2012, 2013

HOINĂRIND PRINTRE OAMENI (SCHIȚE UMORISTICE ȘI DOUĂ SCENETE)

WONSERING AMIDST PEOPLE (HUMOROUS SKETCHES AND TWO SHORT STORIES)

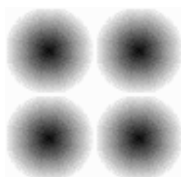
Tehnoredactare computerizată: Constantin Borcia

Coperta și ilustrațiile interioare: Constantin Borcia

Discuții finale și unele sugestii și completări: Niculina Borcea

Traducerea în limba engleză a textului : Sergiu Ioan

Contact:E-mail: cborcia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, București, România

Sunt necesare unele lămuriri:

- Orice asemănare între personajele sau instituțiile care apar în aceste schițe sau scenete și cele din realitate, este întâmplătoare ! Poate fi o coincidență uluitoare !
- Aceste schițe precum și scenetele pot fi considerate ca fiind pamflete și trebuie tratate ca atare.
- Autorul își asumă responsabilitatea privind conținutul lucrării.
- Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare este ceva incredibil, imposibil și inimaginabil...
- Celor care se vor simți lezați într-un fel anume, le urez să fie sănătoși, norocoși și veseli...
- Cartea este dedicată oamenilor veseli și binevoitori...

- CUPRINS –

ÎN LOC DE INTRODUCERE / 4

Justificare... / 5

1. NEASEMUITUL GROHĂEL GUIȚESCU / 7

2. O ZI DEOSEBITĂ... / 13

3. ȘEDINȚA / 23

4. O ZI ȘI O NOAPTE CU PAFNUTIE CÂRPEA / 28

5. ZIUA CULTURALĂ / 36

6. OMAGIU IMENSULUI EROU / 42

7. DETECTIVUL BRUHAHA ȘI FURTUL DE LA BANCA GHEBOSU.../ 50

8. DISCUȚII AMICALE - SCENETĂ / 57

9. TREI NUNȚI DE NEUITAT – SCENETĂ / 68

TEXT ÎN ENGLEZĂ - FRAGMENT IN ENGLISH / 87

ÎN LOC DE INTRODUCERE

*Mărturisesc că scriind aceste câteva cuvinte, sunt emoționat... Mărturisesc, de asemenea, că am dorit foarte mult să scriu această carte numai și numai pentru a aduce un modest omagiu unor mari personalități – **Francois Rabelais, Jean de La Fontaine, Mark Twain, Jaroslav Hasek, Ion Luca Caragiale, Eugen Ionescu, Damian Stănoiu, Gheorghe Brăescu, Ion Băieșu**, precum și unor mari actori - **Stanley Laurel și Oliver Hardy, Louis de Funes, Grigore Vasiliu Birlic, Alexandru Giugaru...***

Aceste personalități, indirect, m-au influențat pentru totdeauna și m-au ajutat în diverse momente ale vieții mele (spre exemplu, cu umorul lor unic, m-au ajutat, să nu cad în depresie, în situații critice din viața mea)...

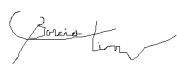
Profunda mea recunoștință pentru aceste mari personalități care au făcut ca lumea să fie, sunt sigur, mai bună...

Îi voi admira și îi voi iubi mereu !...

Mărturisesc de asemenea că scrierea acestei mici cărți mi-a produs o mare bucurie și sper să fi transmis această bucurie și eventualilor cititori...

Cu deosebit respect,

Constantin M.N. Borcia

(6 septembrie, 2012, Adâncata - 7 aprilie, 2013, București)

Justificare...

Foarte mulți cititori, m-au rugat insistent să povestesc câteva dintre întâmplările din viața mea... În consecință, m-am hotărât să scriu despre aceste întâmplări precum și despre oamenii pe care i-am întâlnit, despre ceea ce am văzut și am auzit și despre multe altele... Nu mi-a fost însă ușor, pentru că a trebuit să aleg doar câteva dintre aceste întâmplări, despre oamenii întâlniți, despre multe altele... A fost un adevărat chin.. În cele din urmă m-am decis să aleg doar câteva întâmplări care mi s-au părut mai interesante... Sper că am răspuns acestor cerințe insistente... Dau numai două exemple...

Iată o scrisoare primită din partea unui cioban care își păștea oile, undeva, într-un vârf de munte, din care îmi permit să extrag un fragment:

"Stimate și onorabile... Am citit cu nesățu schițele dumitale și mărturisesc că am fost foarte impresionat de ceea ce ai scris... Ar fi total regretabil să nu continui să împărtășești din foarte bogata experiență de viață a dumitale, pentru a ști și noi cei pierduți în vârfurile munților ce se mai întâmplă în lumea asta mare...

Nu lăsa ca experiența dumitale vastă să se piardă în cele patru puncte cardinale... Eu și oile mele vom aștepta cu multă nerăbdare scrierile dumitale, iar în acest timp, eu voi mulge oile, voi face brânză, voi tunde oile și lâna o voi vinde, mă rog voi face chestii din astea... Cu stimă, Abrânzăresei Pupu. "

O altă scrisoare am primit-o de la domnul Sisilică Mormăilă... Acesta mi-a scris următoarele:

"Citind și recitind scrierile dumitale captivante, am ajuns la concluzia că nu ar strica să continui să ne încânti cu producțiile dumitale... De multă vreme m-am retras în deșertul Sahara și nu vin decât arareori în lumea civilizată și vin numai și numai pentru ca să-ți cumpăr cărțile... Sunt foarte încântat... Aștept cu multă nerăbdare următoarea apariție... Al dumitale, Sisilică Mormăilă..."

Mărturisesc că aceste încurajări m-au măgulit peste măsură !

Dar, nu am primit numai scrisori binevoitoare... Au fost și unele, puține ce-i drept, destul de mizerabile... Iată, spre exemplu, mesajul unui critic furibund, și anume, domnul Haț Șfanț Țuculescu Foamfă, care mi-a scris următoarele:

" Ști ce, nea Costicuță Teleguță ? Mai lasă-ne în pace cu banalitățile astea !... Pe cine crezi dumneata că interesează banalitățile scrise în cărțile dumitale ?... Pe nimeni, domnule, pe nimeni !... Că dacă nu te potolești, să ști că o să ai de-a face cu mine, marele critic și istoric literar Haț Șfanț Țuculescu Foamfă, poreclit și Bubuilă ! Te voi face praf și pulbere ! Îți spun încă odată să te potolești, că dacă nu o să te potolești, o să te mușc ! Și eu când mușc pe cineva, se cunoaște ! Dacă vrei totuși să compui ceva, scrie și dumneata spre exemplu despre gâze, despre mușuroaiele de furnici, despre parfumuri, despre solzii de pește, despre scobitori, despre fân, despre musca țețe, despre maioneză, despre gripa aviară, despre boala vacii nebune... Iată câteva sugestii... Să nu spui că sunt crud și chiar îți interzic total să te manifesti... literar, ca să zic așa ! Scrie neică, scrie, da' să nu mă plictisești pe mine ! Ai înțeles ?

Salutare,

Critic, istoric, laureat, bacalaureat, Haț Șfanț Țuculescu Foamfă, zis și Bubuilă...

Post – Scriptum

Îți voi da două exemple despre ceea ce consider eu că este o literatură bună... Iată o poezie... Poezia face parte dintr-o carte, intitulată "Făcând baie într-o copae", aparținând tânărului poet în devenire Bățâilă Bucățică... Poezia se intitulează, "Dacă voi nu mă vrei, eu vă vreau..." Citește și luminează-te !...

"Să nu vă închipuiți, voi pungașilor, voi derbedeilor, voi potăilor,
Că dacă nu vreți să intru în gașca voastră, o să mă intimidați,
Eu voi insista și voi insista mereu, pentru că vă vreau, da, vă vreau,
Vreau să fiu un pungaș ca și voi, vreau să fiu un derbedeu ca și voi, vreau să latru,
Asta vreau și vă rog cu lacrimi în ochi să mă lăsați să intru în tagma voastră,
Sunt turbat și vreau să mușc !..."

Iată ce poezie frumoasă, care arată atât sinceritatea poetului, sinceritate care pe mine m-a impresionat până la lacrimi, cât și un simț poetic deosebit de dezvoltat ! Ah, ce frumos !... Sunt turbat și vreau să mușc... Câtă sinceritate, câtă naturalețe !... Un alt exemplu... Poezia este intitulată, "Dragoste, pacoste..." Iată ce frumos scrie poetul Bățâilă Bucățică... Citește și ia aminte, nea Costicuță...

"Aseară, Lenuțo, într-o cârciumă te-am întâlnit,
Și de banii tăi m-am îndrăgostit !
Am mâncat, am băut și am dănuțuit,
Până când te-am lefterit !
Și în pușcărie am nimerit..."

Of, of, lele, lele, lele, dragoste, dragoste, tu ești o pacoste !..."

Îți poți închipui, nea Costicuță, suferința inimaginabilă a poetului, când a ajuns în pușcărie ?... Și pentru ce ? Numai pentru că era îndrăgostit de banii Lenuței ! Dar, ce ști dumneata ?...

Să nu îți închipui că dacă mă vei ignora, mă vei ironiza, mă vei insulta pe mine, pe marele critic Haț Șfanț Țuculescu Foamă, vei scăpa de critici ! Nu spera asta insensibilule. Te voi critica cu o plăcere ieșită din comun ! Te voi face să simți ce înseamnă critica, te avertizez, vei vedea ce înseamnă mânuirea cuvintelor !... Încă odată îți spun, încetează să te mai joci cu cuvintele, neică Teleguță, ai înțeles ?... Sunt turbat și vreau să mușc, vorba poetului... "

Ei bine, ce să fac ? Mărturisesc că, punând în balanță încurajările și descurajările, balanța a înclinat în favoarea încurajărilor, așa că l-am lăsat naibii pe ilustrul critic Țuculescu Foamă, și... am scris, am rescris, am șters și iar am scris... Și în sfârșit, a rezultat ceva... Am mai adăugat la schițele acestea și două scenete... Să văd dacă voi putea satisface exigențele nenumăraților mei cititori și... critici... Mă aștept așadar la niște critici furibunde din partea minunatului critic Foamă zis și Bubuilă... Îi spun însă chiar acum, așa... Nene Foamă zis și Bubuilă, ști ceva ? Foaie verde lobodă, gura lumii slobodă... Din învățătura poporului...

Îmi asum riscul de a fi mușcat de... marele critic, Bubuilă...

Vă doresc tuturor, numai bine,

COSTICUȚĂ TELEGUȚĂ
SEMNĂTURĂ INDESCIFRABILĂ

NEASEMUITUL GROHĂEL GUIȚESCU

Am avut șansa incredibilă să mă aflu o zi întreagă în preajma marelui om, în preajma titanului poeziei românești, în preajma politicianului inegalabil, în fața afaceristului incomparabil, în preajma omului care a revoluționat politica, economia și afacerile... Se numește... GROHĂEL GUIȚESCU !... Îl cunoaște toată lumea !

Mă aflam așadar, cu câțiva ani în urmă, într-o vilă frumoasă aparținând ilustrului nemuritor... Stăteam la o masă imensă împreună cu maestrul și discutam...

- Îți voi arăta nene Costicuță, spuse blând marele Guițescu, îți voi arăta în ce fel fac eu versurile, cum fac eu versurile, cum concep eu să fac politică în Parlament și te voi lua cu mine la o ședință ordinară a Parlamentului... Îți voi arăta modul cum fac eu afacerile și te voi lua cu mine la o întâlnire de afaceri cu niște reprezentanți dintr-o țară străină... numită Insulele Porku-Porku... Să începem așadar... Cum fac eu versurile, sunt sigur că te întrebi... Mai întâi, îmi fac încălzirea... Încălzirea o fac bând Țuică bătrână...

Și maestrul scoase o ploscă dintr-un dulap, o puse la gură și bău... Bău și bău, până când, satisfăcut, luă plosca de la gură și apoi o trânti pe o masă din apropiere...

- Așaaaa, acum m-am încălzit... Iată, nene Costicuță ce versuri minunate sunt capabil să fac !... Ascultă !...

”Guguștiuc într-o grădină și guiț într-o cocină,
Cotcodac lângă un sac și oac, oac lângă un lac,
Muu, muu, muu lângă o fântână și behehe lângă o stână,
Ham, ham, ham lângă o casă și miau, miau, miau lângă o masă,
Chiț, chiț, chiț lângă un coteț și bâzz, bâzz, bâzz lângă un mistreț,
Ga, ga, ga lângă un armăsar și câr, câr câr lângă un par
Cucu, cucu într-un copac și cucurigu într-un cerdac...
De asemenea cântări fără cusur, eu, Grohăel, nu mă mai satur !...”

Ce zici, coane Costicuță ?

- Ah, maestre Guițescu, sunt în culmea fericirii, sunt extaziat ! am strigat cuprins de o nemărginită admirație...

- Iată acum o altă compoziție deosebită...

”Foaie verde, foaie lată,
Ascultă cum mai cântă broasca,
Cântă, cântă și iar cântă,
Iar lângă mine bâzâie o muscă !...
Recunosc că sunt extaziat, sunt îmbătat...
Aș asculta la nesfârșit,
Cântecul broaștei neasemuit și bâzâitul muștei !
Toată lumea să vină lângă mine și o să fie bine !
Sunt parcă în rai, atunci când a început să cânte și un buhai...”

Ei, ce zici de asta, coane Costicuță ?

- Superb, pur și simplu superb, maestre ! am spus eu, cuprins de o admirație nesfârșită...

- Ei bine, după cum ai putut observa, versurile mele sunt pline de sensibilitate... Asta este, coane Costicuță, sunt un individ foarte sensibil, excesiv de sensibil... Acesta este marele meu noroc dar și blestemul meu, sunt nepermis de sensibil ! Nu știu ce să mă fac cu sensibilitatea asta ! Fac versuri și în mod cert sunt talentat !... Sunt o celebritate !... Ah, celebritatea !... Ce spunea marele ziarist Pafnutie Cârpea, despre celebritate ?...
- Îmi aduc aminte, maestre... Marele Cârpea spunea, și citez... " Mai bine să fiu un nătărău celebru, decât să fiu un... geniu necunoscut !"...
- Așa este, așa este... Și eu sunt de aceeași părere... Prefer să fiu un idiot celebru, decât să fiu un geniu necunoscut... Nu este cazul în ceea ce mă privește, desigur, pentru că eu sunt un geniu celebru... Și acum te invit să mergem la Parlament, să participi la o ședință ordinară...

Am plecat din impozanta vilă în care locuia minunatul maestru... Ne-am urcat într-o mașină luxoasă care ne-a transportat până la ușa impozantei clădiri în care își ținea ședințele ordinare, Parlamentul... Am intrat în sală... Eu m-am așezat, modest, pe un scaun, iar maestrul Grohăel, s-a așezat pe un fotoliu... După puțin timp, președintele Parlamentului, domnul Eunichie Țopândeal Cotcodăcilă, a deschis ședința...

- Stimate colege și stimați colegi... Deschid ședința ordinară care are loc azi, având următoarea ordine... Unu... Dezbateri asupra efectelor înțepăturilor făcute de viespi și legea referitoare la interzicerea crescătorii de viespi... Doi... Dezbateri asupra alocării de fonduri pentru protejarea gropilor de gunoi. Trei... Alocarea de fonduri pentru construirea unor cabinete stomatologice necesare pentru tratarea afecțiunilor dentare ale porcilor, caprelor, lupilor, șerpilor veninoși și vulpilor... Patru. Dezbateri asupra metodelor de stârpire a gândacilor de bucătărie... Cinci... Dezbateri privind alocarea de fonduri pentru construirea unor parcuri de distracție... Câinii vagabonzi, pisicile vagaboante, ciorile fără stăpân și măgarii fără adăpost vor avea nevoie de aceste parcuri de distracție, motiv pentru care se vor alocarea niște fonduri... Și în sfârșit șase... Dezbaterea legii privitoare la măsurile care se impun pentru protejarea melcilor, țiparilor și bufnițelor, precum și dezbaterea legii privind interzicerea fumatului și a consumării băuturilor spirtoase lângă gropile de gunoi și lângă tomberoane... Dacă vrea cineva să ia cuvântul... Da, se pare că vrea cineva să ia cuvântul... Domnul... parlamentar... Grohăel Guițescu... Pofțiți la tribună domnule Grohăhăel...

Marele om, stătea tolănit în fotoliu, care parcă gemea de fericire că avea cinstea să găzduiască un asemenea geniu... După ce se scărpină, după ce tuși, geniul zbieră, plin de importanță:

- În primul rând, să-ți spun că nu mă cheamă... Grohăhăel, dobitocule, mă cheamă... Grohăel, pramatie, ai înțeles, te rog foarte mult să nu îmi pocești numele... Dumitale ți-ar conveni ca, în loc de Cotcodăcilă, să te numesc... Cotcodrăcilă ? Da sau ba ?
- Îmi cer miliarde de scuze, maestre, dar... cred că m-am bâlbâit, urlă președintele Parlamentului, onorabilul Cotcodăcilă...

— Bine... Te scuz !... Acum să-ți mai spun că nu poftesc să vin la tribună... Voi vorbi de aici de unde stau... Dacă aş veni la tribună, ar însemna să mă înjosesc... Aşa, să fie clar !... Mai întâi să vă propun o altă dezbatere... În ultima vreme fenomenul răpirii de către farfuriile zburătoare a nenumărate vaci, a nenumăraţi porci şi capre, a luat amploare nemaîntâlnită... Mai mult, răpirile s-au extins acum şi la oameni ! Mulţi copii sunt răpiţi, multe femei sunt răpite, mulţi bărbaţi sunt răpiţi de către aceste enigmatice farfurii zburătoare, iar noi ce facem ?... Ce facem ? Vă spun eu ce facem: tăiem frunze la câini !... Acest fenomen trebuie să înceteze ! Eu însumi am fost răpit de un obiect zburător neidentificat acum zece ani de zile... Nu spun că nu a fost interesant, nu spun că nu a fost plăcut, dar cu toate astea, nu sunt adeptul răpirilor, să fie clar !... Motiv pentru care propun să se adopte legea care interzice răpirile bovinelor, porcinelor, ovinelor de către farfuriile zburătoare, precum şi a oamenilor... Orice obiect zburător neidentificat care va răpi o vacă, un porc, o capră, o oaie, un om sau orice altceva, va trebui să fie adus în faţa justiţiei ! Am zis !...

— Foarte just, maestre Grohăel, strigă domnul Cotcodăcilă...

— Apoi, zbieră maestrul Guiţescu, în legătură cu... citez... " Alocarea de fonduri pentru construirea unor cabinete stomatologice necesare pentru tratarea afecţiunilor dentare ale porcilor, caprelor, lupilor, şerpilor veninoşi şi vulpilor ", trebuie să vă spun că... dintre vieţuitoarele enumerate, nu mă interesează decât porcii !... Propun ca numai pentru porci să se construiască respectivele cabinete stomatologice ! Pentru că numai porcii merită să aibe astfel de cabinete !... Vă spun eu, pentru că am studiat problema asta, vă spun eu că porcii suferă cel mai mult datorită afecţiunilor dentare ! Şi eu am avut afecţiuni dentare şi ştiu ce înseamnă... Ca urmare numai porcii merită să aibe astfel de cabinete, pentru că celelalte vieţuitoare enumerate, nu au afecţiuni dentare !...

Un individ slab, deşirat, nervos, urlă...

— Sunt parlamentarul Şerpălău Năpârcă Boa de la Partidul Viperelor Conţopist şi vă spun cinstit că sunt dezamăgit de cele spuse de Grohăel Guiţescu, de la Partidul Porcinelor Mari Grăhăel Guiţescu, pe scurt PPMGG... Cum este posibil ca acest individ să se refere numai la porci şi la şerpii veninoşi, nu ? Stau eu şi mă întreb ? Păi aflaţi că tocmai şerpii veninoşi şi în special viperele suferă cel mai mult atunci când au carii dentare !... Tocmai pentru vipere ar trebui să se construiască astfel de cabinete stomatologice ! Am zis, să se ştie !

Abia termină de vorbit numitul Şerpălău, că se şi ridică în picioare o individă cu părul creţ, bondoacă şi nervoasă, care zbieră...

— Nu sunt de acord nici cu Guiţescu şi nici cu Şerpălău !... Mă numesc Căpruţa Oaiealbă şi reprezint Partidul Ovinelor Birocrate ! Sunt profund dezgustată ! Cabinetele stomatologice ar trebui înfiinţate special pentru ovine şi caprine, adică, mai pe româneşte, pentru oi şi pentru capre, să fie foarte clar !

— Mulţumim doamnei Căpruţa, strigă domnul Cotcodăcilă.

- Oile și caprele suferă înfiorător și în tăcere atunci când au carii dentare, zbieră doamna Căpruța Oaiealbă... Trebuie să vă aduc la cunoștință că oile și caprele tot mestecând iarbă și alte vegetale, fac mult mai des carii dentare decât alte animale !...

Abia termină de vorbit Oaiealbă că, parcă împins de un resort, un individ solid, cu un nas proeminent, sări din fotoliu, alergă la tribună și parcă scos din minți, urlă:

- Să vă fie rușine, Guițescu, Șerpalău și Oaiealbă !... Să vă fie rușine !... Vă spun eu, Lupică Vulperoșie Găinoiu, de la Partidul Colțos Minciunist, vă spun eu, dacă este să vorbim de afecțiuni dentare, să știți că nimeni nu suferă mai mult decât lupii și vulpile, motiv pentru care lor și numai lor ar trebui să le fie alocate fondurile pentru construirea cabinetelor stomatologice ! Să fie foarte clar !...

Foarte nervos, maestrul Grohăel urlă:

- Să vă fie rușine ! Vă gândiți numai și numai la interesele voastre ! Și, în definitiv, vă rog să fiți atenți atunci când vă referiți la mine !... Vă atrag atenția că eu sunt inegalabilul Grohăel Guițescu ! Sunt un om foarte modest, dar, cu toate astea, nu admit să vă bateți joc de mine !... Am zis și așa rămâne ! Numai porcii vor avea dreptul să se prezinte la cabinetele stomatologice care vor fi construite numai și numai pentru ei, pentru porcii mei dragi și scumpi !...

A izbucnit atunci o ceartă de nedescris ! Președintele, Eunichie Țopândeal Cotcodăcilă, mai mult decât nervos, zbieră:

- Stimați colegi și stimate colege, gata, gata ! Liniște !... Propun să luăm o pauză binemeritată, timp de o oră, timp în care să beți o cafea, să vorbiți, să vă certați în liniște și apoi să reluăm dezbaterile, conform cu ordinea prezentată !...
- Domnule președinte, urlă maestrul Grohăel, trebuie să plec, am o întâlnire de afaceri uluitor de importantă și nu pot să mai rămân ! Trebuie să plec uluitor de repede !...
- A da, da, domnul Grohăel, bineînțeles că puteți să plecați ! Vă urez cale bătută !

Maestrul Grohăel, se ridică de pe fotoliu și plecă... M-am ridicat și eu de pe scaun și l-am urmat pe inegalabilul și distinsul maestru...

- Ei, ți-a plăcut coane Costicuță ce cuvântări am avut ? Ți-a plăcut ceea ce le-am spus javrelor alea ? mă întrebă maestrul Guițescu, după ce l-am ajuns din urmă și după ce am ajuns în dreptul automobilului cu care venisem la Parlament...
- Sunt emoționat și extaziat, am bolborosit eu...
- Ei, acum vom merge la o întâlnire de afaceri... Trebuie să mă întâlnesc cu niște inși din Insulele Porku – Porku... Voi tranzacționa importul de porci cu două cozi și patru urechi și voi mai tranzacționa exportul unor porci în greutate de 500 de kilograme... Ai să vezi dumneata cum știu eu să fac afaceri !...

Ne-am suit în mașina aceea luxoasă și am pornit la drum... Am mers, am tot mers, până când am ajuns în dreptul unui palat... Am coborât din mașină și apoi am intrat în palat... Am mers apoi mult și bine prin palat și în cele din urmă, am intrat într-o cameră... Înăuntru am întâlnit cinci inși, toți îmbrăcați în costume scumpe... Maestrul Grohăel, a binevoit să-i prezinte...

- Domnul Costicuță Teleguță, spuse maestrul arătând spre mine... Domnii aceștia sunt oameni de afaceri eminenți... Dumnealui este Akii Kukuie, apoi, în ordine, Porkii Porkii Kopaie, Muika Paparula Bua Bua, Bukii Ngdenguie și în fine, ultimul și cel din urmă, Spitze Kutzu Tzutui... Și acum la treabă... Vorba multă, sărăcia omului, sau mai bine zis, în acest caz, sărăcia porcului ! Iată ce vă propun, de fapt, nu vă propun, vă ordon ! Vă dau 500 de porci de câte 500 de kilograme fiecare și îmi dați 1000 de porci cu două cozi și patru urechi care cântăresc cel puțin 800 de kilograme fiecare !! Aceasta este oferta mea !...
- Multu iubit și stimat Grăhăielul Guitzescul, spuse emoționat unul dintre oamenii de afaceri... Nu putem pentru ca să acceptăm oferta făcută de domnia voastră pentru căci, deoarece, fiindcă, nu este cinstu... Ale noastre porcine sunt cu două codzi și patru urechi și sunt mai scumpe... Numai noi știm ce însemnează să creștii porcii cu două codzi și patru urechi... Porcii aceștia sunt multu turbatu, multu turbatu, cumu sunt câinii de turbatu. Uhu hu uluuu uluu... Dușmanii noștri să nu aibe parte de așa cevașilea... Nu suntem de acord pentru ca să dăm ale noastre porcine cu două codzi și patru urechi, pentru căci, deoarece, fiindcă, ale voastre porcine au numai o coadă și două urechi... Multu părere de rău avem, dară nu putem încheia tranzacțiunea asta, multu iubit și stimat domnu Grohăielu Guitzescu, nu putem, de locu nu ne convine !
- Nu vă convine, hai ? Da ? Ei, atunci, haide, marș afară !... Să știți că nu stau să mă tocmesc cu voi, bandiților !...
- Statu așa, multu iubit și stimat Grăhăielul Guitzescul, statu așa... Nu vă enervatzi... Suntem cu totu și cu totu de acord, cu această afacere !... Cu toate că ale noastre porcine suntă ră mai scumpe fiindcă, deoarece, întrucât, pentru că, din cauză că porcinele noastre au două codzi și patru urechi, cu toate că nu am fostu de acord la începutu, acumă suntemură de acord !... spuse umil unul dintre afaceriști, mi se pare că era Akii Kukuie...
- Bun, atunci să semnăm actele, imediat... Să vină Burdușină cu actele, urlă marele maestru internațional Grohăel...

Intră în cameră un individ mic de statură, cocoșat, chel, care avea mai multe acte pe care le puse în fața maestrului... Grohăel Guitzescu, semnă actele și apoi le puse în fața oamenilor de afaceri... Semnară și aceștia...

- Bine, bravo ! Așa îmi place să fac afaceri ! zbieră Grohăel... Și acum, vă invit la restaurantul Troaca să mâncăm...

Am plecat, ne-am suit într-o mașină și după o oră am ajuns la renumitul restaurant, Troaca... Și aici, am mâncat... Nu cred că este lipsit de interes să consemnez ceea ce a mâncat marele maestru Guitzescu... În ceea ce mă privește, m-am mulțumit să mânc o omletă cu ceapă și niște gogoși...

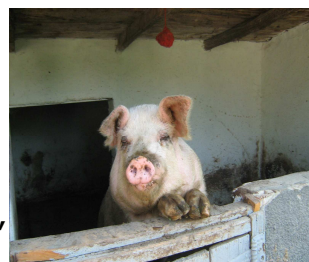
Iată însă ceea ce a mâncat marele maestru: ciorbă de burtă, ciorbă de crocodil, ciorbă de miel, ciorbă de lup, ciorbă de nură, ciorbă de prepeliță, ciorbă de hipopotam, ciorbă de struț, supă, lăcuste prăjite, hârciog și popândăi fripți și broaște înăbușite, șobolani fierți, icre negre, purcel de lapte răscopt și înăbușit cu o portocală în rât, friptură de rechin combinată cu friptură de porc mistreț foarte bătrân, ouă de broască țestoasă fierte, ouă de struț răscoapte, salată de fructe de mare cu multă maioneză, măruntaie de arici de mare, friptură de cașalot, raci cruzi, melci fierți și creveți fripți, măruntaie de caracatiță, stele de mare și țipari prăjiți, rață coaptă, dropie răscoaptă, șuncă foarte afumată și foarte sărată, friptură de balenă, cârnați foarte afumați, tăvăliți în sos de usturoi, hrean, ardei iute, muștar și piper, mămliguță cu brânză de burduf, foarte sărată și foarte iute și cu jumări, labă de urs fiartă, friptură de nură și de curcă, costițe de berbec foarte prăjite, potârnică înăbușită și salată de urzici proaspete... Ca desert, a mâncat un tort de mere pădurețe, plăcintă de pere și coji de nucă, precum și nenumărate coji de alune și coji de semințe de floarea soarelui și de dovleac, precum și multe conuri de brad, care, spunea marele geniu, sunt foarte hrănitoare... Apoi, a băut foarte multă țuică, foarte mult vin, foarte multă șliboviță, foarte multă șampanie și foarte multă bere... A mai mâncat apoi și nenumărate bomboane spirtoase...

— În timp ce mâncam, am scris, nene Costicuță, pe acest șervețel, o poezie, spuse vesel marele maestru Grohăel Guițescu... Citește poezia, după ce pleci... Sunt foarte satisfăcut, nea Teleguță... Asta zic și eu o mâncare bună și hrănitoare... Află nene Costicuță că, pentru mine, o viață admirabilă, înseamnă de fapt... o afacere bună, profitabilă... Dedic o poezie în cinstea acestei mese și a acestei afaceri...

"O viață admirabilă,
Înseamnă o afacere profitabilă,
O viață frumoasă,
Înseamnă o masă copioasă !
Cântă lăutare,
Aleargă armăsare,
Chelner să aduci băutură și mâncare,
Voi chefui, voi chiui, voi juca și voi bea,
Toată lumea este a mea !"

M-am despărțit de marele maestru Grohăel Guițescu și m-am pierdut în noaptea înstelată, cuprins de o fericire de nedescris... Apoi, în timp ce mergeam, ajungând în dreptul unui felinar, am scos șervețelul din buzunar și am citit poezia scrisă de imensul geniu, în timp ce mânca... Cred că nu mai este necesar nici un comentariu...

"Sunt îngrozitor de trist, Sițo și te aștept cu multă nerăbdare,
Să mă lecuiești de tristețea care mă cuprinde...
Aștept să-ți văd portofelul tău mare, fără asemănare,
Aștept să mă înfrupt din portofelul tău dolidora de bani,
Care așteaptă să fie cheltuiți...
Vino Sițo, vino, te aștept într-o cârciumă, la șosea...
Te aștept, tot așa cum un purcel flămând așteaptă să fie hrănit..."

O ZI DEOSEBITĂ...

Nu voi uita niciodată o anumită zi dintr-un anumit an, o zi foarte bogată în tot felul de evenimente... Mi-am început ziua amintindu-mi de profesorul Țiculică Țiuiac Gâgâilă. Țiculică Țiuiac Gâgâilă era profesor de educație cetățenească... De fiecare dată când intra în clasă, zbiera:

— Bună ziua tovarășe eleve și tovarăși elevi !... Drepti !...

Toate elevele și toți elevii, zbierau:

— Bună ziua, tovarășe profesor de educație cetățenească, Țiculică Țiuiac Gâgâilă !
Vă iubim și vă stimăm, patria o apărăm !...

Iar profesorul Țiculică Țiuiac Gâgâilă, urla:

— Vă rog să vă așezați ! Să vedem acum cine chiulește ! Cine chiulește, va fi repetent, adică va repeta anul de studiu, să se știe !...

Punea catalogul pe catedră, apoi îl deschidea și începea să strige:

— Aoaiei Pafnutie Pocitu ! Este prezent sau absent ?

— Este absent, tovarășe profesor ! țipam noi, elevii...

— De ce chiulește Aoaiei Pocitu ? urla nervos profesorul.

— L-a trimis taică-său să-i cumpere țigări și o sticlă cu țuică ! Și chibrituri ! Vrea să repete anul de studiu, tovarășe profesor !...

— Are nota patru la educație cetățenească și el și taică-său... Va fi repetent și el și taică-său !... Cine urmează ? Sile Bălunică Băsunică ! Este prezent sau chiulește ?

— Sunt prezent, tovarășe profesor, țipa numitul Bălunică Băsunică.

— De ce ești prezent, Bălunică Băsunică ? urla profesorul. Pentru ce ești prezent ? Tu nu vrei să fi repetent ?

— Nu vreau tovarășe profesor ! Sunt prezent pentru că lecțiile dumneavoastră mă luminează, mă fac să fiu mai înțelept !!

— Ai nota nouă la educație cetățenească... Dacă ai fi spus că lecțiile mele te fac să fi mai puțin nătărău, ți-aș fi dat nota zece... Și de ce te numești Bălunică Băsunică ?

— Pentru că pe taică meu îl cheamă Bălunică, iar pe maică-mea o cheamă Băsunică, așa că pe mine mă cheamă Bălunică Băsunică ! Ați priceput, tovarășe profesor Gâgâilă?

— Aha, da, da, acum am priceput... Mai departe, cine urmează? Crocobauru Șuie Veta ! Chiulește sau este prezentă ?

— Sunt prezentă, tovarășe profesor !

— Tu de ce ești prezentă, Șuie ?

— Pentru că după ce asist la lecțiile dumneavoastră, sunt mai puțin proastă, tovarășe profesor Țiuiac Gâgâilă !

— Ai nota zece la educație cetățenească !...

Și tot așa, profesorul Țiuiac continua să strige și elevii să țipe, timp de vreo douăzeci de minute... Apoi, Țiuiac, închidea catalogul, apoi îl deschidea și urla...

- Ce ați avut de învățat voi, la educație cetățenească, azi, măi prostovanilor ? Să răspundă la întrebare, prostovanul Mătușică Coadădepurcel !
- Noi am avut de învățat la educație cetățenească, lecția... "Rolul factorilor de decizie din societatea socialistă multilateral dezvoltată în formarea caracterului nou la preșcolari, școlari, tineri, maturi și bătrâni"...
- Bravo, Mătușică ! Despre ce este vorba în această lecție ?
- Factorii de decizie în societatea noastră multilateral dezvoltată este determinant. Nu poate exista nimic în afara factorilor de decizie ! Factorii de decizie, decid spre exemplu în ceea ce privește utilizarea bătelor sau a nuielilor sau a bastoanelor în procesul de educație și de convingere a tineretului studios !...
- Foarte corect, Mătușică ! Spune mai departe ! zbiera Țiuiac.
- Bătaia, chiar și în Sparta, străvechea cetate antică din actuala Grecia, era considerată ca fiind o modalitate foarte eficientă în procesul acesta anevoios, numit educație... Tot factorii de decizie din societatea noastră multilateral dezvoltată, decid să nu se folosească lingurile, furculițele, cuțitele și ligurițele atunci când mâncăm !
- De ce Mătușică ? Întrebă plictisit Țiuiac.
- Pentru că sunt periculoase... Mulți s-au tăiat cu cuțitele, mulți au înghițit lingurile și ligurițele, mulți și-au înfipt furculițele în ochi, așa încât este mai bine să se renunțe la aceste ustensile de mâncat, periculoase !...
- Foarte corect, Mătușică... Eu am renunțat demult... De aceea are omul degete, ca să mănânce cu ele ! Mai departe !
- Tot factorii de decizie decid să nu ne ferim de câinii care vagabondează pe străzi, de pisicile care de asemenea vagabondează pe străzi, să nu ne ferim de câinii turbați și de pisicile turbate !...
- De ce Mătușică ? Întrebă Țiuiac, începând să caște...
- Pentru că dacă te ferești de câini, spre exemplu, mai rău îi întărești și atunci te vor mușca, iar dacă te vei feri de pisici, atunci se vor enerva și te vor zgâria !
- Foarte corect, Mătușică !... Ai nota opt la educație cetățenească ! Am să vă spun o ghicitoare pe care o știu de la tovarășul inspector Bubulină Ispășescu... Mănăstire într-un picior, ghici ciupercă ce-i ?... Ce este mănăstirea într-un picior ? Să răspundă la ghicitoare, elevul Găgăuță Mănătarcă Berculescu...
- Păi mănăstirea nu poate să aibă picior pentru că nu este animal... Numai animalele și oamenii au picioare, tovarășu' profesor...
- Ba mai au și ciupercile, măi Găgăuță Mănătarcă ! Nu știai ? Deci... răspunde la ghicitoare, ce este mănăstirea într-un picior ?
- Nu știu tovarășu' profesor ! Nu știu ! Ce poate să fie... mănăstirea într-un picior ?
- Păi să te luminez eu, că de-aia sunt profesor, să te învăț ! Mănăstirea într-un picior este... ciuperca !...
- Dar ce legătură are mănăstirea cu ciuperca, tovarășe profesor ?... Cum poate fi mănăstirea o... ciupercă ?... Și în afară de asta ciuperca se mănâncă, iar mănăstirea nu se mănâncă !...

- Măi capsomane, dacă privești de la distanță o mănăstire ea poate fi asemuită cu o ciupercă ! Dacă privești de aproape o ciupercă, o poți asemui cu... o mănăstire ! Ai înțeles acum capsomane ?
- Eu am privit de aproape o ciupercă, dar nu mi s-a părut că seamănă cu o... mănăstire, tovarășu' profesor...
- Destul, măi Găgăuță Mânătarcă, destul... Am zis și așa rămâne ! Mănăstirea într-un picior, este ciuperca și numai ciuperca !... Ați înțeles, urangutanilor ? Bine ! Pentru lecția următoare, aveți de învățat, lecția intitulată "Participarea conștientă a întregului popor în procesul de educație al tinerilor, rolul determinant al conducătorului statului și partidului." Lecția o puteți găsi în manuale, la pagina 95. Citiți, citiți și iar citiți, tinere vârstare, tinere mlădițe ! Este o lecție foarte importantă și vă atenționez că vă voi da lucrare de control !... Ca temă suplimentară, să se analizeze proverbul următor... Cine se scoală de dimineață, înseamnă că a visat urât !...
- Și ce înseamnă faptu' că cineva se scoală târziu, tovarășe profesor ?
- Este la mintea cocoșului măi Bubulină zis și Bubuilă, este evident pentru oricine că cine se scoală târziu sau a înghițit somnifere înainte să se culce... sau s-a îmbătat ! Vă voi da încă ceva de făcut... Să se analizeze următoarea propoziție... Această propoziție se găsește în basmul intitulat "Gâscanul fermecat"... Iată propoziția... Citez... "Of, of și iar of, iată un gâscan care oftează, un gâscan gras și nu are cine să îl taie, spuse copilul..." Să se răspundă la următoarele întrebări... De ce oare oftează gâscanu' ? Credeți că gâscanul oftează pentru că este trist sau pentru că este prea gras ? Credeți că gâscanu' vrea să fie tăiat pentru că este prea gras ? Credeți că gâscanu' este îngrijorat pentru că nu are cine să-l taie ? Sunteți dispuși să tăiați curcanu' ? Vă place friptura de gâscan ? Dacă veți răspunde la aceste întrebări corect, veți avea nota zece la educație cetățenească... Și acum, drepti, ora de educație cetățenească s-a terminat din păcate, toată lumea să cânte:

"Cu al nostru profesor Țiuiac Gâgâilă în frunte,
 Noi obținem victorii multe, foarte multe,
 Învățăm, luptăm, muncim, ne ostenim,
 Și pe tovarășul profesor Țiuiac Gâgâilă îl prețuim !!"

Profesorul Țiuiac Gâgâilă ieșea mândru din încăpere, iar noi, elevii urlam și țipam, fericiți că aveam un asemenea profesor eminent, de la care aveam ce învăța !...

După această... "călătorie în trecut" , ca să zic așa, mi-am continuat activitatea, citind un articol dintr-un ziar, mai exact, din ziarul "Trâmbița Capitalei", un articol scris de marele ziarist, Pafnutie Cârpea... Era un articol scurt și se intitula "Parazitismul, o nouă formă de exercitare a libertății", din care reproduc câteva fragmente...

"Cine spune că parazitismul încalcă normele instituite de societatea noastră democratică, se înșală amarnic ! În toate epocile istorice, parazitismul a fost o formă de existență a nenumărați oameni... Chiar și la plante și la animale întâlnim parazitismul... Toată lumea cunoaște multe insecte care parazitează plante și animale ! Cum am putea oare să interzicem... parazitismul ?"

"Această prigoană care s-a declanșat în ultima vreme împotriva paraziților, trebuie să înceteze cât mai repede, pentru că nu se poate admite o lume fără paraziți ! Dispariția paraziților, ar însemna o barbarie inimaginabilă ! "

"Ziarul meu va depune plângeri penale împotriva tuturor celor care vor atenta la viața și intergitatea tuturor paraziților, indiferent ce fel de paraziți sunt... Chiar dacă este vorba de ploșnițe, pentru că și ploșnițele sunt vietăți și au dreptul să existe !"

Am aruncat ziarul la gunoi și apoi am început să mă uit pe ecranul calculatorului... Mai exact am... navigat pe internet... Am fost interesat de un forum, referitor la articolul pe care tocmai îl citisem... Iată câteva comentarii...

<< Crocobaurul scrie:

"Băi Cârpea, mai las-o moale cu paraziții, că ne-au invadat ploșnițele și căpușele..."

Rablagilă scrie:

"Bineînțeles că nenea Cârpea le ia apărarea la paraziți, pentru că el este cel mai mare parazit..."

SOLUȚIA ANTIGÂNDACI scrie...

"Aha, care va să zică, Cârpea dobitocule, vrei ca firmele care produc soluții pentru stârpirea paraziților, să dea faliment ! Rușine să-ți fie !... "

Șobolanul scrie:

"Bravo, Cârpea ! De când te știu, ai fost și ai rămas un ziarist vertical !... Această luare de poziție în ceea ce privește paraziții, este binevenită !... Mii de mulțumiri pentru acest articol admirabil, îndrăzneț și cald, din care noi toți avem ce învăța ! Felicitări ! Bravo Cârpea ! Mă numesc Șobolanul, poate că îți vei aduce aminte de mine !"

Balaurul scrie:

"Acest așa-zis articol vădește încă odată că acest așa-zis ziarist, nu este altceva decât o paiată a jurnalisticii, este o ploșniță, este o pioneză ruginită, un bou vertical, un individ neobrăzat și cretin ! Jos cu Cârpea ! Băi Cârpeo, ziarul ăsta, se va găsi în toate coșurile de gunoi din țară ! " >>

Începusem să mă plictisesc, așa încât am deconectat calculatorul de la sursa de curent (ca să mă exprim în... termeni tehnici) și am ieșit din casă... Am plecat așadar să mă plimb... Am mers mai întâi într-un parc... M-am așezat pe o bancă... După un timp s-au așezat pe bancă, lângă mine, doi tineri – o individă și un individ – care au început să discute... Redau discuția lor...

- Să-ți fie rușine, porcule care ești, strigă individă ! Cum ți-ai permis să mă înșeli ? Și încă cu cine ? Cu cine, mă porcule ? Cu... bețiva aia, cu vipera aia, cu destrăbălata aia care se numește... Broscuța !...
- Stai Țuți că nu este ceea ce crezi !
- Da' ce este ? V-am prins pe amândoi în pat ! În patul meu ! Eu nu dau voie la nimeni să se trântască pe patul meu, să fie foarte clar ! Ai auzit, capsomane ?
- Păi, Țuți, Țuți, cățelușa mea, ascultă ce-ți spun, Broscuța venise să ia cearceafurile și eu stăteam pe pat și dacă m-a văzut pe mine, a vrut să aștepte până mă trezesc și s-a așezat și ea pe pat !...
- Pe cine crezi tu că protestezi, porcule ?! Pe mine ? Nu îți este rușine ?

- Nu te prostesc, Țuți ! Ști foarte bine că, în general, tu nu ești proastă... Numai câteodată...
- Adică vrei să spui că sunt proastă câteodată ? După ce că mă înșeli, îmi mai spui și că sunt proastă ? Ei bine, gata, plec, te părăsesc ! Rămâi cu aia, cu Brosuța ta idioată !
- Țuți, Țuți, nu pleca ! Nu pleca Țuți !...
- Haide, nu mai orăcăi atâta ! Plec !...

Individa se ridică de pe bancă și fugi... Individul, se ridică și el de pe bancă și alergă după individă...

După vreo cinci minute, au venit trei inși care se așezară pe bancă, lângă mine și începură să discute...

- Măi Chiolhane, de câte ori ți-am spus să nu mai lipsești de la serviciu ? Numitul Chiolhan, răspunse...
- Nene Michiduță, ști că sunt în campanie electorală acum și nu am ce să fac ! Trebuie să răspund la solicitările partidului !

Al treilea individ intră și el în vorbă...

- Ce partid mă Chiolhane ? Ce solicitări ? Nu te bagă nimeni în seamă ! Chiulești cu nerușinare de la serviciu ! Te duci mereu la cârciumă și bei și bei ca un nebun !
- Nu nene Băghină, nu beau ca un nebun, ca un nebun bei dumneata, eu beau cu socoteală... Să îți spun acum că ieri, spre exemplu, a trebuit să lipesc afișe electorale ! Nu ști că azi sunt alegeri parlamentare ?...
- Azi sunt alegeri parlamentare ? Ei bine, nu știam... Cine candidează ? zbiră numitul Băghină.
- Pe ce lume trăiești ? Candidează Guițoiu Grohăilă de la Partidul Cârnațarilor Afumați, Grohăel Guițescu Bazna de la Partidul Porcinelor Mari, Grohăescu Guițel Coadădepurcel de la Partidul Porcinele Mici, apoi Poponea Urlățescu Doagă Desagă de la Partidul Birocrat al Butoaielor, apoi celebra Vițica Veta Lăcustă de la Partidul Corupțist al Lăcustelor Moderate ! Chiar și marele ziarist Pafnutie Cârpea, poreclit de către unii adversari politici, Dinozaurul, iar de către alți adversari politici, Brontozaurul, candidează din partea Partidului Fosilelor Înfometate unit cu Partidul Cosmonauților Triști și unit cu Partidul Tutilească Ghe. Ion...
- Nu mai spune, măi Chiolhane ?! Nu știam nimic ! Păi dacă este așa, hai să mergem să votăm ! Eu îl votez pe Grohăel Guițescu Bazna, spuse Michiduță...
- Hai să mergem ! Eu îl votez pe Grohăescu Guițel Coadădepurcel, spuse Băghină...
- Iar eu o voi vota pe minunata Vițica Bivolița Veta Lăcustă, celebra cântăreață afonă, urlă Chiolhan... Hai să mergem ! Toată lumea să voteze și apoi să devoreze șapte mici, care au fost dați, de ai noștri candidați, viitori parlamentari, care sunt cu toții, oameni mari...

S-au ridicat de pe bancă, îndreptându-se, evident, către o secție de votare... Ei bine, cu ocazia asta am aflat și eu că azi trebuia să mă duc să votez !... M-am ridicat de pe bancă și m-am îndreptat către secția de votare... Aici, membrii comisiei electorale stăteau și mâncau nuci și alune și beau sirop și cafea... În general se plictiseau...

Mi-au oferit o cafea, precum și buletinele de vot, pe care trebuia să le ștampilez...

După ce am discutat vreo oră cu membrii comisiei electorale despre șansele candidaților la alegeri, eu căutând să-i conving că numai domnul Cârpea Dinozaurul merită să fie ales, ei bine, după asta, am intrat într-o cabină, m-am uitat pe buletine, le-am ștampilat, apoi am depus buletinele într-o urnă... Apoi am strigat...

— Am votat pe marele ziarist, producător de emisiuni de televiziune, unul dintre preferații mei, domnul Pafnutie Cârpea poreclit Dinozaurul sau Brontozaurul care candidează din partea Partidului Fosilelor Înfometate unit cu Partidul Cosmonauților Triști și unit cu Partidul Tutilească Ghe. Ion... Am mai votat pe Gorobete Pleznitoru Carapacea Țiparu de la Partidul Popândăilor Tortionari și pe Păpușica Dovlecel Turbăciune Tăciune de la Partidul Țapilor Ispășitori ! Să știe o lume întreagă !...

Apoi am plecat și am intrat într-o bodegă, m-am așezat la o masă, iar când a venit chelnerul am comandat o bere... Tot stând și așteptând să-mi aducă berea chelnerul, mi-am amintit de o întâmplare petrecută cu mulți ani în urmă, undeva la țară... Pe vremea aceea, am fost în vizită la niște rude, care locuiau într-o comună oarecare... Când am ajuns aici, tocmai se dezbătea un caz foarte important... Un țăran furase niște pepeni și niște castraveți din grădina unei țărănci... Primarul stătea în fața hoțului și în fața păgubasei, precum și în fața câtorva zeci de localnici, în sala Căminului Cultural și striga și gesticula...

— Ce a fost în capul dumitale mă Turbăciune, la ce te-ai gândit tu, când ai furat pepenii și castraveții ? Spune tu mie, la ce te-ai gândit cu capu' tău sec ?

Numitul Turbăciune, după ce tuși vreo cinci minute, spuse, în sfârșit...

— Tovarășu' primar, mărturisesc că nu m-am gândit la nimic ! Am avut poftă să mănânc pepeni și castraveți !...

— Și nu ți-a fost de ajuns un pepene și un castravete ? Pentru ce ai furat patru pepeni și patru castraveți ?

— Păi nu mă săturasem numai cu un castravete și cu un pepene ! Ar fi trebuit să mă întorc în grădină și să mai fur odată, un castravete și un pepene ! Și apoi, încă odată și încă odată !... Așa încât, eu am furat o singură dată și gata !...

— Auziți oameni buni, ce zice nea Turbăciune ? Că nu a vrut să fure de mai multe ori, a vrut să fure o singură dată ! Ei, ce ziceți de asta ?

— Păi mă boule, strigă unul dintre țăranii prezenți în sală, fie că furi o singură dată, fie că furi de mai multe ori, este același lucru ! Nu pricepi ?

— Ba nu e totuna, nene Butelie, nu e totuna, zbieră Turbăciune... În primul rând că nu am crezut că o să fiu prins și în al doilea rând, dacă fur de mai multe ori, fac pușcărie de mai multe ori ! Așadar, dacă am furat odată, fac pușcărie odată și gata, am scăpat !...

— Bine, strigă primarul... Ce pedeapsă crezi tu că meriți ? Hai spune, nea Turbăciune...

— Pentru niște pepeni și pentru niște castraveți furați, cred că merit... următoarea pedeapsă: să facă pușcărie pe viață ! Să fiu închis într-o... cocină !...

- Iată o judecată înțeleaptă... Dumneata ce zici țața Pința ? Întrebă primarul adresându-se păgubașei...
- Eu nu sunt de acord ! zbieră țața Pința. Pedepsa propusă de inculpat este mult prea blândă ! Viața într-o cocină, este o viață de huzur. Propun ca pedeapsă... să-mi mănânce toți pepenii și toți castraveții din grădină !... Să se învețe minte !...
- Da, sunt de acord, strigă primarul... Voi ce părere aveți oameni buni ?
- Așa să fie, au strigat localnicii, așa să fie, să mănânce toți pepenii și toți castraveții din grădină !...

Și astfel, hotărârea a fost luată, iar numitul Turbăciune a trebuit să mănânce toți pepenii și toți castraveții din grădina numitei țața Pința. A fost foarte amărât din cauza asta. În sfârșit, am revenit la realitate... Chelnerul îmi adusese berea... Stăteam la masă și beam, când, la un moment dat s-au așezat pe scaunele din fața mesei doi inși grași, mustăcioși, chelioși, vorbăreți...

- Hai noroc, zbieră unul dintre grășani...
- Hai noroc, zbieră celălalt grășan... Chelner ! Să ne aduci câte o votcă și opt beri ! Am fost la vot, nea Coceane ! Tu pe cine ai votat ?
- Pe Corcodușa Zbanghiu Pupânspace, de la Partidul Coruptist Multilateral Dezvoltat și pe colegul dumneaei, Potârnicescu Fonfăilă Dromaderian, precum și pe colega lor, Sforăilă Ghioala Smoculescu Ștersulescu... Dar dumneata, pe cine ai votat, nea Ferăstruică ?
- Pe Sisilică Copae Cucu Pupăză Balamucescu de la Partidul Birocrațiilor Străvechi, precum și pe doamna Freză Fițulescu Vetuța Momâiescu de la același partid, precum și pe Tase Tropăilă Bovinescu, de la același partid... Cred că am făcut o alegere foarte bună și cred că mă vor reprezenta cu cinste și demnitate în Parlamentul țării noastre în curs de dezvoltare...
- Și pe mine mă vor reprezenta cu cinste... Da' de ce nu mai vine chelneru' ? Alo, chelnere ! Alo, chelule ! Vino odată cu votca și cu berea că nu mai putem să așteptăm !
- Vineee, acușica vin ! se auzi în depărtare un glas...
- Corcodușa Zbanghiu Pupânspace a promis că dacă va fi aleasă parlamentară, zbieră nea Cocean, va fi incredibil de bine ! Vor fi nenumărate locuri de muncă peste tot, nu vor mai fi biruri, se vor desființa pușcăriile, fiecare va face tot ce va vrea să facă !... Salariile vor crește incredibil de mult, astfel încât nimeni nu va mai ști ce să mai facă cu banii, nu va mai ști ce să cumpere, pentru că fiecare va putea să cumpere orice va vrea !... Așa a promis Corcodușa !...
- Mie mi-a promis Sisilică Copae Cucu Pupăză Balamucescu că dacă o să fie alesă parlamentară, toată lumea o să muncească mult și bine în fabrici, pe ogoare, în magazine, în fine, toată lumea o să muncească de o să înnebunească ! Vor fi spectacole și meciuri de fotbal și filme și piese de teatru și concerte, în fiecare zi ! Haide odată, chelnerule, chelule, adu-ne votca și berea !...
- Vineee, acușica vineee ! zbieră chelnerul...
- Să-ți spun ce i s-a întâmplat lui Sisilică Copae Cucu Pupăză Balamucescu, strigă nea Ferăstruică...

Dar nu am mai așteptat să termine de povestit nea Ferăstruică... M-am ridicat de pe scaun și am plecat, fiindcă mi-am adus aminte că trebuia să mă duc la un mare spectacol, care era organizat în cinstea alegerilor parlamentare...

Printre artiștii care participau la acest concert, se numărau: celebrul cântăreț Mumuego Urlătică, formația Praștia, solista Surdu Colțibabei Zambilica, marele bas și bariton Mutu Mutescu Moacă, orchestra Urletul Lupului din Țânțărenii de Sus, actorii Oaserupte Gherase și Miroase Ciorapi Țopăilă și actrițele Sița Poalungi Ciorapirupți și Margioldina Știrbu Proteză Fărăciorapi de la Teatrul de Comedie Sarsailă Tenebrosu... Vor mai participa surorile Copcealone Duplicatul Turbatul și frații Cioiculică Păduchescu, precum și marele bas care cântă la contrabas, Mugitoru Pleznitoru, care va interpreta celebra arie, "Mugetul bivolului părăsit", din opera, "Unde a dispărut brânza ?"... Vor prezenta celebrii actori Cappătrat Ciuboțică Dionisie Mistrie Șuie și Caprotund Broboadă Veta Eprubeta Cuie... Am ajuns, în sfârșit la stadionul Susindeal, unde avea loc grandiosul spectacol... Era o mulțime imensă de oameni... Oamenii se agitau, aplaudau, dansau, țipau, fluierau, urlau, zbierau, cântau, vorbeau... Cu toate că nu am priceput nimic, cu toate că eram mort de oboseală, cu toate că mă durea capul înfiorător, ei bine cu toate astea, spectacolul mi-a plăcut enorm ! Am stat până noaptea târziu... În cele din urmă, am plecat acasă, foarte obosit, dar extaziat... Ajuns acasă, m-am uitat la televizor și iată că... am trăit să o văd și pe asta. Tocmai începea emisiunea... "Soacre fericite și socrii fericiți", emisiune difuzată de către postul de televiziune, Goarna TV... Da, am trăit să văd și emisiunea asta ! În centrul ecranului, erau cei doi prezentatori, domnișoara Veta Terebentina și domnișorul Bușilă Mărăcine care trăncăneau...

- Stimați telespectatori, miorlăia Veta, trebuie să vă anunț că emisiunea noastră a ajuns la cel de-al zecelea sezon, timp în care, am reușit să facem o mulțime de oameni... mai mult decât fericiți, care urlă de fericire, care zburdă de fericire pe pajiștile patriei noastre, ca și pe pajiștile altor țări din Comunitatea Europeană... În această emisiune celebră, iertați-mi lipsa de modestie, dar... între noi fie vorba, este inutilă, ei bine în această celebră emisiune, am plăcerea să-i prezint pe Păpușilă Pantazică și pe Crenguța Copae Tropăilă...
- Câți ani au Păpușilă și Crenguța, Veto ? urlă Bușilă Mărăcine.
- El este în vârstă de șaptezeci de ani, iar ea este în vârstă de douăzeci de ani !... Aceștia vor să se căsătorească... Să intre și părinții lor !...

Și am văzut un moșneag urât care mergea mândru, fiind ținut de braț de către o tânără care, din când în când, îl pupa pe chelie... Erau urmați de două cupluri: un cuplu format dintr-o babă și un bătrân încovoiat de ani, iar alt cuplu, format din niște oameni maturi... Toți erau vădit emoționați...

- Haideți, haideți, intrați, că nu vă mănâncă nimeni, deși ați merita ! strigă prezentatoarea... Și acum, Bușilă, prezintă-i pe dumnealor !...
- Bună seara, iubiți telespectatori, urlă numitul Bușilă... Vă prezint pe părinții celor doi care vor să se căsătorească... Părinții mirelui... Doamna Făță Păpușilă, domnul Tătelu Păpușilă... Părinții miresei... Doamna Mugilă Tropăilă Safta și domnul Clănțău Tropăilă Tatanaiu... Luați loc vă rog pe fotoliile alea care vă așteaptă cu mult drag !...

- Trebuie să precizez stimați telespectatori și spectatori, zbieră Veta Terebentina, că noi urmărim în această emisiune să facem în așa fel încât, spre exemplu, tatăl mirelui să se însoare cu mama miresei, iar mama mirelui să se mărite cu tatăl miresei !... Aceasta este ideea noastră ! Să vedem ce o ieși de aici !... Și acum îl întreb pe domnul Păpușilă, de ce vrea să se căsătorească tocmai cu domnișoara Tropăilă și nu cu mine spre exemplu ?... Să auzim...
- În primul rând bună ziua sau ziua bună sau bună seara sau mai bine zis seara bună, necheză domnul Păpușilă... Păi eu vreau să mă căsătoresc cu domnișoara Tropăilă pentru că este gentilă, arătoasă, știe să gătească, să spele, să coasă, să conducă mașina, să repare instalațiile sanitare, să sape, să facă pâine și cozonaci... Este și foarte bogată, are cinci vile, patru mașini, trei firme și un elicopter... Iată de ce doresc să mă însor cu ea !...
- Dar dumneata, domnișoară Tropăilă, ți-ai prezentatoarea, de ce dorești să te căsătorești cu boșorogu' ăsta numit Păpușilă ?
- Bună și iar bună și nebună ziua sau seara sau ce vreți dumneavoastră să fie, guiță domnișoara Tropăilă. Vă spun cinstit că doresc asta pentru că vreau să fiu consemnată în... "Cartea Minunățiilor"... Vreau să ajung să mă pomenească o lume întreagă !... Păi cine a mai auzit ca o domnișoară tânără, frumoasă, bogată, intelectuală, patroană, gospodină, harnică, pricepută la toate, foarte cinstită, cultă, puternică, să se mărite cu un prăpădit, cu un sărăntoc, cu un... terchea - berchea, bețiv, boșorog, moșneag și aproape debil mintal ? Cine a mai auzit ? Dar va auzi, în curând, orice om de pe planeta asta !... Iată de ce vreau să mă mărit cu el, cu Păpușilă... Pupați-aș chelia ta !...
- Iată o intenție laudabilă, zbieră prezentatorul... Mărturisesc și eu că nu am întâlnit un caz asemănător... Invers însă, am întâlnit... Spre exemplu, am întâlnit anul trecut un tânăr frumos, talentat, deștept, dar era sărac că nu avea după ce bea apă... Ei bine, s-a însurat cu o individă putred de bogată, talentată, urâtă, bâlbâită, cocoșată și care avea... nouăzeci de ani !... Să nu vă închipuiți că averea l-a atras pe tânăr și l-a determinat să se însoare cu baba... Nu ! Nici pomeneală !... A mărturisit că ceea ce l-a determinat să se însoare cu baba, a fost tocmai.... "Cartea Minunățiilor"!... Și el a dorit, ca și domnișoara Tropăilă, să fie consemnat în "Cartea Minunățiilor"!... Dacă vă puteți închipui așa ceva !... Ei bine, stimați telespectatori, noi vom încerca să-i determinăm pe cei doi să nu se căsătorească, dar, în schimb vom încerca să-l determinăm pe viitorul mire (posibil viitor mire, mai bine zis) să se însoare cu... mama miresei (a viitoarei posibile mirese) și respectiv pe posibila viitoare mireasă să se mărite cu tatăl posibilului viitor mire ! Cred că am fost foarte clar !... Oricine înțelege ce avem noi de gând să facem în această emisiune !... Să vedem dacă vom reuși !... Acum urmează o pauză de publicitate...

Trebuie să mărturisesc că pauzele astea de publicitate mă enervează la culme ! Aproape că nu pot să le suport !... Spre exemplu era o reclamă la un detergent... Murdăria de pe rufe, era reprezentată sub forma unui balaur sau zmeu, nu am înțeles prea bine, în orice caz, era ceva ca un... monstru...

Deodată apărea detergentul care era reprezentat ca un... Făt Frumos !... Acesta era înarmat cu o sabie ! Făt Frumos se luptă apoi cu monstrul (adică se luptă cu... murdăria)... Se luptă mult timp... Se luptă, se luptă și în sfârșit, învinge... Monstrul este învins, este tăiat, rupt în bucăți de către Făt Frumos, adică de către... detergent... Din păcate, a fost tăiată, ruptă, făcută ferfeniță și rufa respectivă, în timpul luptei dintre murdărie și detergent (adică dintre Făt Frumos și... monstru). O altă reclamă se referea la o pastă de dinți care, cică, ar face dinții mai albi ca... laptele !... Și în plus, te ferea de carii până la adânci bătrânețe... Din păcate, pasta aia de dinți nu era indicată decât pentru protezele dentare !... Pentru dinții obișnuiți, ei bine aceștia erau făcuți... praf... Nu se știa de ce, dar, după ce dinții erau spălați cu pasta aia de dinți, aceștia se sfărâmau și, în cele din urmă, deveneau ceva asemănător cu un praf de cretă !... O altă reclamă se referea la o fabrică de bere... Aceasta producea o bere atât de bună, se arăta în reclamă, că dacă beai un singur pahar cu bere, nu îți mai trebuia altceva toată viața !... Berea aia înlocuia și apa și mâncarea și distracția... Singurul inconvenient (bineînțeles că trebuia să fie și un inconvenient, unde oare nu sunt inconveniente ?), singurul inconvenient la berea aia era că, după ce beai un singur pahar, începeai să sughiți... Și sughițai de nu mai puteai... Toată viața !... O altă reclamă se referea la... "Cartea Minunățiilor", cartea aceea care cuprindea consemnări despre tot felul de ciudățenii... Era reprezentată sub forma unui balaur care înghițea nenumărate animale, blocuri de locuințe, mașini, trenuri... Se făcea recomandarea următoare: cine nu vrea să fie înghițit de "Cartea Minunățiilor", trebuia să o cumpere !... În sfârșit, fiind destul de enervat de astfel de reclame (și trebuie să spun că pauza de publicitate a durat cam o jumătate de oră), m-am dus să mă plimb... Am revenit după trei ore... Ei bine, când m-am uitat din nou la televizor... emisiunea se apropia de sfârșit, după cum se părea... Am văzut-o pe prezentatoare care striga, roșie la față, zbuciumată, nervoasă, arogantă:

- Iată stimați telespectatori și spectatori, după lungi stăruințe și după ce a fost nevoie să mă enervez la culme, am reușit să îl determin pe mire să renunțe la mireasă și să accepte să se însoare cu mama miresei (adică cu soacra)...
- Iar eu, strigă obosit și nervos prezentatorul, am reușit să o conving pe mireasă, să renunțe la mire și să se mărite cu tatăl mirelui, adică... cu socrul !
- Și ca să fie tot tacâmul complet, acum câteva momente (mai exact în timpul pauzei publicitare), am aflat că tatăl miresei a hotărât să se căsătorească cu mama mirelui (adică socrul mare cu soacra mică)... Să trăiască !... Stimați telespectatori, în loc de o singură nuntă, vor avea loc trei nunți ! Iată: tatăl mirelui se însoară cu... mireasa, mama miresei se mărită cu mirele, iar mama mirelui se mărită cu tatăl miresei !... Simplu ca lumina zilei... Vă așteptăm cu mult drag să participați la cele trei nunți !... Și acum, emisiunea noastră se încheie aici... Urmează o pauză de publicitate și apoi emisiunea pentru pasionații de bucătărie, intitulată "Lupta bucătarilor, bucuria grăsanilor"...

Am închis televizorul și m-am dus să mă culc, fericit... Cred că voi participa la... cele trei nunți... Merită... A fost așadar, o zi de neuitat, o zi în care am hoinărit printre oameni, o zi în care am simțit că trăiesc cu adevărat...

ȘEDINȚA

La inițiativa domnului director Bufniță Ploșniță, mare amator de ședințe, a fost convocată o ședință de analiză, sinteză, prognoză și definitivare a activității salariaților de la Întreprinderea de Studii, Cercetări, Proiectări și Comercializări pentru Reciclarea, Recondiționarea și Refolosirea Gunoaielor, pe scurt, ISCPCHRRG. La această ședință participa și ministrul gunoaielor, tomberoanelor și gropilor de gunoi, celebrul Mutilescu Bulumac Lefterescu, precum și secretarul de stat pe probleme de gunoie refolosibile, Căpușescu Gheonoaie...

Fiind la acea vreme salariat la ISCPCHRRG, (nu eram decât un prăpădit de gunoier, fost hingher), am fost nevoit să particip la ședința asta, care era cea de-a optzecea pe luna octombrie... În sala de ședințe erau nenumărate tomberoane, iar la intrarea în sală era așezată o masă mare acoperită cu o față de masă roșie, iar alături de masă, era un tomberon mare. Acest mare tomberon, reprezenta... tribuna. Pe tomberoanele din spatele mesei s-au așezat mai multe personalități în frunte cu ministrul gunoaielor, domnul Mutilescu... Erau prezenți: secretarul de stat Căpușescu, domnul director general Ploșniță, domnul director adjunct Măturoiu, domnul director tehnic Tomberonescu, doamna director economic Sărăcescu, doamna director administrativ Tercheaberchea, doamna director pe probleme de reciclare a gunoaielor Mocirlescu și domnul director pe probleme de reclamă Crocobaure Brusturică.

După ce s-au adunat toți salariații, a luat cuvântul, directorul Ploșniță.

- Distinsule domnul ministrul Mutilescu, stimate domnule Căpușescu, doamnelor directoare, domnilor directori, salariați ai ISCPCHRRG, deschid ședința, aducând un fierbinte și vibrant omagiu domnului ministrul Mutilescu care ne onorează cu prezența domniei sale...
- Am venit să vă onorez cu augusta mea prezență, una dintre nenumăratele voastre ședințe, de care văd că nu vă mai săturați... Mărturisesc că și eu sunt pasionat de ședințe... Pur și simplu ador ședințele... Deci ce ai la ordinea de zi, directoare... Mai întâi însă trebuie să lămurim de unde provine cuvântul... ședință... Ședința, incuților, provine de la verbul... a șede... Șede, ședință este unul și același lucru... Deci am lămurit ! Când spunem ședință, spunem a șede... Deci, să aud ce ordine de zi ai, directoare...
- Mulțumesc domnul Mutilescu, mulțumesc cu umilință mult iubite domnul Mutilescu... La ordinea de zi sunt următoarele subiecte: cuvântarea domnului ministrul; cuvântarea domnului Căpușescu; rolul ședințelor în activitatea de reciclare, recondiționare, refolosire a gunoaielor; creșterea productivității muncii în domeniul gunoaielor; noi tehnologii în domeniul gropilor de gunoi, lăzilor de gunoi și tomberoanelor; rolul avântului și abnegației angajaților în creșterea productivității muncii; importanța reclamelor și a publicității în conștientizarea importanței gunoaielor; educația populației în vederea stimulării refolosirii gunoaielor; probleme interne, cum ar fi înlocuirea unui scaun rupt, cu unul nou, scaunul rupt aparținând unui angajat care s-a plâns că nu poate să mai stea pe scaun datorită faptului că scaunul respectiv s-a rupt; aprecierea domnului ministrul Mutilescu privind desfășurarea ședinței... Dau cuvântu' distinsului domnul ministrul Mutilescu...

- Ordinea de zi mi se pare destul de consistentă... Vreau să mai adaug la ordinea de zi și o altă problemă... Și anume problema câinilor turbați... Acești câini aduc un imens prejudiciu pentru că, deoarece, întrucât sunt foarte mult întâlniți mai cu seamă în apropierea gropilor de gunoi, aceste potăi turbate produc pagube însemnate gropilor de gunoi !... Apoi sunt urșii flămânzi care caută mâncare în special în tomberoane... Am întâlnit un urs răsturnând un tomberon și căutând mâncare în tomberon !... A distrus tomberonul ! Situația asta este foarte periculoasă pentru tomberoane... Urșii au produs multe pagube, stricând, da, da, domnilor și doamnelor, stricând multe, multe tomberoane... În ceea ce îi privește pe câinii turbați, aceștia produc pagube însemnate, pentru că, deoarece, întrucât astupă gropile de gunoi, gropi de gunoi care au fost realizate folosind bani publici !... Așa încât directori poți să îmi spui de ce nu ai inclus pe ordinea de zi și problema câinilor turbați și a urșilor înfometați ?
- Îmi cer miliarde și miliarde de scuze domnul ministrul Mutilescul... O includ cu multă umilință...
- În al doilea rând, te întreb, directori, ce vrea să însemneze și citez... Te atenționez că am o memorie de elefant, citez deci... "probleme interne, cum ar fi înlocuirea unui scaun rupt cu unul nou, scaunul rupt aparținând unui angajat care s-a plâns că nu poate să mai stea pe scaun datorită faptului că scaunul respectiv s-a rupt..." Ce vrea să însemneze asta ? Cum adică ? De când salariații mei stau pe scaune ? De câte ori să te atenționez că salariații mei trebuie să stea pe tomberoane ? Păi dacă noi nu ne promovăm produsele, cine să le promoveze ? Îți ordon pentru ultima dată, să nu mai găsesec vreun scaun în instituția asta, că altfel te destitui imediat ! Ai înțeles ? Sper că în biroul dumatăle se găsesec tomberoane și numai tomberoane ?... Ai vreun scaun în biroul dumatăle ?
- Vai de mine și de mine domnul ministrul Mutilescul, se poate ?... Am numai și numai tomberoane !...
- Bun, bine !... Scoate deci subiectul ăsta referitor la scaunul rupt... S-a înțeles ?
- Am înțeles, domnul ministrul Mutilescul !...
- Bun, bine... Haideți, începeți ședința !...
- Dau cuvântu' lui domnu' Căpușescu... Pofțiți la tribună...
- Mult iubite și stimate domnule ministere Mutilescule, situația la ISPCRRRG este foarte bună... Producția de tomberoane, de lăzi de gunoi, de măhuri, de fărșe și de pungi colectoare de gunoi, a crescut considerabil, folosindu-se tehnologii moderne... Cu toate astea mai sunt și lipsuri... Spre exemplu trebuie să remarc că încă se mai folosesc aspiratoarele, cu toate că aceste aparate sunt demodate, învechite și total lipsite de performanță... Aspiratoarele nu se pot compara cu noile măhuri electronice ! Să nu mai vorbesc de faptul că aspiratoarele consumă multă energie electrică... Cine plătește energia electrică directori Ploșniță ? Poți să îmi spui ? Cine plătește ? Păi dumneata îți bați joc de banii publici ?
- Am înțeles domnu' Căpușescu... Voi scoate toate aspiratoarele !
- Așa să faci directori, așa să faci ! Trebuie să ne modernizăm și noi ! Acum te invit să treci la ordinea de zi !

- Mulțumesc enorm lui domnul Căpușescu pentru critica constructivă făcută și să trecem acum la problema rolului ședințelor în activitatea de reciclare, recondiționare, refolosire a gunoaielor... Dau cuvântu' lui domnul director adjunct Măturoiul... Pofțiți domnul Măturoiul, pofțiți la tribună...
- Mulțumescul, mulțumescul și iar mulțumescul marelui om de omenie, inegalabilului, unicului, deosebitului domnul Mutilescu... Mulțumescul și iar mulțumescul domnului Căpușescu, mulțumescul și iar mulțumescul lui domnul Ploșniță... De multă vreme se știe că în toate domeniile de activitate, ședințele au constituit o formă de impulsioneare a activității productive, de stimulare a inovațiilor și de dezvoltare a integrării sociale a indivizilor... Nu de puține ori ședințele au contribuit hotărâtor la aplanarea diferitelor conflicte... Nu de puține ori ședințele au constituit o modalitate de educație a maselor, de găsim a unor noi soluții în cazul diferitelor probleme care apar în procesul de producție... Din cele mai vechi timpuri, ședințele au stat la temelia societății... În activitatea de reciclare, recondiționare și refolosire a gunoaielor, ședințele sunt hotărâtoare pentru a ști precis când, unde, cum și de ce trebuie să reciclăm, să recondiționăm și să refolosim gunoaiile... Fără ședințe nu ar fi fost posibil aceasta... Nu am fi știut, spre exemplu, cum să recondiționăm tomberoanele...
- Bine, gata, ajunge, am înțeles, strigă ministrul Mutilescu...
- Trecem acum la următorul subiect... Abordăm acum subiectul intitulat... creșterea productivității muncii în domeniul gunoaielor... dau cuvântul domnului director tehnic Cucubacul Tomberonescu... Poftește la tribună Tomberonescule !
- Mulțumescul, mulțumescul, mulțumescul ! mormăi Tomberonescu...
- Vorbește mai tare Tomberonescule că nu te aude nimeni... Ce, nu ai mâcat ?
- Mulțumescul ! zbieră Tomberonescu... Am mâncat cârnați usturați cu conopidă murată !...
- Acuma ce urli așa ? Unde te crezi ? Pe câmp ? În deșert ? țipă directorul Ploșniță.
- Mulțumescul... Conform cu ultimele cercetări și statistici trebuie să spun că producția de gunoaie, în ultima vreme, a crescut foarte mult... Am produs munți întregi de gunoaie ! Gunoaiele se găsesc pretutindeni și constituie o mândrie pentru noi !... Ne face o mare plăcere atunci când vedem gunoaie peste tot !... Cu toate astea trebuie să spun sus și tare că nu suntem mulțumiți ! Întotdeauna este loc pentru mai bine, pentru mai repede și pentru mai mult ! Gunoaiele sunt năucitor de importante...
- Cred și eu că nu trebuie să fiți mulțumiți, strigă ministrul Mutilescu... Ce ? Astea sunt gunoaie ?... Este mult prea puțin ! Trebuie să produceți infinit mai multe gunoaie... Gunoiul este pâinea voastră !... Trebuie să vă amintesc eu, Mutilescu, că dacă nu o să produceți gunoaie, nu o să aveți ce să mâncați ?... Cu cât o să produceți mai multe gunoaie, cu atât o să mâncați mai mult ! Ai înțeles Tomberonescule ?
- Am înțeles domnul ministrul Mutilescu !... Dar, cu toate astea am produs multe gunoaie !
- Ați produs pe dracu' ! Haide că cu Tomberonescu nu ajungem la nici un rezultat ! O să te schimb din postul de director tehnic, dacă te contrazici cu mine, ai înțeles ? Haide, Ploșniță, treci mai departe la următorul subiect de pe ordinea de zi !...

- Tomberonescule, nu îți este rușine să îl contrazici pe domnul ministrul ? Trecem la subiectul de pe ordinea de zi, intitulat... noi tehnologii în domeniul gropilor de gunoi, lăzilor de gunoi și tomberoanelor... Dau cuvântu' lui doamna director economic Sărăcescu !
- Măi Ploșniță, nu este corect ! Se zice... dau cuvântu' doamnei directoare economice Sărăcescu !... De ce nu vorbești corect ? Cum adică doamna director ?
- Păi am auzit că este corect să se zică... doamna director și domnul directoare, în conformitate cu noile norme de adresare... Spre exemplu la croitoreasă se zice... doamna croitor, iar la croitor... se zice domnul croitoreasă !...
- Tu să te adresezi așa cum îți spun eu, că eu stabilesc normele astea, nu mă-ta mare, ai înțeles ? Da sau ba ? Te voi da afară din instituția mea, tontule !
- Am înțeles, am înțeles... Mulțumesc din inimă domnul ministrul... Așa este... Deci cuvântează, madam Sărăcescu !
- Folosirea pe scară largă a calculatoarelor electronice, a telefoanelor mobile, a tabletelor, a avioanelor supersonice și a multor altor minunății ale tehnicii, nu se putea să nu influențeze și domeniul gunoaielor... Vă raportează cu mândrie mult iubite și stimate domnul ministrul Mutilescu că la ora actuală, producem nenumărate măhuri comandate de la distanță cu telefoanele mobile, că producem nenumărate tomberoane dotate cu calculatoare de ultimă generație, că producem gropi de gunoi moderne, care pot fi transportate cu avioanele supersonice...
- Nu este cazul să te mândrești ca o proastă, urlă ministrul Mutilescu... Întotdeauna mi-a plăcut lauda !... Și în special lauda de sine ! Mă vezi dumneata pe mine că mă laud, madam Sărăcescu ? Nu !... Eu am venit la ședința asta pentru că, dacă nu veneam eu, s-ar fi ales prafu' de ședință ! Numai eu știu să impulsionez oamenii !... Așa că, mai multă modestie, nu strică, madam Sărăcescu !...
- Am înțeles domnul ministrul Mutilescu...
- Gata, treci mai departe, Ploșniță !
- Trecem acum la subiectul de pe ordinea de zi intitulat... rolul avântului și abnegației angajaților în creșterea productivității muncii... Dau cuvântu' lui doamna directoare administrative, Tercheaberchea... Poftește la tribună...
- Numai datorită avântului și abnegației în muncă este posibilă obținerea de noi și noi progrese în domeniul acesta important, fascinant și delicat al gunoierilor... Despre abnegația și avântu' angajaților de la ISCPCRRRG nu mai este cazul să mai vorbesc pentru că, deoarece, întrucât, fiindcă este cunoscută de toată lumea...
- Măi coană mare, măi Tercheaberchea, adineauri am spus că lauda de sine nu miroase a bine, urlă ministrul Mutilescu... Nu înțeleg... și citez... "abnegația și avântu' angajaților de la ISCPCRRRG nu mai este cazul să mai vorbesc pentru că, deoarece, întrucât, fiindcă este cunoscută de toată lumea..." Ce-i asta ? Cum adică ?... Treci mai departe, Ploșniță !...
- Mai departe, următorul subiect de pe ordinea de zi se intitulează... importanța reclamelor și a publicității în conștientizarea importanței gunoaielor... Dau cuvântu' lui domnul director pe probleme de reclamă Crocobaure Brusturică... Poftește la tribună coane Crocobaure !

- Multiubite și neasemuite domnul ministrule Mutilescul... Mă ocup de reclame de peste zece ani... În toate timpurile reclamele au jucat un rol extrem de important în promovarea produselor... Spre exemplu se știe ce reclamă, ce campanie publicitară s-a făcut pentru promovarea telefoanelor mobile... Instituția noastră a inițiat o reclamă foarte agresivă pentru promovarea gunoaielor... Peste tot, la toate posturile naționale și internaționale de televiziune și de radio, în toate ziarele, am inițiat reclame și iar reclame în care atragem atenția în ceea ce privește gunoaiile, reciclarea, refolosirea și recondiționarea gunoaielor...
 - Să ști nene Crocobaure că reclamele astea m-au enervat întotdeauna !... Așa că mai lasă-ne în pace cu idioatele astea de reclame... Să fi mulțumit că nu te dau afară !... Treci mai departe, coane Ploșniță !...
 - Următorul punct, se intitulează... educația populației în vederea stimulării refolosirii gunoaielor... Dau cuvântu' doamnei... doamnei... cum oare o cheamă ?... Ah, mi-am adus aminte, doamnei director pe probleme de reciclare a gunoaielor Mocirlescu...
 - Măi Ploșnicuță, nu ți-am spus că nu este corect... să spui... director ? Corect este să apui... directoare, capsomane !...
 - Am înțeles, domnul ministrul Mutilescul... Vai de capu' meu !
 - Măi Ploșnicuță, poți să îmi pui tu mie, de ce ai un cap așa de mic și o chelie atât de mare ?...
 - Domnul ministrul Mutilescul, mărturisesc că acesta a fost visul meu de mic copil, adică să am un cap mic și o chelie mare !...
 - Un cap mic și o chelie mare, foarte interesant !... Iată, visul tău s-a relizat, felicitări, măi Ploșnicuță, măi !... Ar trebui să fi consemnat în... "Cartea Minunățiilor"... Omul cu cel mai mic cap și cu cea mai mare chelie din lume !... Ești o... minunăție, Ploșnicuță ! În ședința următoare voi vorbi mai mult despre asta... Acum să vorbească madam Mocirlescu...
 - Miliarde și miliarde de mulțumiri lu' domnu' ministru'... Deci educația populației în vederea stimulării refolosirii gunoaielor este foarte importantă... Dacă populația nu va fi educată să refolesească gunoaiile atunci va fi foarte grav... Refolosirea gunoaielor este esențială în epoca noastră excesiv de informatizată...
 - Asta o știe oricine, coană Mocirlescu... Altceva... Mai departe, nea Ploșniță !
 - Mai departe este... punctul intitulat... aprecierea domnului ministrul Mutilescul privind desfășurarea ședinței...
 - Ședința asta a fost în general constructivă și utilă... Dar nu am abordat toate problemele gunoaielor, precum și problemele de la ISCPCRRRG... De aceea este necesară o altă ședință, la care bineînțeles că voi participa. Ai înțeles, măi Ploșnicuță ?
 - Am înțeles domnul ministrul Mutilescul... Vă invit acum, cu umilință la un mic banchet organizat în cinstea dumneavoastră...
 - Bine măi Ploșnicuță, accept cu mare plăcere... De ce crezi că îmi plac mie atât de mult ședințele ? Pentru că îmi produc o foame și o sete inimaginabilă !...
- Toți cei care au participat la această ședință au aplaudat minute în șir... Toți așteptau cu multă nerăbdare următoarea ședință, care va avea loc... peste două zile...

O ZI ȘI O NOAPTE CU PAFNUTIE CÂRPEA

Pe marele ziarist, realizator de emisiuni de televiziune, patron de ziar și de post de televiziune, Pafnutie Cârpea, îl cunoșteam de multă vreme... Am avut imensa onoare să îmi petrec o zi și o noapte cu distinsul domn. Nu știu cum s-a întâmplat, ce inspirație a avut marele om de cultură, cert este că m-a invitat la dumnealui... Într-o zi, am primit o scrisoare de la faimosul ziarist... Citez un fragment din scrisoare...

"Băi Costicuță, te invit să-ți petreci o zi și o noapte în compania mea... Cred că îți fac o incredibilă onoare, invitându-te... Nici nu concep să refuzi... Prin aceasta vei deveni mai înțelept și îți vei ridica nivelul de cultură, care, fie vorba între noi, cam lasă de dorit... Te aștept să fi prezent la sediul redacției ziarului "Trâmbița Capitalei", de pe strada Taurului nr. 13 bis, peste trei zile, la ora opt dimineața... Să nu întârzii ! Dacă vei întârzia, mă vei enerva peste măsură și să ști că nu răspund de urmări..."

Academician, Profesor, Ziarist, Hingher, Realizator TV, Măcelar, câștigător al premiului Pana Corbului și al premiului Cornul Vacii, Pafnutie Q. Cârpea, poreclit Otreapă."

Bineînțeles că am fost enorm de fericit după ce am citit scrisoarea... Am fost la un croitor să comand un costum de haine, am fost apoi la un frizer să mă tundă și în cele din urmă, am fost la un cosmetician să mă înfrumusețeze, ceea ce, cinstit vorbind, cred că era aproape imposibil; totuși, am încercat...

În sfârșit, a venit și ziua stabilită... La ora opt fix (fără câteva minute, de fapt), am ajuns la redacția ziarului "Trâmbița Capitalei"...

L-am găsit aici pe marele om de omenie și de aleasă cultură, Pafnutie Cârpea, înconjurat de o mulțime de redactori, reporteri, ziariști... Cum mă văzu, mă strigă...

- Este ora opt fix fără câteva minute, iar eu ți-am zis să ajungi la mine la ora opt !! Ești incapabil să înțelegi asta ?... Și iată, ce văd ?... Poți să îmi spui, nenicule, de ce te-ai împopoțonat așa ? Unde crezi că te afli ? De ce nu ți-ai luat și dumneata un carnet și un pix, să-ți iei notițe ? De ce te-ai îmbrăcat așa ? Cu acest costum tâmpit ! Este atât de elegant că mă enervează ! Ce credeai ? Că o să mergem, la o prezentare de costume ? Ce dumneata ești manechin ? Ei comedie !...

Nu am spus nimic, pentru că eram conștient de faptul că greșisem... Nu trebuia să mă îmbrac așa, nu trebuia să mă tund, nu trebuia să mă duc la cosmetician și trebuia să vin la ora opt fix și nu la ora opt fix fără vreo câteva minute !...

- Atenție ! Așa se face o ediție a ziarului meu, "Trâmbița Capitalei", zbieră marele ziarist...

Se întoarse apoi către mulțimea de reporteri, redactori, tehnoredactori și urlă...

- Ia să vedem ce-ați pregătit pentru ediția de azi a ziarului meu... Ia spune mă, Tărtăcuță Așobolăniței Cubilai ce-ai pregătit ?

- Eu am pregătit pentru ediția de azi a marelui nostru ziar "Trâmbița Capitalei", mult stimate și iubite patron, Pafnutie Q. Cârpea, spuse timid un individ slab, bondoc și cocoșat, următorul articol... Articolul se intitulează "Economia a căzut în prăpastie"...

- Puteai să spui măi Tărtăcuță, atunci când te-ai referit la mine, când ai zis... și citez... "mult stimat și iubite patron", puteai să spui așa: "mult stimat, mult iubite și scump mare patron", și mai puteai să adaugi că mă mai cheamă și Otreapă... Unii dușmani politici mă numesc... Brontozaurul sau Dinozaurul ! Te invit ca de-acum încolo așa să te exprimi !... Deci spune la ce se referă articolul dumitale ? Te rog să fi foarte scurt, clar și precis !
- Am înțeles, mult stimat, mult iubite și scump patron, Otreapă... Cei care vă poreclesc Dinozaurul sau Brontozaurul sunt niște... nesimțiți !... Articolul intitulat "Economia a căzut în prăpastie", se referă la faptul că economia noastră s-a prăbușit ! Într-adevăr, cursul de schimb valutar s-a prăbușit, agricultura, din cauza secetei s-a prăbușit, industria s-a prăbușit din cauza lipsei de resurse, comerțul s-a prăbușit din cauza lipsei de produse și de bani, transporturile s-au prăbușit din cauza lipsei de combustibili și de drumuri, cultura s-a prăbușit din cauza lipsei de opere de artă, distracțiile s-au prăbușit din cauza supărărilor și a depresiei, sportul s-a prăbușit din cauza lipsei de performanță și din cauza diverselor aranjamente... Ideea articolului este că... totul s-a prăbușit !... Chiar și clima s-a prăbușit... Alimentația s-a prăbușit, învățământul s-a prăbușit, sănătatea s-a prăbușit !... Mai mulți meteoriți s-au prăbușit în ocean...
- Numai tu nu te-ai prăbușit, coane Tărtăcuță ! mormăi marele Pafnutie Cârpea... Mă așteptam la altceva, cinstit să fiu... Mă așteptam să fi scris ceva și despre cauza acestei prăbușiri, coane Tărtăcuță ! Care este cauza prăbușirii ?
- Îmi cer cu multă umilință iertare, mărite patron Pafnutie Cârpea Otreapă, chiar și eu m-am prăbușit ! Cauza prăbușirii este criza economică mondială și ghinionul de care avem parte mereu ! O altă cauză este că prăbușirea este cauzată de gravitație. După cum știe oricine, toate corpurile, deci și economia, cad, se prăbușesc datorită gravitației care a fost descoperită de un mare învățat ! Este o lege a naturii ! Toate corpurile trebuie să cadă, să se prăbușească, mărite patron, deci și economia cade, se prăbușește !
- Păi scrie toate astea, scrie, coane Tărtăcuță !... Ce este scris, rămâne ! Altcineva, dumneata, coană Veta Potârniche Capdetaur, ce articol ai scris ?
- Scumpul și adoratul nostru patron Pafnutie Q. Cârpea, cu umilință vă spun că am scris articolul intitulat "Sfaturi pentru creșterea gândacilor de bucătărie"...
- Pare să fie interesant, mormăi Pafnutie Cârpea... Încă odată vă spun că mă mai numesc Otreapă, dar, atenție, numai prietenii și colaboratorii mă pot numi Otreapă, să fie clar ! Despre ce este vorba, coană Veta ?
- Mărite patron Pafnutie Cârpea, denumit și Otreapă, în acest articol este vorba despre gândacii de bucătărie, despre importanța gândacilor de bucătărie în bucătărie și în general în apartament, despre modul cum gândacii de bucătărie pot salva economia de la prăbușire, despre cum se întrețin gândacii de bucătărie și despre îmbunătățirea condițiilor de viață a gândacilor de bucătărie și despre protecția gândacilor de bucătărie...
- Iată un articol consistent și interesant, cucoană Veta... Dumneata ce ai scris, nene Libelulă ?

- Scumpe patroane, eu am scris despre situația îngrozitoare a broaștelor care o duc din ce în ce mai rău, întrucât este secetă ! Nici o picătură de ploaie nu a mai căzut !... Și atunci broaștele ce să facă ? Ce să facă ? Stau și îi întreb pe guvernanți ? Să facă ceva și să îmbunătățească viața broaștelor !...
- Ce să facă, nene Libelulă ? zbieră Pafnutie Cârpea...
- Să facă ploi artificiale, scumpe patroane, mugii Libelulă.
- Gata, vreau alte articole, zbieră Pafnutie Cârpea... Vreau publicitate ! Multă publicitate ! Vreau campanie electorală, multă campanie electorală ! Vreau cultură, multă cultură. Vreau artă, multă artă ! Și vreau fotografii ! Și eu, pe de altă parte, unde sunt ? Despre mine văd că nu pomeniți nimic în articolele voastre tâmpite ! Unde sunt eu ? V-am spus de multe ori că intenționez să candidez din nou pentru un loc de deputat la alegerile din vară și vreau să-mi faceți o campanie electorală așa cum scrie la carte ! De aceea l-am și invitat pe individul ăsta, celebrul publicist Costicuță Teleguță, să-mi facă și el campanie electorală, zbieră Pafnutie Cârpea.

Din mulțimea de reporteri, redactori, tehnoredactori, cronicari, își făcu apariția un individ înalt, corpulent, tuciuriu, care zbieră...

- Onorabile și distinsule domn inegalabil Pafnutie Cârpea, zis și Otrepă, iată, la rubrica de publicitate a distinsului ziar "Trâmbița Capitalei", prezint următoarele subiecte... Consumați cu plăcere biscuiți crocanți cu sămburi de măslina. Mestecați guma de mestecat Știrbex, care vă scapă de carii dentare și care vă lasă în gură un gust delicat de piper... Folosiți cu încredere soluția de spălat geamuri Turbatex, care vă transformă geamurile noi, în geamuri sparte... Vă invităm la concertul formației Miorlauguț, care va concerta pe marele stadion Balamucul... Din program, fac parte, minunatele cântce, "Orăcând și mugind în ploaie", "Venea badea din uzină fluierând a pagubă", "Nu mai pot de dorul țuicii", precum și celebrele romane, "Balada gugustiucului îndrăgostit", "Atât hoții prinși cât și hoții neprinși rămân negustori cinstiți"... Va participa și extraordinara soprană Lătratu Guiț Chiț Zăpăcilă, care va interpreta nemuritorul șlagăr, "Guițând în cocină și lătrând în coteț"... Intrarea este liberă pentru lupi, șerpi, șobolani, muște, țânțari și păduchi... Celebra actriță și cântăreață de muzică de operă Tărtăcuța Mastodontu Scârț va concerta pe stadionul Hârciogul... Celebra artistă va fi însoțită de o trupă de o mie de mâncători de semințe și de băutori de țuică... Pentru aranjarea scenei vor fi necesare circa două mii de tone de materiale, care vor fi transportate cu două sute de camioane. Pentru asigurarea pazei vor fi prezente zece tancuri, puse la dispoziție de primăria capitalei. Celebra artistă vă așteaptă cu mult și nesfârșit drag...
- Bun, bine, gata cu rubrica de publicitate, zbieră Pafnutie Cârpea... Să auzim altceva !
- Un articol despre politică și despre... dumneavoastră, spuse tremurând un individ chel, înalt și timid...
- Să auzim, nene Cățelușcă Toporișcă, să auzim... În sfârșit, un articol și despre mine, zbieră marele patron.

- La actualele alegeri parlamentare, vor participa circa o sută de partide, dar va participa din nou și neasemuitul geniu, mândria neamului omenesc, domnul distins și neasemuit, denumit Pafnutie Q. Cârpea !... Va avea, sunt sigur, cele mai mari șanse de a fi ales... Distinsul domn va participa ca reprezentant al Partidului Fosilelor Înfometate unit cu Partidul Cosmonauților Trști și unit cu Partidul Tutilească Ghe. Ion... Pafnutie Q. Cârpea, iarăși în Parlament ! Să trăiască !...
- Foarte bine nene Cățelușcă Toporișcă, îmi place ! Bine că nu ai menționat în articol că mi se mai spune și Otreapă, deoarece Otreapă mi se zice numai de către prieteni și colaboratori !...
- La alegeri vor participa reprezentanți ai marilor partide, cum ar fi Grohăel Guițescu, de la Partidul Porcinele Mari, Guițel Grohăescu, de la Partidul Porcinele Mici, Guițoiu Grohăilă, de la Partidul Cârnațarilor Afumați, Brotăcescu Oac Brotac, de la Partidul Birocrat Orăcăitor Lichefiat, Băzulescu Musculiță Țețe, Partidul Coruptist Băzâitor Solidificat, Behăilă Bușilă Copită Capdetablă, de la Partidul Bivolilor Travestiți... Repet, va participa și marele erou între eroi, Pafnutie Cârpea ! Va fi din nou, încă odată, iarăși în Parlament !...
- Bravo nene Cățelușcă Toporișcă, bravo, strigă extaziat Pafnutie Cârpea... Dumneata ce vei scrie, nene Costicuță ?
- Eu am de gând să scriu un articol special închinat vieții și activității dumneavoastră, mult iubite Pafnutie Cârpea... Sunt un vechi admirator al dumneavoastră, să știți că am fost și la alte alegeri și am pus ștampila pe numele dumneavoastră, nume care era înscris cu litere mari pe buletinele de vot... Pe atunci nu eram chiar atât de celebru, așa cum sunt acum... Iată ce voi scrie stimate domn Cârpea... Voi arăta cum ați început de jos, de la... coada vacii, cum s-ar spune, cum vă duceați în copilărie cu oile și cu vacile, cu caprele și cu câinii la păscut și în timp ce vacile, caprele și oile pășteau, pășteau, iar câinii vegheau, vegheau, dumneavoastră mâncați mămligă cu brânză și cu ceapă usturată și apoi scoteați cărțile din traistă și citeați, citeați, citeați, de dimineața și până seara... Apoi ați studiat la un liceu, la seral și apoi ați studiat la facultate, la fără frecvență și ați început să scrieți și să tot scrieți, apoi cu eforturi inimaginabile, cu chinuri inimaginabile, ați întemeiat ziarul "Cucuveaua Capitalei" care apoi s-a numit "Bufnița Capitalei", iar acum ziarul se numește, "Trâmbița Capitalei"... Apoi, ați muncit și mai mult, practic munceați treizeci de ore pe zi neîntrerupt, adică șase ore suplimentar față de cele douăzeci și patru de ore, cât are o zi, ați muncit neîncetat și ați întemeiat postul de televiziune Viezurile TV, care apoi s-a numit Popândăul TV și care acum se numește... Goarna TV... Trebuie să menționez că munca dumneavoastră este extraordinară, întrucât în codul muncii scrie clar că este legal să se muncească numai douăzeci și patru de ore pe zi, dar dumneavoastră ați muncit treizeci de ore pe zi, ceea ce este extraordinar !... Cu umilință, vă sugerez să denumiți acest post de televiziune, pentru că așa este drept, Pafnutie Cârpea TV... Sau... Otreapa TV...
- Foarte bine, nea Costicuță, strigă marele Cârpea. Sunt prea modest să denumesc postul de televiziune, Pafnutie Cârpea TV ! Nea Costicuță, sunt om foarte modest !

— Ca urmare, cum ar putea un astfel de om magnific, deosebit, să nu reprezinte populația în parlament ? Îndemn cetățenii să se prezinte la vot și să îl voteze pe Pafnutie Cârpea, marele om și marele cetățean ! Cârpea, din nou în Parlament !

— Îmi place nene Costicuță, îmi place... Haide să mergem acum la sediul postului de televiziune Goarna TV, zbieră marele Cârpea...

Am ieșit din clădirea care adăpostea redacția ziarului "Trâmbița Capitalei", ne-am suit într-o mașină luxoasă și am ajuns apoi la sediul postului de televiziune Goarna TV. Am ajuns după amiază. Am coborât din mașină și am intrat în clădire... Am fost întâmpinați de mulți reporteri, prezentatori, tehnicieni...

— Gata, intru în emisiune, zbieră Pafnutie Cârpea... Pe cine avem invitați, coane Troacă ?

— Avem invitați pe Sile Titirez Copcealone, celebrul actor, pe Gălușcă Matilda Coropișniță, celebra cântăreață și pe Duduilă Mărăcine Cocârț, celebrul pictor, precum și pe celebrul sculptor în smoală, Trubaduru Mutu Oaserupte, care, din păcate fiind mut nu va putea să vorbească... Va fi... pur și simplu, o statuie...

— În afară de ăștia, mai este invitat și dumnealui, nenea Costicuță Teleguță, celebrul publicist...

Am intrat în sală, (cum s-ar zice, utilizând termenii consacrați, în platou), ne-am așezat pe niște scaune în fața cărora se aflau niște mese și... am așteptat...

Deodată, am auzit un glas...

— ... Trei, doi, unu !... Sunteți în aer !...

— Boule !... Băi nea Bubuitu, zbieră Pafnutie Cârpea, nu se zice că suntem în aer ! Se zice că... suntem în emisie !... Ești tâmpit ? Cum adică... suntem în aer ? În aer este mamă-ta !

— Scuzați, patroane... Suntem în emisie !...

— Stimați telespectatori, sunteți din nou în fața micilor ecrane, pentru a viziona emisiunea "Convorbiri cu Pafnutie Cârpea și invitații săi", emisiune care a doborât toate recordurile de vizionare atât naționale cât și internaționale !... Am ca invitați pe Sile Titirez Copcealone, celebrul actor, cunoscut din filmele de neuitat, "Copacul turbat", "Rățușca înfometată", "Mânia șoarecelui" și " Răzbunarea broaștei", apoi o am invitată pe celebra artistă Gălușcă Matilda Coropișniță, cunoscută pentru interpretarea șlagărelor "Viezurele îndrăgostit", "Cocostârcul păcălit de broască" și "Dragoste, dragoste, ești o mare pacoste", pe versuri de Bățâilă Bucățică, precum și a romanțelor cunoscute de către toți melomanii și anume "Țuică, iuică, ce m-aș face fără tine" și "Tu și ai tăi golani, m-ați lăsat fără bani !"... Îl mai am invitat pe Duduilă Mărăcine Cocârț, celebrul pictor, cunoscut pentru picturile realizate pe coji de nucă și pe tablă ondulată... Acest pictor, a pictat cunoscutele tablouri intitulate, "Marșul piticilor beți" și "Saltul broșcuțelor drogate"... Îl mai am invitat și pe Trubaduru Mutu Oaserupte, celebrul sculptor în smoală, care, cu toate că este mut, l-am invitat totuși, pentru că fiind mut, voi vorbi eu în locul lui... A sculptat celebra statuie denumită "Elefant încălțat cu cizme cântând simultan la nai, la cimpoi, la cobză și la fluier." A mai sculptat și celebra statuie, "Cățeluș turbat, amorezat"... L-am invitat și pe celebrul publicist Costicuță Teleguță...

- Bună seara, bună noaptea ! am strigat eu emoționat...
- Deocamdată te rog să taci, nea Teleguță ! Deci celebrul publicist este deocamdată necunoscut, dar va fi cunoscut în curând datorită aportului pe care îl va aduce în campania electorală... Trebuie să vă mărturisesc că voi candida pentru un loc în parlament, iar Costicuță Teleguță, care este prezent în emisiunea mea, va contribui la campania electorală și ca urmare va deveni celebru !... Am spus celebru publicist, deși nu este încă, dar asta nu are importanță... Deja este celebru, din moment ce va participa la campania electorală și îmi va face reclamă ! Și acum dau cuvântul lui Sile Titirez Copcealone... Povestește nene Copcealone despre ultimul film și apoi despre ce poți să spui referitor la mine !...
- Ultimul meu film se intitulează "Măscăricii îndrăgostiți" în care interpretez rolul principal...
- Iată un film memorabil, zbieră Pafnutie Cârpea.
- La o margine de sat, trăiau niște măscărici... Eu poposisem în sat și mă plimbam... Și tot plimbându-mă așa ca nebunu', am văzut măscăricii... Și când i-am văzut, m-am îndrăgostit de ei !...
- Incredibil, dar adevărat, strigă Pafnutie Cârpea...
- Dar, ceea ce a fost extraordinar, a fost că și măscăricii s-au îndrăgostit de mine ! Dar povestea de dragoste s-a sfârșit tragic... Când am fost nevoit să plec din sat, măscăricii s-au întristat ! Iar sătenii, văzând măscăricii întristați, s-au supărat și i-au bătut ! Când am aflat că măscăricii au fost bătuți, am fost așa de întristat, încât am început să beau, m-am îmbătat ca un porc... Și apoi, iar am băut ! Beam orice, absolut orice... Țuică, vin, bere, coniac, rachiu, votcă, vermut, soluție de sodă caustică, drojdie de vin, otravă de șoareci, șliboviță și multe altele... Beam orice ! Și visam mereu măscărici... Și așa se termină filmul ! Despre dumneavoastră, mult iubite Pafnutie Cârpea, pot să spun că sunteți ca un far călăuzitor pentru mine ! Datorită dumneavoastră sunt ceea ce sunt... Dumneavoastră ați făcut din mine un faimos actor, ați difuzat de nenumărate ori filmele în care am fost prezent, m-ați sfătuit, m-ați ajutat. Meritați cu prisosință să mă reprezentați în parlament, din nou !
- Recunosc cu modestie că te-am ajutat, recunosc că merit să fac parte din parlament... Recunosc că sunt un om foarte modest... Nu cer decât un lucru minor, insignifiant și care mi se cuvine cu prisosință și anume un loc în Parlament ! Și acum dau cuvântul cucoanei artiste Gălușcă Matilda Coropișniță... Cum cânti dumneata cucoană Coropișniță ?
- Eu am fost introdusă în lumea cântecului de către marele și inegalabilul Pafnutie Cârpea... Eu când cânt, mă gândesc numai la marele și inegalabilul Pafnutie Cârpea. Trebuie să mai spun că numele meu de artistă este... Bivolita Cântecului... Pot să și cânt dacă vreți un cântec dedicat marelui și inegalabilului Pafnutie Cârpea...
- Zbieră dacă asta vrei !... mormăi Pafnutie Cârpea.

Și cucoana asta excesiv de fardată, se ridică de pe scaun și încep să țopăie și să... zbiere...

- Sunt foarte fericită, sunt foarte fericită, pentru că sunt de marele Pafnutie Cârpea apreciată, sunt înmărmurită, foarte înmărmurită, pentru că sunt de marele Pafnutie Cârpea apreciată... Tra-la-la-la-la... Vă rog din suflet să-l votați, vă rog să țineți minte două cuvinte, de fapt trei cuvinte, vă rog, iar și iar și iar, Pafnutie Cârpea, parlamentar ! Cântă măi Ioane, cântă iar și iar, Pafnutie Cârpea, să fie ales, iarăși, parlamentar !...
- Foarte bine, coană mare, foarte bine... Și acum dau cuvântul lui Duduilă Mărăcine Cocârț... Să îmi spui, coane Mărăcine, cum pictezi dumneata pe tablă ondulată ?
- Mulțumesc și iar mulțumesc, imensule domn Pafnutie Cârpea ! Eu pictez pe tablă ondulată, la sugestia dumnavoastră, stimate și iubite domn, Pafnutie Cârpea.
- Știu, știu, eu ți-am ordonat să pictezi pe tablă ondulată, urlă Pafnutie Cârpea.
- Numai datorită dumnavoastră m-am apucat de pictură... În tablourile mele, eu înfățișez tot felul de gâze, de buruieni, de bolovani, de gunoaie și de tinichele, deoarece nimeni, nici un pictor nu s-a apucat să picteze gâze, buruieni, bolovani, gunoaie și tinichele și consider că și gâzele, buruienile, bolovanii, gunoaiele și tinichelele merită să fie pictate, sau mai bine zis imortalizate, mai ales pe... tablă ondulată... Culoarea preferată este albul și mai exact ultraalbul, adică un alb mai alb decât albul !
- De ajuns, nea Mărăcine, urlă Pafnutie Cârpea... Cheamă lumea să voteze !
- Vă rog să îmi permiteți acum să fac un apel insistent către milioanele și miliardele de telespectatori să se prezinte la urne și să-l voteze din nou pe marele și inegalabilul Pafnutie Cârpea !
- Sper că ați auzit apelul lui Duduilă Mărăcine Cocârț și vă îndemn și eu, Pafnutie Cârpea să mergeți la votare și să mă votați ! Ar fi trebuit acum să îi dau cuvântul lui Trubaduru Mutu Oaserupte, celebrul sculptor, dar fiind mut, nu poate vorbi așa încât voi vorbi eu în locul lui... Sculpturile în smoală ale lui Oaserupte, au făcut înconjurul planetei... Ele înfățișează tot felul de obiecte, de la cratițe și oale până la crocodili, hipopotami și rinoceri, dar mai cu seamă ele mă înfățișează pe mine, Pafnutie Cârpea... Ultima sa sculptură se numește... "Țepele înțepenite"... Mesajul lui Oaserupte este să vă duceți cu toții și să votați... Pe cine ? Pe imensul Pafnutie Cârpea... Și acum dau cuvântul lui Costicuță Teleguță, publicist... Cum publici dumneata, nene Costicuță ?
- Eu, numai și numai la îndemnul dumneavoastră m-am apucat să public tot felul de articole, de reportaje, de poezii, de povestiri, de eseuri, de romane și de cărți de bucate, cărți tehnice, cărți filozofice, cărți științifice ! Toate cărțile le-am închinat cu deosebită admirație, marelui om de aleasă cultură, eminentului și neasemuitului Pafnutie Cârpea ! Vă rog stimați telespectatori, vă rog în genunchi să îl votați încă odată și astfel să intre în parlament și să ne reprezinte cu cinste !...
- Bine ! Ați auzit stimați telespectatori că până și Costicuță Teleguță vă roagă în genunchi să mergeți la vot și să mă votați !...
- În genunchi vă rog să-l votați pe inegalabilul Pafnutie Cârpea ! am zbierat eu...

— Și pentru că de pe urma publicității ne luăm salariile, urlă marele om Pafnutie Cârpea, iar publicitatea este sufletul comerțului, urmează opt ore de publicitate, după care revenim !... Deci, publicitate !

Și a urmat desigur, publicitate... În timpul cât a durat publicitatea, am stat cuminți pe scaune... Nimeni nu a mai spus nimic... Timp de opt ore... Când s-a terminat publicitatea, eram frânți de oboseală !... Noaptea se sfârșea... A luat cuvântul Pafnutie Cârpea...

— După această pauză de publicitate binevenită și foarte instructivă pentru toată lumea, emisiunea mea se termină aici... Dar nu înainte de a vă îndemna să vă prezentați la secțiile de votare și să votați ! La revedere !...

După ce s-a terminat emisiunea, marele om Pafnutie Cârpea s-a răstit la noi...

— Și acum, marș acasă la voi !... Am terminat ! De fapt, voi ați terminat, pentru că eu continui să muncesc ! Trebuie să mă gândesc la ediția de mâine a ziarului "Trâmbița Capitalei ", care se va numi, începînd cu poimîine, "Trâmbița Capitalei Pafnutie Cârpea", trebuie apoi să mă gândesc la ediția de mâine a emisiunii "Convorbiri cu Pafnutie Cârpea și invitații săi" și în plus trebuie să particip la înființarea postului de radio, Radio Buhaiul Pafnutie Cârpea... Mă gândesc să înființez și o revistă pe care o voi numi, "Țânțarul anofel și musca țețe"... Așa că am de lucru, enorm !...

Apoi, m-am îndreptat spre casă mândru, satisfăcut și fericit, pentru că am avut neasemuita onoare de a fi împreună cu inegalabilul Pafnutie Cârpea, o zi și o noapte ! Bineînțeles că mă voi prezenta la vot și îl voi vota... Pentru că votul este în același timp și un drept dar și o obligație ! Pentru că de marele om Pafnutie Cârpea, depinde viitorul nostru, viitorul copiilor noștri, viitorul nepoților noștri, viitorul strănepoților noștri, precum și viitorul omenirii !... Așa încât, să mergem cu toții la vot... Tineri, bătrâni, maturi, bărbați, femei, bătrâni, studenți și militari, câini și pisici, papagali și guguștiuci, mergeți să votați !... Să demonstrăm lumii întregi că votul nostru contează ! Votați pentru marele Pafnutie Cârpea !... Noapte bună...

ZIUA CULTURALĂ

Tâmpițoiu Behăilă, vicepreședintele Cooperativei Agricole de Producție "Înțepenirea" din satul Hopațopa, fruntaș în întrecerea socialistă, se așază pe o movilă, ostenit. Cele aproape o sută și treizeci de kilograme apăsărară movila... Movila se sfărâcă. Tâmpițoiu Behăilă se rostogoli. Înjurând ca un birjar, se ridică cu greu, gâfâind și apoi căută altă movilă pe care să se așeze... Găsi după lungi căutări o movilă care părea să reziste greutateii lui, cu mult peste o sută de kilograme... Se așază așadar pe o movilă mare, solidă, trainică, apoi scoase din buzunarul hainei, un carnet jerpelit, unsuros și un creion chimic, pe care apoi îl băgă în gură... îl scoase apoi din gură și îl așază atent la ureche... Apoi îl scoase de la ureche și începu să scrie... După ce mai citi odată capodopera poetică, rezultată din nopți și zile de suferințe și neliniști, mormăi satisfăcut...

— Pe asta, adică poezia asta, o să o publice sigur ! Am scris-o în stilul lu' Piuliță Mumugilă Zbierea, poietu' meu preferat...

Apoi își frecă palmele satisfăcut... Apoi, se ridică cu greu de pe movilă care rezistase eroic apăsării exercitate de corpul lui Tâmpițoiu, vicepreședintele, și plecă fluierând bine dispus îndreptându-se spre Căminul Cultural... Era așadar o zi culturală, în care artiștii amatori ai satului Hopațopa își prezentau creațiile, își arătau talentele, pentru a fi apoi promovate mai departe, la marile concursuri naționale și internaționale... Cele mai izbutite creații literare erau expuse apoi la Gazeta de Perete și apoi publicate în ziarul local, "Răspânditorul din Hopațopa"...

Tovarășul Tâmpițoiu, cum era cunoscut în sat sau nea Behăilă cum îl strigau prietenii, intră bine dispus în sala unde se ținea această minunată manifestare artistică... Organizatorul acelei zile culturale, era nimeni altul decât șeful de post de miliție, sergentul major Chiflănoiu Bătă Pleznitoru, cunoscut sub denumirea de... nea Chiflă... Nea Chiflă, tocmai citea cuprinsul programului zilei... Când îl văzu pe nea Behăilă, se opri din lectură și zbieră...

— Cam târziu, cam târziu, nea Behăilă... Ce dracu' tovarășe, pe unde umbli ?

— Am stat și am terminat o poiejie, tovarășu' șef de post, nea Chiflă !...

— Hai, cară-te la, locu' tău... Să îți spui și dumitale noutatea... După ce treminăm ziua culturală, ne-a invitat coana Bițicău la ia acasă să ne cinstească cu țuică și cu vin... Acuma începem ziua culturală... Ia spune țăță Rață ce ai creiat matală ?

— Eu am creiat o poveste... Povestea se intitulează... "Șoriceii, pisicuța și cățelul..." Atenție, tovarăși, încep să citesc... "Mai demult Copae îi dăduse sorei lui pe nume Moaca, într-o cușcă, o pereche de șoriceii albi... Șoriceii ăștia erau foarte drăguți, erau albi ca laptele, numai codița era trandafirie și lungă, botșorul îl avea roz, iar ochii le erau negrii ca două boabe de piper... Moaca era foarte bucuroasă de darul lui Copae... Era așa de bucuroasă, așa de veselă, că șapte zile și șapte nopți nu a dormit de bucuroasă și de veselă ce a fost !"

— Devine captivant, țăță Rață... Spune mai departe...

- “Într-o zi, Moaca, împreună cu Copae, cu Muego, un prieten, cu părinții acestuia se duseră la teatru... Se juca piesa de teatru, intitulată... “Măcelarul îndrăgostit de o bivoliță”, o celebră piesă a dramaturgului, nu mai puțin celebru, Gherase Miroase Ciorapi... După ce își văzu stăpânii plecați, pisicuța Demențica, mâța casei, și-a pus în gând să mănânce șoriceii... De aceea se tot învârtea pe lângă cușca unde se găseau șoriceii și zicea... “of, of, of... ce foame îmi este !” Atunci, un șoricel mai greu de cap, a ieșit din cușcă cu o bucățică de pâine, zicând: “mănâncă, să-ți treacă foamea, cumătră, !” Cum l-a văzut, mâța s-a repezit bucuroasă la șoricel... Dar acesta nu știa ce face, cert este că scapă teafăr și nevătămat din ghearele mâței... Amărâtă, Demențica, se duse să se culce, făcând un nou plan, în căpățâna ei seacă, pentru a prinde șoriceii... Soarele asfințise, iar cerul era roșu ca cerneala roșie... Apoi se întunecă și ieșiră la iveală stelele... Stăpânii mâței și ai șoricilor, au venit acasă, întorcându-se de la teatru, comentând plini de entuziasm, cele văzute, spre exemplu, suferințele nemaiauzite ale măcelarului îndrăgostit de victimă, victima fiind o bivoliță... După ce au comentat o vreme, stăpânii, s-au dus la culcare... Dis de dimineată, părinții lui Copae și ai Moacei, au plecat la lucru, căci aveau mult de lucru, fiind frunțași în întrecerea socialistă... Copae și Moaca, au plecat la școală, trebuind să dea niște lucrări de control, dar au uitat ușa descuiată și pe cățelul casei, Turbățel, dezlegat... Văzându-se singură, mâța, Demențica, s-a cocoțat pe bufet și de acolo sări pe cușca în care se găseau cei doi șoriceii... Aceștia nu au văzut-o pe mătă și plini de bucurie, au deschis ușa de la cușcă, au ieșit din cușcă și au început să se plimbe prin cameră... Dar mâța, atâta a așteptat... Sări de pe cușcă direct pe șoriceii... Însă tocmai atunci, Turbățel, câinele, intră în cameră, dând din coadă...”
- Și ce a făcut... Turbățel, țața Rața ? întrebă nervos nea Chiflă...
- “Cum o văzu Turbățel pe mătă, povesti țața Rața mai departe, se zburli, se enervă, aproape că a trubat de furie și se repezi spre Demențica... Demențica miorlăi nemulțumită și începu să alerge prin cameră, lăsându-i în plata Domnului pe șoriceii... Șoriceii se duseră spre cușca lor, închiseră ușa și strigară:... “așa îți trebuie pisică nemernică, ai vrut să ne păcălești, ai vrut să ne mănânci, dar tot tu ai căzut în capcană, mătă netrebnică ce ești !” Turbățel, cățelul, spuse:...” Lasă, mătă nemiloasă că te prind eu ! Nu vezi că ești o toantă nemaipomenită, iar lăcomia ta nu se mai sfârșește ?”... Și se repezi din nou la mătă... Când era gata să o prindă pe Demențica, iată că în cameră au intrat... Copae și Moaca... Văzând-i, mâța strigă:...”ajutor, ajutor, că mă omoară câinele ăsta afurisit !” Atunci Copae, legă câinele și îi spuse pisicii: “așa îți trebuie, Demențico, pentru că te lăcomești, ai vrut să îi mănânci pe cei doi șoriceii albi, fără să îți fie foame, dacă îți era foame, înțelegeam, ți-am dat să mănânci până ce ai leșinat și tot ai vrut să îi mănânci pe cei doi șoriceii, ești de o lăcomie nemaipomenită !”... De atunci, Demențica nu s-a mai atins de cușcă și a jurat să nu mai mănânce șoriceii în viața ei... Se va mulțumi numai cu mâncarea pe care o primea de la Copae și Moaca ! Astfel au scăpat cei doi șoriceii albi, de a fi mâncați de Demențica... Au primit apoi și câte un nume: unul a fost botezat Clănțău, iar celălalt Coadălungă”... Stimați tovarăși și tovarășe aceasta este povestea... Și am încălecat pe o roată și v-am spus povestea toată...

- Foarte frumoasă poveste, țăță Rață, foarte frumoasă... Cui dedici povestea, țăță Rață ?
- Eu dedic povestea, iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...
- Bravo, țăță Rață !... Dacă sunt observații... Da, spune și dumneata ceva nene Ciomăgilă Bobârnac...
- Mie cel mai mult și mai mult, spuse un individ înalt, viguros, dar cam tembel de felul lui, mie mi-a plăcut cel mai mult când Demențica s-a lăsat de șoareci adicăteala nu a mai mâncat șoareci, înțelegeți ? Păi ca să faci o pisică să nu mai mănânce șoareci, trebuie să o dresezi ani îndelungați... Știu asta din experiență... Am mai multe pisici acasă și le dau tot felul de bunătați, inclusiv mușchi file, dar multă vreme au continuat să alerge după șoareci și șobolani, abia după ce le-am obișnuit să mănânce icre negre, abia atunci au renunțat să mănânce șoareci ! Când trecea un șoarece prin fața lor, miorlăiau scârbite...
- Foarte bine... Cine urmează ? Baba Toanta Târâilă... Ce ne-ai pregătit babo ?
- Un bocet cu suspine, întrerupt din când în când de hohote, de râsete și de diverse imitații ale unor animale domestice sau sălbatică... Cred că va fi ceva ce nu s-a mai auzit...
- Să auzim, băbuțo !
- Buhu-hu, buhu-huu, bv-bv-bv, muuu-muuu-muu, gâu-gâu-gâuuu, ho-ho-ho-ho, be-he-he, be-he-he-he-he, miorlau-miorlau, ham-hem-him-hom-hum-hăm-hâm, fiuuu-fiuu... Laghi-laghi-dombai-of-dolombenghiu, patru boi cu coarnele legate cu niște lanțuri groase stau și așteaptă lângă grajd, muu-muu-muu, of lele și iar lele... Și de-atâta așteptat, of lele și iar lele, după un timp au leșinat, of lele și iar lele... Mândro, mândro, să îți iei boii leșinați, lele, lele și iar lele, că eu m-am plictisit și am plecat, lele, lele și iar lele... Laghi-laghi-dombai-of-dolombenghiu...
- Ce vrea să însemne asta coană mare ?... Că nu am înțeles nimic !...
- Este ceva mai ascuns, maică, se cânta pe vremea când mă jucam cu păpușile, ce ști dumneata ?... Eu dedic bocetu' meu iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...
- Bine, tovarășă Târâilă, publicăm bocetu' dumitale... Acum, tovarășul zootehnist Cotcodăcilă Mugilă Behăilă Schelălău, ne va spune o creație literară... Ascultăm cu imensă atenție...
- Creația literară se intitulează... "Pe vremea lui Lopățică Vodă"... Atenție, citesc... "S-a descoperit un manuscris extrem de valoros, în care se specifică de către un cronicar oarecare, numit Găletușă Grămăticul, că Lopățică Vodă a domnit patru luni, trei săptămâni, două zile și o oră... A fost îndepărtat de la domnie de către Țurțurică Pocitu Bubuitu, pentru că Lopățică Vodă a dat o lege prin care se interzicea tunsul oilor ! Țurțurică s-a plâns la Poarta Otomană că Lopățică Vodă refuză să mai tundă oile, care astfel deveniseră foarte nervoase, transpirau tot timpul și așa, mai departe... Sultanul a trimis o oaste care l-a înlăturat pe Lopățică Vodă care a devenit apoi cioban, iar Țurțurică Pocitu Bubuitu a devenit domnitor, cunoscut fiind în istorie sub denumirea... Țurțurică Frizerul Oilor..."

- Și chiar așa a fost, tovarășe Cotcodăcilă Mugilă Behăilă Schelălău? Chiar a existat Lopățică Vodă ? Că eu nu am auzit de el ? Chiar a existat Țurțurică Vodă ? Că nici de ăsta nu am auzit...
- S-ar putea să fi existat, nea Chiflă, nu știu exact... Ceea ce ați auzit, a fost o creație literară, rodul chinurilor mele, rodul imaginației mele... Dar nu exclud ca Lopățică să fi existat totuși... Dedic creația mea, iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...
- Bravo, o publicăm, sigur... Și acum țața Cuța Broscuța, va recita ultima ei poezie, ia spune țațo...
- Poezia se intitulează... "Oac, oac, oac și iară oac..." Încep să recit...
 "Oac, oac, oac și iară oac,
 Frumos cântă un brotac,
 Lângă un lac,
 Este un brotac mândru și mare,
 Care nu are asemănare,
 În toată lumea asta mare
 Când brotacu' orăcăiește,
 Toată lumea înlemnește...
 De atât orăcăit,
 Brotacu' a înnebunit !!"
- Am terminat de recitat, să se știe... Dedic poezia iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...
- Bravo țațo !... Alticineva... Da, da, poftim, poftim, cumetre, poftim... Dau cuvântu' lu' cumătru' Sile Popândău Ciorilă...
- Eu voi prezenta acum, o povestire intitulată... "Aventurile căpitanului Bujie Mumie"... Încep să citesc... "Căpitanu' Bujie Mumie avea douăzeci de ani. Era solid, avea părul negru, avea mustață, avea mușchi puternic reliefați, era bun la inimă și era viteaz. Într-o zi de vară el împreună cu patru oameni se îmbarcă pe o corabie. Căpitanu' Bujie Mumie le puse celor patru oameni câte un nume. Pe unul îl botează Panteră Neagră, pe al doilea îl botează Pisică Sălbatică, pe al treilea îl botează Piton Roșu și pe al patrulea îl botează Jaguar Galben."
- Da' de ce i-a botezat așa, cumetre ? Ce astea sunt... nume ?
- Ei, așa se obișnuiește în romanele de aventuri... Sunt nume mai... deocheate... "Mergând ei și iar mergând, zile în șir, mai exact patru zile, se opriră aproape de o insulă. Pe insulă au văzut o mulțime de oameni... Căpitanu' Bujie Mumie îi spuse lui Panteră Neagră să se ducă pe insulă și să vadă de ce erau atât de mulți oameni... După ce Panteră Neagră se duse pe insulă și se informă, se întoarse și îi spuse căpitanului că oamenii aceia îl așteptau pe șeful lor, Bușilă Capdetaur să vină și să plece împreună la război... Căpitanu' Bujie Mumie îl întrebă pe Panteră Neagră dacă a aflat cu cine urma să se războiască Bușilă și oamenii lui. Panteră Neagră a spus că a întrebat pe un om cu cine se vor bate, iar omu' a spus că se vor lupta cu niște sălbatici foarte periculoși... Apoi căpitanu' Bujie Mumie..."

- Măi nea Sile, strigă nea Chiflă, nu vreau să stau aici până la Crăciun, până termini dumneata de citit... Nu mă interesează ce a făcut idiotu' ăsta, căptanu' Bujie !...
- Tovarășu' Chiflă, stați puțin, că este foarte interesant... Căptanu' Bujie Mumie s-a luptat cu niște sălbatici foarte periculoși...
- Măi nea Sile, nu înțelegi că nu mă interesează ? Nouă ne trebuie niște creații literare mobilizatoare, care să îndemne la muncă, la muncă și iar la muncă, nu niște... creații care să îi înspăimânte pe oameni ! Păi nu te gândești că după ce vor citi despre lupta lui Bujie cu sălbaticii, oamenii vor fi total înspăimântați și nu vor mai lucra, nu vor mai putea să se bucure, vor avea coșmaruri ? Ei comedie !... Gândește pozitiv, nea Sile, ce dracu' !...
- Am înțeles nea Chiflă...
- Bine, dau cuvântu' tovarășului profesor Pupăzică Troacă... Tovarășu' profesor ne va citi o altă creație literară a dumnealui... Aveți cuvântu' tovarășe profesor...
- Ultima creație a mea se intitulează " În sfârșit, ai apărut !"... Încep să citesc... "Marghioldina era o femeie frumoasă și tânără, dar era săracă... Era îndrăgostită de cineva, dar acesta, un tip cheluit și leneș, nu prea se uita la ea, o tânără fără avere, fără situație, fără nici o meserie învățată... "Oh Bubuilă, Bubuilă, repeta ea din când în când (Bubuilă fiind numele iubitului), oh, Bubuilă, crocodilul meu, și totuși ai să mă vrei, ai să mă vrei, mă voi mărita cu tine, voi avea avere și atunci vei fi al meu, numai al meu !" Într-o zi frumoasă de vară, îl întâlnește pe Mielușelu, un tânăr frumos ca un miel, cu avere, de profesie controlor de bilete... S-au văzut, s-au plăcut și în două luni s-au căsătorit..."
- Bravo tovarășu' profesor, bravo, mi-a plăcut aici, strigă nea Chiflă ! Iată o povestire cu un puternic îndemn mobilizator !... Este un îndemn la formarea familiei care este celula societății... O publicăm sigur...
- Dar, continuă profesorul, pe Marghioldina o interesau banii lui Mielușelu... Se hotărî să îl... omoare...
- Nu, nu vreau, urlă nea Chiflă... Nu vreau să-l omoare ! De ce să-l omoare tovarășu' profesor ?... Poți să-mi spui ?
- Ca să pună mâna pe banii lui, nea Chiflă !... "Pândi un moment când Mielușelu se găsea în balcon și îl împinse ușor, ușor ca să nu lase nici o urmă pe trupul lui... Mielușelu căzu, se izbi de asfalt și bineînțeles că a murit... A fost înmormântat și a fost jelit... După ce a murit Mielușelu, Marghioldina l-a căutat pe Bubuilă și l-a implorat să vină să o viziteze... A așteptat Marghioldina și a tot așteptat, până ce într-o zi a apărut... Când l-a văzut, Marghioldina nu a mai putut de bucurie și a strigat fericită... " În sfârșit, ai apărut !"... De altfel, nea Chiflă această exclamație dă și titlul povestirii... În fața ei stătea iubitul... un hodorog bătrân, chel, cu fața buhăită și bupoasă, cu nasul borcănăț, cu buze enorme, cocoșat, pitic... Iubitul se clătina pe picioare de beat ce era... Era îmbrăcat într-un costum peticit, murdar, având într-unul din buzunare o sticlă cu votcă...
- Și ce a spus iubitul... adică, Bubuilă, tovarășe profesor ? strigă nea Chiflă...

- Bubuilă îi spuse Marghioldinei... "Și zi așa Marghioldino, puicuță, l-ai făcut praf pe Mielușelu ? Bravo puicuță !... Cu averea care este acum a ta, îți poți permite să te măriți cu mine !... Să ști puicuță că multe femei voiau să se mărite cu mine !... Multe chiar au ajuns să se bată ! Dar acum, să ne pregătim de nuntă, puicuță !" Și au făcut o nuntă ca în povești, la care au fost invitați mulți împărați, mulți președinți, mulți oameni de afaceri..." Și am încălecat pe o mârtoagă beată și v-am spus povestea toată...
- Nu vreau, nu îmi place, strigă nea Chiflă... Trebuie să scoți partea aia în care Mielușelu este asasinat ! Pune altceva în loc... Spre exemplu poți să spui că Mielușelu a fost transferat în interesul instituției în altă localitate și astfel au trebuit să divorțeze, dar fiind mărinimos, i-a lăsat averea Marghioldinei... Da, da, așa îmi place...
- Așa am să fac, nea Chiflă, zbieră Pupăzică Troacă... Și apoi voi dedica creația mea, iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...
- Bine, bravo !... Bun, gata, este destul de târziu, strigă nea Chiflă...
- Am și eu o poezie, zbieră nea Behăilă, am și eu o poezie, nea Chiflă !...
- Recită poezia, nea Behăilă, recită poezia, și dacă e reușită, o punem la... Gazeta de Perete !... Și dacă este fenomenală o publicăm la... "Răspânditorul din Hopațopa"... Haide, recită că după asta trebuie să mergem acasă, la coana Bițicău, să ne cinstească cu țuică și cu vin...
- Iată ce am creiat eu... Poezia se intitulează... " Plâng, iubită ceapă de apă..."
- Iată un titlu cât se poate de sugestiv... Să auzim, nea Behăilă !
- Atenție, atențiune... Încep să recit...
 "Plâng iubită ceapă de apă,
 Și de ce nu aș plânge, scumpă ceapă de apă ?
 Plâng, pentru căci ești foarte usturată !...
 Ești atât de usturată, măi ceapă dură,
 Încât sunt nevoit să beau țuică și să mănânc o murătură,
 Și să fredonez cântecul de alean, de jale și de dor,
 Intitulat... Uite așa aș vrea să mor...
 Dar tu, iubită ceapă de apă, nu plânge și tu ca mine,
 Care sunt un prost și jumătate, pentru că mie nu îmi este bine,
 Atunci când te văd plângând și pe tine, scumpă ceapă de apă,
 Dar tu plângi mereu, iubită ceapă de apă,
 Și în aceste condiții nu te voi mai mânca, nu, nu am să te mănânc,
 Mai bine am să te arunc la gunoi, și am să mănânc mai bine, usturoi..."
- Iată, am terminat de recitat această poezie, care este rodul a nenumărate nopți de chinuri creatoare precum și rodul a nenumărate damigene cu țuică și vin băute cu mare plăcere... A trebuit să le golesc, pentru că numai așa pot chema zeița poeziei să mă inspire... Ah, muza, muza, numai cu țuică și vin poate fi înduplecată să mă ajute... Dedic poezia, iubitului și stimatului tovarăș prim secretar Uțică Tubuleț și stimatei și iubitei tovarășe Uțică Nuța !...

— Foarte bine, foarte bine, bravo, bravo... Este o bună propagandă făcută cepei și usturoiului, murăturilor și țuicii... Recomand cu căldură să se mărească producția la ceapă și usturoi, murături, vin și țuică !... Și acum stimați tovarăși, stimate tovarășe, în ordine, să ne deplasăm la coana Bițicău, să ne delectăm cu țuică și vin... Vom continua acolo ziua culturală !... Va veni și tovarășul contabil șef Mocăilă Hoțică și va veni și tovarășa Cuța Forfecuța, fruntașă în întrecerea socialistă, președinta lucrătoarelor de la crescătoria de vaci din satul nostru... Toată lumea știe că se pricepe să mulgă vacile și chiar mai mult, este o mulgătoare fanatică !...

Au plecat apoi cu toții la coana Bițicău... Aici s-au apucat să-i golească damigenele cu vin și țuică, însetați și cuprinși de un neasemuit avânt creator, în nobila intenție de a participa și a contribui la propășirea culturii...

Ar mai trebui spus că toți au așteptat cu multă nerăbdare, următoarea zi culturală, organizată de neobositul și energicul șef de post de miliție, sergentul major Chiflănoiu Bătă Pleznitoru, cunoscut sub numele de... nea Chilfă...

OMAGIU IMENSULUI EROU

Cu ani în urmă, am avut un vis înfiorător, pe care încerc să îl povestesc...

Se făcea că am intrat într-o cafenea, sperând să găsesc vreun cunoscut cu care să stau de vorbă... M-am așezat la o masă, am comandat o cafea și am așteptat... Poate că va apărea vreun amic... La o altă masă mai erau doi indivizi... Unul era gras, mic și chel, iar altul era slab, bărbos și nervos... Stăteau la masă, beau cafele amestecate cu coniac și discutau... Întrucât nu aveam altăva mai bun de făcut, am ascultat convorbirea dintre cei doi... cetățeni onorabili...

— La ce colegiu candidați, nene Gheruță ? Întrebă grăsanul.

— La colegiul Huhurloaia, nene Burdușilă, spuse slăbănogul...

— Îți aduci aminte, nene Gheruță ce scriai și ce debita acum douăzeci de ani, când îl ridicai în slăvi pe genialul conducător Uțică Tubuleț și pe eminenta conducătoare Uțică Nuța ? Iacă, să îți amintesc, că am aici cartea... Ziceai așa... Stimați tovarăși, eminentul om politic și militant neobosit pentru progresul societății armonios dezvoltate, tovarășul Uțică Tubuleț, precum și geniala sa tovarășă, Uțică Nuța, și-au consacrat energiile creatoare și pasiunea revoluționară slujirii intereselor fundamentale ale națiunii noastre armonios dezvoltate ! Ei au inițiat conceptele de etapă preliminară și de societate armonios dezvoltată ! Prin societate armonios dezvoltată, se înțelege că toți oamenii trebuie să fie armonios dezvoltați și să fie conduși de către eminentele personalități care se numesc... Tubuleț și Nuța ! De peste 45 de ani, viețile lor se împletesc organic și anorganic cu istoria partidului nostru și a patriei noastre armonios dezvoltate, cu drumul eroic parcurs de poporul nostru mult încercat de nenumărate nenorociri nemiloase !

- Ah, ce vremuri, nene Burdușilă Gogomârlă Tomozeu...
- Să ne amintim dragi tovarăși și scumpi prieteni, continuă nenea Burdușilă, să ne amintim de anii luptelor împotriva nedreptăților sociale... Cu spiritul de înaltă răspundere și internaționalist consecvent și convins, dar și tiran fanatic, tovarășul Uțică Tubuleț este un militant exemplar și stăruitor pentru aplicarea și înfăptuirea în viață a liniei partidului nostru... al cărui exponent excepțional este... facem totul, dragi tovarăși, spunea tovarășul Uțică Tubuleț, să realizăm marele vis al omenirii, societatea armonios dezvoltată, pe pământul patriei noastre scumpe și neasemuite ! Îți mai aduci aminte, nene Gheruță ?...
- Da, nene Burdușilă, îmi amintesc cu nostalgie și mă mândresc cu asta... Da, sunt un nostalgic, dar asta este... Un romantic nostalgic... De altfel, nu numai eu scriam și ziceam, să fie scurt, clar și precis !... Iată ce scria un eminent cârnățar, om al muncii, erou al muncii, mi se pare că-l chema... Scheunică Bușilă... și citez... "Trebuie stilou de cronicar bătrân și talent de poet nebun, precum și pasiune de cârnățar și de măcelar, ca să scrii așa după cum îți ordonă mintea și inima și simțurile despre cei care îți conduc cu neasemuită măiestrie țara și în special despre marele om numit Uțică Tubuleț... Este minunat să trăiești într-o epocă în care, în fruntea țării, se află un om deosebit, numit Uțică Tubuleț și căruia eu personal îi închin toți cârnații pe care i-am făcut în viața mea, precum și toate șuncile pe care le-am mâncat în viața mea !... Și vă pot încredința că au fost enorm de multe șunci pe care le-am mâncat cu enorm de multă poftă !" Am încheiat citatul, ca să ști...
- Și nu te-ai mulțumit numai cu atât, zbieră domnul Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, dar ai mai scris și poezii, dedicate marelui și neasemuitului și imensului tovarăș precum și mult iubitei și neasemuitei tovarășe... Citez...
 "E omul – Uțică Tubuleț, omul fără asemănare,
 Este al nostru scump odor,
 Cu a lui inimă văpaie,
 Ne-nvață să muncim cu mult spor !
 Tuturor ne ești în veci stima și mândria colosală
 Tu ești al nostru mândru Soare,
 Și îți sărutăm cu dragoste imensă, tălpile și mâinile,
 Te vom urma mereu, cu nespusă ardoare !"

Am încheiat citatul, ca să fie foarte, foarte clar...
- Nene Burdușilă, află că îmi făcea o nespusă plăcere să-i ridic în slăvi pe Uțică Tubuleț și pe nevastă-sa, Uțică Nuța și să le pup tălpile ! Nimic nu se compara cu neasemuita satisfacție și plăcere pe care o aveam când reușeam să fac strofe sau fraze de preamărire a lor ! Sorbeam cu nesaț fiecare frază, fiecare cuvânt, fiecare literă !... Nu mai puteam de bucurie când îmi veneau cuvintele și le scriam pe hârtie și apoi le trimiteam pe la diverse ziare și reviste și mi le publicau cu litere mari ! Mă simțeam ca și când m-aș fi aflat pe o macara foarte înaltă și priveam în jurul meu... Mă simțeam beat de fericire ! Ah, ce vremuri fericite !

- Aici ai perfectă dreptate, nene Gheruță Lingău Andruțoiu... Și mie îmi plăcea la nebunie să-i ridic în slăvi pe dobitocu' de Tubuleț și pe crețina de Nuța, nevastă-sa !... După ce beam un litru de țuică bătrână, mă apucam de scris, și nu mă mai săturam... Uțică în sus, Uțică în jos !... Ah, mă aflu în paradis nu altceva... Iată, un exemplu... "Grija și dragostea părintească a tovarășului Uțică Tubuleț, pentru cea mai tânără generație, sunt exprimate în cuvinte simple, calde, tulburător de simple, putem spune înnebunitor de simple... "
- Bravo, nene Burdușilă Gogomârlă Tomozeiu, bravo !...
- "Ele cuprind, asemenea ghindei și semințelor din care vor răsări viitoarele generații de stejari și castani, semnificația profundă a unei deveniri revoluționare, crezul adolescentului care la o anumită vârstă, începea eroic lupta revoluționară, putem zice chiar marea luptă revoluționară... Acum când țara întreagă, putem zice chiar planeta întreagă, se află în imensă sărbătoare și-l omagiază pe marele, inegalabilul, senzaționalul, scumpul, iubitul și bunul nostru satrap Uțică Tubuleț, îndemnurile calde, părintești ale satrapului sau tiranului nostru adorat, Tubuleț, adresate tinerei generații, se vădesc încă odată a fi pentru noi toți, un înălțător program de muncă și viață..."
- Mai mult decât atât, nu mai puteam să trăiesc fără să citesc omagiile diversilor oameni talentați adresate stimatului Uțică Tubuleț sau stimatei Uțică Nuța și care oameni erau îndrăgostiți nebunește de cei doi, de Tubuleț și de Nuța !
- Acum, îl omagiem pe Niță Coropișniță, marele erou actual și pe Sița Osânzeana, nu este așa, nene Gheruță ?
- Ai perfectă dreptate, nene Burdușilă ! ...
- Să luăm un exemplu de omagiere, spre exemplu pe marele nostru Gae Trombonică, șeful nostru de partid... Ah, ce-mi place să-l omagiez... Trebuie să vină și el... Uite ce versuri i-am pregătit domnului Gae Trombonică... Citez...
 "În fruntea coloanei noastre de partid,
 Strălucește o făclie și o lanternă,
 Flacăra făcliei încălzește milioane de inimi și nasuri...
 O făclie strălucește și o lanternă,
 Scăldat în a lor lumină puternică,
 Ne apare, el, domnul Trombonică... "
- Ce părere ai nene Gheruță ?
- Superb, nene Burdușilă ! La noi la partid este președintă una, Sisi Căpușa, și îi place la nebunie să fie omagiată ! Trebuie să pice și ea acum... Iată ce i-am pregătit, citez... "Viața doamnei Sisi Căpușa este excepțională. La fel și opera domniei sale... Ca orice personalitate ieșită din comun, acest om senzațional, al cărui crez este munca, munca și iar munca, munca pe brânci, precum și iubirea de patrie, imprimă chipului țării chipul său, care înseamnă, omniprezența și omnipotența. Ea a schimbat mentalități, deprinderi, instituții, a dat un nou sens partidului nostru. Să ne trăiți întru mulți ani, viață lungă și sănătate pentru binele nostru, al tuturor, mult stimată și iubită doamnă Sisi Căpușa !" Am închis ghilimelele de rigoare... Ce părere ai nene Burdușilă ?

- Splendid, nene Gheruță, splendid ! Dar, iată că apare marele barosan, imensul stăpân, uluitorul titan, Gae Trombonică ! Să ne trăiți și să îmbobociți și să înfloriți într-un extrem de mulți ani, eroul nostru între eroi, extrem de marele GAE TROMBONICĂ, scris și exclamat cu litere foarte mari, cu majuscule, adică... Ura, ura, ura, pentru marele domnitor al partidului nostru, Partidul Carcalacilor Coruptiști, care se numește Gae Trombonică !

În local apare un individ tuciuriu, o namilă, o prăjină, îmbrăcat într-un costum cafeniu... Când ajunse în dreptul mesei la care se găseau cei doi, începuse să urle...

- Uite ce este taică Burdușilă, ști că-mi place enorm să fiu lingușit și te felicit pentru cuvintele alese și calde pe care mi le-ai adresat, dar de data asta te întreb foarte insistent... cum stăm cu voturile ? Ai reușit să convingi populația că noi suntem cei mai buni și că numai noi putem să-i scoatem din starea asta de înapoiere, de marasm economic, așa încât lumea să ne aleagă pe noi, să ne voteze pe noi, cei de la Partidul Carcalacilor Coruptiști și nu pe pungașii ăia de la Partidul Crocodilian Birocrat ?
- Ascultă coane Trombonică, zbieră Gheruță, nu te mai îmbăta cu apă chioară, că nu o să vă aleagă nici dracu' ! Și află că populația nu o să vă voteze pe voi, niște golani, niște hoți și niște pungași notorii !...
- Pe noi ne vor vota, coane Gheruță, urlă Gae Trombonică.
- Noi, cei de la Partidul Crocodilian Birocrat și numai noi, zbieră Gheruță, noi suntem cei mai buni și cei mai cinstiți și cei mai îndrăgostiți de muncă, o să muncim și o sută de ore pe zi, ca să știți nene Trombonică, așa încât pe noi o să ne voteze lumea, să fie clar ! Noi suntem cel puțin cinstiți, recunoaștem verde în față ! Da, suntem birocrați până în măduva oaselor, da, suntem crocodili respectabili ! Asta este, o spunem cinstit ! Pe când voi, nu sunteți decât niște corupți nenorociți, niște mincinoși notorii, niște neobrazăți, niște carcalaci ordinari. Dar iat-o și pe marea noastră președintă, mult stimată și iubită și neasemuită doamnă, Sisi Căpușa ! Sărut mânușile și ciorapii, mult stimată și iubită doamnă Căpușa !

Și iată că a apărut imensa doamnă Sisi Căpușa – imensă și la propriu și la figurat ! Cred că avea o greutate de două sute de kilograme !... Apare deci o individă grasă, mai bine zis, enormă, îmbrăcată cu o rochie străvezie... Era rujată și fardată... Gheruță sări de pe scaunul pe care stătea tolănit, se repezi și îi pupă mâna cucoanei... Dar nu numai că am văzut-o pe numita Sisi Căpușa, dar am și auzit-o... Avea o voce gravă, o voce de veche și înrăită fumătoare...

- Te salut, dragul meu, Gheruță, ce zici, ne votează lumea pe noi ?
- Binenînțeleș că pe noi ne votează, pentru că idioții ceilalți nu au nici măcar o singură șansă ! Noi și numai noi vom învinge !...

Burdușilă bătu cu pumnul în masă și strigă:

- Ah, domnu' președinte Gae Trombonică, iată ce cretini pot să fie ăștia doi, să-și închipuie că-i vor vota lumea !

- Uite ce este nenisorilor, strigă Gae Trombonică, vă propun să îngropăm securea războiului deocamdată și să facem o ședință de spiritism în care să înviem marile spirite ale lui Uțică Tubuleț și ale minunatei Uțică Nuța... Nu are rost să vă mai întreb ce părere aveți, că știu dinainte răspunsul... Nu cred că o să crâcnească cineva...

Am auzit atunci ceva incredibil... Am auzit... răcnete tribale de aprobare și bucurie... Toată lumea, urla... "ura, ura, ura... ședința, ședința, ședința ! "... Apoi, Sisi Căpușa, urlă:

- Eu voi conduce ședința de spiritism, ca pe vremuri când tot eu conduceam ședințele de partid și de învățământ politic... Ah, ce vremuri... Mă apucă nostalgia... și romantismul revoluționar... Așadar și prin urmare și așa deci, începem... Uhu-huu... Uhu-huu... Buhu-huu... Invoc spiritul lui Uțică Tubuleț și îl rugăm, noi, niște netrebnice otrepe, zdrențe și scârnavii, ce suntem, să ne preacinstească cu serenissima și augusta lui prezență și să ne călăuzească să câștigăm și în acest an jubiliar, alegerile parlamentare și apoi pe cele prezidențiale... În tine ne este și ne punem toată nădejdea... inegalabilule Uțică Tubuleț... Pentru început îți recit una bucată poezie:

"Să aibă a noastră țărișoară, același loc în lume,
Să ajungă uzinele noastre clădite prin truda grea a voastră, nu a mea,
Frumos, superb, splendid și fertil să rămână acest nume ,
Acesta-i Uțică, mândru și inegalabil Erou în vremea noastră !
Uniți-vă cuvinte, propoziții și fraze, cu totală și neasemuită bucurie,
Pentru a proslăvi pe-al nostru Uțică Tubuleț !"

Și deodată a apărut... Uțică Tubuleț, fantoma !... Aceasta... zbieră...

- Bau, bau, bau și iar bau ! Pentru ce m-ați trezit din somnul meu reconfortant și binefăcător ? Și în afară de asta, unde este tovarășa Nuța Tubuleț ? Vă întreb eu pe voi, cârpelor ! Sunteți niște cârpe ! Nici mădar zdrențe nu sunteți !

Sisi Căpușa tremurând de emoție spuse:

- Imediat o chemăm și pe mult iubita și distinsa soțioară, mult iubite și stimată tovarășe Uțică Tubuleț... Te rog nene Trombonică să o chemi pe mult iubita și stimata tovarășă...

Gae Trombonică, tremurând de emoție, urlă:

- Buhu-huuu, buhu-huu, uhu-huu... Hau, hau, hau... Sunt Gae Trombonică și mi se mai spune și Pitpalacul Prostănaclul, și te invoc mult iubită și stimată tovarășă Nuța Tubuleț, soțioara mult iubitului și simatului nostru Uțică Tubuleț, să apari și să ne povățuiești cum să câștigăm din nou alegerile în perioada asta de mari frământări economice și sociale pe plan intern și internațional...

A apărut instantaneu Nuța Tubuleț, fantoma... Fantoma, urlă enervată:

- Salutare, Uțică, te-a chemat și pe tine ? Măi prostovanilor, fără noi, adică fără Uțică și fără Nuța, nu sunteți în stare de nimic !
- Așa este, așa este, strigă Gae Trombonică.

- Vă mai amintiți că tot noi, adică Uțică și cu mine, Nuța, vă spuneam ce să faceți și cum să faceți și la semănat și la recoltat și la treierat și la minerit și la producerea cauciucului și la producerea metroului și la clădirea aia mare cât un munte și la multe altele, peste tot trebuia să vă dăm indicații !... Iată cum trebuie să procedați ca să câștigați alegerile... Să furați voturile nefavorabile, să furați ca în codru, fără milă și fără reținere și fără nici un pic de rușine dacă vreți să câștigați ! Să mituiți alegătorii, să amenințați alegătorii, dacă devin recalcitranți ! De fapt metoda cea mai sigură este să-i bateți pe alegători dacă, cumva, se opun votului sau votează contra voastră ! Bătaia este ruptă din rai, după cum se știe, și cu ocazia asta îi veți obișnui pe alegători și cu raiul !
- Mulțumim, mulțumim, distinsă tovarășă Nuța Tubuleț, zbieră Gae Trombonică.
- Plus de asta, urlă Nuța Tubuleț, vă recomand să le ziceți multe brașoave, să le faceți multe promisiuni cum că le veți da marea cu sarea și veți face multe și mărunte... Știți voi, că doar ați învățat, la lecțiile de partid și de stat și la școlile de vară de învățământ politic, ce să faceți, ce dracu' !...

Uțică Tubuleț, nervos, zbieră:

- Metoda cea mai sigură rămâne însă tot pușcăria ! Toți cei care mârâie sau miorlăie într-un fel sau altul, care înjură sau care critică sau care spun tot felul de glume proaste, la pârnaie cu ei, fără discuție ! Vă mai aduceți aminte idiotilor ce vă învățam eu ? Vă învățam... să fiți multilateral dezvoltati ! Și să produceți mai mult, mai repede și mai bine ? Eu am zis, eu am auzit ! Și acum, Nuțo dragă, este vremea să ne retragem din nou ! Vă lăsăm, cretinilor și imbecililor ! Așteptăm să ne cântați cântecul acela, știți voi care...

Și atunci, incredibil, dar perfect adevărat, cei doi, adică Uțică Tubuleț și Nuța Tubuleț, au disparut !...

Instantaneu, Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonica, Sisi Căpușa, cântă în cor:

- "Slăvită fie-vă ziua în bucurie,
Slăvită zi și în viitor slăvită și iar slăvită,
Să aveți o viață și mai fericită și iar fericită,
Alături de poporul și partidul armonios dezvoltat,
Cu gloriosul cântec multicolor,
Ce ne înfrățește în mândra noastră modestie !
Slavă vouă, Uțică Tubuleț și Uțică Nuța ! Slavă vouă !..."

După ce au cântat cu mult talent, în cafenea își fac apaiția Niță Coropișniță - imensul erou actual și Sița Osânzeana - amanta imensului erou actual... Cei doi vorbesc în același timp...

- Aha, care va să zică, încă îi pupați pe Uțică și pe Nuța !

Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonica, Sisi Căpușa strigă în cor:

- Așa este, genialule Niță Coropișniță !

În continuare, a urmat un schimb de amabilități, pe de o parte între Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonica, Sisi Căpușa care vorbesc în același timp și pe de altă parte Niță Coropișniță și Sița Osânzeana care, de asemenea, vorbesc în același timp... Iată ce au spus...

- Știam noi că v-ați năvălit la chiul și la elogiul, de nu mai puteți, spuseră împreună Niță Coropișniță și Sița Osânzeana. În definitiv noi ce avem de nu suntem lăudați ? Pe mine, în special, Niță Coropișniță, de ce nu mă omagiați ? Am introdus taxa pe valoarea neadăugată, care a adus fericirea în țara noastră; celebra taxă pe valoarea neadăugată, înseamnă totalitatea taxelor neadăgate la cele deja existente ! Cu taxa pe valoarea neadăugată am câștigat alegerile prezidențiale și pretind, în consecință, să fiu omagiat și gădilat acolo unde trebuie, împreună cu Osânzeana ! Ce adică, noi nu avem dreptul ?... Ei comedia dracului !...
- Dacă ne asigurați câștigarea alegerilor și ajungerea noastră din nou în parlament, vă lăudăm cu multă poftă și dragoste și apoi vă asigurăm și noi la rândul nostru, realegerea la președinție, strigară împreună Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonică și Sisi Căpușa... Ne-am obișnuit să fim parlamentari și nu mai putem să ne mai dezobișnuim, asta este situația... Suntem înnebuniți după... Parlament !... În fond, nu sunteți bravul și minunatul și imensul nostru erou actual ?
- Bine, măi trogloditilor, au urlat împreună Niță Coropișniță și Sița Osânzeana, vă asigur realegerea ! Dar va trebui să îmi asigurați și voi alegerea la anul, când vor fi alegerile pentru președinție, pentru că și eu vreau să fiu mereu președinte ! Cineva, un mare înțelept, a zis așa: băi tembelilor, puterea, este ca un drog, cu cât iei mai mult drog cu atât vrei să iei și mai mult și în plus, nu mai poți să trăiești fără el, adică fără drog ! Ați înțeles pușlamalelor ? De aceea este interzis consumul de droguri și de aceea se face contrabandă cu drogurile ! Iar acum să vă aud, cum mă ridicați în slăvi, după cum și merit de altfel !...

Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonică, Sisi Căpușa au început să cânte cu entuziasm:

- Imediat, imediat... Iată cum știm noi să omagiem...

"Tu, minunat om de omenie, cu a lui consoartă,
Ai fost, ești, vei fi, făuritorul minunatului destin,
Al acestui mare pământ,
Slujit cu muncă, muncă și iar muncă,
Ești glasul limpede al vremii, înscris în sfinte gânduri,
Ești tânăr ca și țara, și porți în tine, miile și miile de ani de glorie,
Ce-au fost și vor mai fi, om de omenie îți dorim să ne duci la împlinire,
Acest măreț destin, de a fi din nou în parlament,
Și tu, imensule erou între eroi, de a fi din nou președinte !"

- Așa vă vreau, niște otrepe și niște zdrențe vorbitoare, strigară împreună Niță Coropișniță și Sița Osânzeana ! Cârpe vorbitoare vă vreau ! Și acum, la vot, cu toții la vot ! Înainte marș !... Să cântați cu toții... Haide odată !...

Cu un entuziasm fără margini, Gheruță Lingău Andruțoiu, Burdușilă Gogomârlă Tomozeu, Gae Trombonică, Sisi Căpușa au început să cânte...

— Cântăm, cântăm, măreț conducător...

„Te slăvim imens erou, care ești erou între eroi,

Te slăvim noi, care suntem niște boi,

Și sperăm să fim din nou în acest Parlament

Care este pentru noi un loc de agrement și de amuzament,

Pentru că altfel, nu mai avem nici un rost pe această planetă numită... Pământ...

Pe lângă tine, imens erou,

Noi suntem niște gunoaie, niște sărmani bătuți de soartă,

Și așteptăm cu nerăbdare, să intrăm din nou, pe a Parlamentului poartă !...

Al nostru președinte, imens erou, să fie în veci lăudat,

Să fie în veci sărutat,

Și el și partidele noastre iubite,

Partidele noastre adorate,

Partidul Carcalacilor Coruptist și Partidul Crocodilian Birocrat !

În rest, nu mai avem nimic de adăugat...

Decât că îți dăruim, mult iubite Niță Coropișniță,

O frumoasă șurubelniță !...”

În sfârșit după toate astea, m-am trezit transpirat, înmărmurit, fără vlagă...

Apoi am ieșit din casă și am mers la o bodegă să beau o bere și să mă relaxez...

DETECTIVUL BRUHAHA ȘI FURTUL DE LA BANCA GHEBOSU...

L-am întâlnit cu totul întâmplător, într-o zi, în timp ce hoinăream printre oameni, pe marele detectiv chel, Bruhaha.

— Ce mai faci nene Costicuță ? Nu te-am mai văzut de o veșnicie, zbieră celebrul detectiv.

— Vai maestre, ce bine îmi pare că te revăd ! Ce să fac ? Mai nimic... Aș fi vrut să fac ceva, dar nu am ce...

— Haide că îți dau eu de lucru, că am de lucru enorm !... Îl cunoști pe Namilă, patronul firmei de detectivi particulari Coțofana, că așa se numește acum firma la care lucrez și la care sunt mare detectiv șef, deci îl cunoști pe Namilă, ăsta nu are liniște dacă nu îmi încredințează un caz teribil de complicat !... Ei bine acum lucrez la un caz pe care mi l-a încredințat Namilă... Și nu îl am la dispoziție decât pe Batoză, îl ști și tu, grăsanul ăla îndrăgostit de urzici !...

— Despre ce este vorba ? Dacă pot să te ajut, o fac cu foarte mare plăcere...

— Ei bine, cazul se prezintă în felul următor... S-a furat de la Banca Ghebosu toate clanțele de la uși, toate covoarele, toate măturile și toate gălețile, în rest, nu s-a furat nici un ban !... Dar, cu toate astea, directorul Băncii Gehebosu este foarte îngrijorat pentru că... este foarte îndrăgostit de clanțele de la uși, de covoare, de mături și de găleți, care valorează mai mult decât toți banii din bancă !... Mai mult decât atât, după ce a vorbit cu mine, directorul a înnebunit ! Zicea că nu poate să mai trăiască fără clanțele lui, fără covoarele lui, fără gălețile, fără măturile lui iubite. Mai mult decât atât, directorul are trei amante și s-a certat cu toate trei... El o bănuiește pe nevastă-sa că ar fi furat clanțele, covoarele, măturile și gălețile, ca să se răzbune pe el, pentru că știa că o înșeală... Mi-a spus că nevastă-sa i-a zis că este foarte supărată pentru că dacă ar fi avut una sau două amante, ar fi înțeles, dar trei amante, deja sunt prea multe și ca urmare, o să-i facă ceva care o să-l învețe minte ! Nu i-a spus ce anume o să-i facă !... Așa încât, sunt nevoit acum să o urmăresc pe nevastă-sa ! Dar trebuie să le urmăresc în același timp și pe cele trei amante... Nu am însă suficienți oameni... Să zicem că eu o urmăresc pe nevastă-sa, Batoză o va urmări pe o amantă, tu o vei urmări pe altă amantă, dar cum rămâne cu cea de-a treia amantă ? Pe cine să pun să o urmărească ?

— Poți să-l pui pe Maimuțică să o urmărească ! Ce-i cu Maimuțică ?

— Ai dreptate, o să-l rog pe Namilă să mi-l dea pe Maimuțică ! Ar fi trebuit ca Namilă să o urmărească pe amanta asta, însă nu cred că este în stare ! El nu știe decât să poruncească, în rest, habar nu are ! Nici măcar nu știe să facă un raport, nu știe să urmărească, nu știe să se bată, nu știe să folosească un pistol, nu știe să se deghizeze, nu știe nimic ! Și este patron, reține, este patron ! Ah, mă cuprinde așa, o lehamite de nedescris !... Să mergem acum să facem o vizită la ospiciu, unde este internat directorul...

Ne-am urcat într-o mașină, o rablă, și după o oră, am intrat într-un salon, unde directorul stătea tolănit pe un pat...

— Îl prezint pe Buboii Popândică, director la Banca Ghebosu... Dumnealui este Costicuță Teleguță, un prieten de-al meu...

Directorul, un tip chel, gras, scund și mustăcios, stătea privind prostește și gema... Văzându-ne, sări de pe pat și strigă emoționat:

— Ce ? Ai găsit clanțele ? Ai găsit covoarele ? Ai găsit măturile ? Ai găsit gălețile ? Da ? Nu pot să trăiesc fără ele ! Ai găsit ? Cine le-a luat ? Cine le-a furat ?

— Stai puțin, stimate director Buboii că încă nu le-am găsit ! Spune încă odată câte clanțe, câte covore, câte mături și câte găleți au fost furate ?

— Asta nu pot să spun, zbieră directorul... Au fost zece, au fost treizeci, au fost o sută ? Nu știu ! Ce știu este că au fost furate și nu pot să trăiesc fără ele !...

— Dar cum este posibil să nu ști câte clanțe, câte covore, câte mături și câte găleți au fost ? Este imposibil să nu ști !

— Ba nu știu, nu știu, nu știu ! Haide, lăsați-mă în pace !...

— Gata, acum nu ne putem înțelege cu el, strigă Bruhaha. Hai să plecăm, să-i chem pe Batoză și pe Maimuțică... Dar mai întâi să-l întreb pe Namilă dacă vrea să-i dea voie lui Maimuțică să vină...

Bruhaha își scoase telefonul mobil din buzunar, formă un număr și, după un timp, începu să vorbească...

— Alo, șefică ? Namilă ? Să faci bine și să-i dai voie lui Maimuțică să mă ajute să rezolv cazul ăsta ! Care caz ? Cazul cu clanțele, covorele, măturile și gălețile furate de la Banca Ghebosu !... Ce spui ? Că este plecat la Grădina Zoologică ? Are un caz acolo care i se potrivește ? Ce caz ? A dispărut o maimuță de la Grădina Zoologică și l-ai trimis pe Maimuțică să găsească maimuța ?... Nu știu, nu mă interesează, să îl trimiți pe Maimuțică să mă ajute, întrucât cazul ăsta este mai important decât dispariția maimuței ! Să fie clar ! Aștept aici la ospiciu !... Da, la Spitalul de Nervi să vină, că aici sunt, în vizită la directorul Băncii Ghebosu, împreună cu un prieten, cu Costicuță Teleguță ! Gata, ajunge, după ce rezolv cazul ăsta, ne vom ocupa și de dispariția maimuței ! Să-ți fie maimuța a dracu' !...

Bruhaha termină de vorbit, apoi se așază pe un scaun și zbieră...

— Ce individ meschin și rău este Namilă ! Voia să împuște doi iepuri în același timp ! Voia adică să rezolve și cazul cu maimuța dispărută de la Grădina Zoologică și cazul cu clanțele, covorele, măturile și gălețile dispărute de la Banca Ghebosu ! În fine, să-l așteptăm aici pe Maimuțică... Între timp, să dau un telefon lui Batoză să vină aici... Apoi, să mergem să urmărim pe cele trei amante și pe nevasta directorului...

Bruhaha, se scotoci prin buzunare, scoase telefonul mobil, formă un număr și vorbi...

— Alo, Batoză ? În doi timpi și trei mișcări, mai exact în câteva minute, să te înfățișezi aici ! Cum ? Nu știi unde mă aflu eu ? Cum nu știi, idiotule ? Pe ce lume te afli ? Tu trebuie să știi în permanență unde mă aflu eu ! Altă dată să nu se mai repete ! Află că mă aflu la Spitalul de Nebuni, da, da, aici mă aflu, ai auzit bine... Cum îți permiți să mă faci nebun ? Sunt aici pentru că trebuie să-l interoghez pe Buboii Popândică, director la Banca Ghebosu... Să te înfățișezi imediat la etajul zece, salonul o sută nouă... Da, acum, imediat, nu mai sta ca un trântor !...

Închise telefonul, se ridică de pe scaun și începu să se plimbe prin salon... În acest timp, directorul se sculă, se duse în dreptul unui coș de gunoi, îl luă în brațe și începu să-l pupe și să-l mângâie... În timp ce-l pupa și-l mângâia, spunea:

— Ah, coșulețule de gunoi, tu semeni atât de mult cu o găleată, cu o găleată de gunoi scumpă, care găleată a fost furată și fără de care eu, Buboii Popândică, nu pot să trăiesc ! Sunt nebun, da, sunt nebun, sunt îndrăgostit de găleți, de covoare, de măhuri și de clanțe ! Ce aveți cu mine dacă iubesc gălețile, covoarele, măturile și clanțele ?... Da, am să plâng, fiindcă sunt nenorocit... Buhuhu, bzzzz, bzzzz, uhuhuu, buhuhuuuu...

Și sărmanul director, plângea de ți se rupea inima...

— Este cu adevărat nebun domnul Buboii, strigă Bruhaha nervos. Ce poți să afli de la un nebun ? Of, nu mai vine nici Batoză, nici Maimuțică !...

Am tot stat așa cam vreo oră uitându-ne unul la altul, adică Bruhaha la mine și eu la Bruhaha, în timp ce directorul Buboii pupa cu pasiune coșul de gunoi...

Ei bine, după mult timp de așteptare, ușa salonului se deschise și intră, unul după altul, Batoză grăsanul și Maimuțică slăbănogul... Când îi văzu, Bruhaha urlă:

— Pe unde ați umblat, haimanalelor ? Vă aștept de șapte ore și voi habar nu aveți de nimic ! Putorilor ! Trebuie să muncească alții pentru voi și mai precis nu alții, eu, eu trebuie să muncesc pentru voi ! Da' ce am ajuns să fiu ? Sluga voastră ? Țin să vă atrag atenția că sclavia a fost desființată mai demult, când a avut loc războiul din America ! Așa că nu vreau să fiu sluga voastră ! Așa că, marș la treabă, marș la muncă !... Lichelelor ! Deci pe unde ați umblat ?

— Eu îngrijeam urzicile, ști șefule că sunt pasionat de urzici, că nu pot să trăiesc fără urzici !... zbieră Batoză. Ah, iubitele, scumpele mele urzici !

— Iar eu am umblat să caut blestemata aia de maimuță care a evadat de la Grădina Zoologică, strigă Maimuțică... Pe unde s-a ascuns însă, nu am reușit să aflu !... Maimuțele astea sunt foarte deștepte ! Ai vreo idee șefule, pe unde ar putea fi maimuța ?

— Îți sugerez să o cauți prin Africa ! Îi voi spune lui Namilă să-ți dea voie să te duci în deșertul Sahara și că o cauți acolo, că aici nu mai este cazul... În ceea ce privește dispariția maimuței, vom vorbi mai târziu... Acum să vorbim despre altceva... Trebuie să urmăriți două dintre amantele directorului Buboii... Da, cretinul acela de acolo... S-ar putea ca una dintre ele să fi furat clanțele, covoarele, măturile și gălețile de la Banca Gebosu... Dumnealui, Costicuță Teleguță, o va urmări pe cea de-a treia amantă a directorului, iar eu o voi urmări pe nevasta directorului Buboii !...

— Și Namilă ce face ? întrebă Maimuțică.

- Namilă nu face nimic ! Este ceva normal în ceea ce îl privește... Țsta nu este altceva decât un parazit !... Este o lipitoare care îmi sugă sângele... Se hrănește cu sângele meu și al vostru !...
- Așa este șefule... Și apropo de asta am auzit că vampirii se hrănesc cu sânge... Oare lipitorile sunt vampiri ?
- S-ar putea să fie, dracu' știe !... Haidem acum la treabă ! strigă nervos Bruhaha... Dar înainte de a pleca, vă dau câte o fotografie ale amantelor... Ție Batoză îți dau fotografia asta... Pe individă asta o cheamă Rămurica Copae Putinică și este o grăsană care seamănă cu tine... Bineînțeles că este o mîncăcioasă ca și tine... O vei găsi la un restaurant unde se mîncă bine... Ție Maimuțică îți dau fotografia asta... Uită-te bine... Este a doua amantă... Seamănă cu tine, o slăbănoagă și o bețivă notorie... O cheamă Trepădușa Tămăioasa Șurubelniță și o vei găsi la barul Nasul Spart, unde se bea bine... Dumitale, nene Costicuță, îți dau fotografia asta... Uită-te bine ! Este a treia amantă... O cheamă Gușata Moțata Ciucurel... Este o pușlama, o hoată celebră... O vei găsi la piața Bivolache... Eu iau fotografia asta... Mă uit bine la fotografie !... Este nevasta lui Buboii... O cheamă Hărtiuța Buboii Treierătoare și o vei găsi acasă... Vă aștept mâine să fiți la mine în birou și să îmi spuneți ce ați făcut ! Și acum, la treabă !

Am plecat de la Spitalul de Nebuni... Eu m-am dus spre piața Bivolache să o găsesc pe amanta lui Buboii și să o urmăresc... După ce am ajuns la piața Bivolache, m-am tot învîrtit prin piață...

Mă uitam și mă tot uitam, dar nu am văzut-o pe numita Bivolache... În cele din urmă, m-am așezat pe o bancă, lângă o tarabă și am așteptat... După ce am așteptat o oră, am văzut-o în sfârșit pe coana Gușata... Era într-adevăr o pușlama și mă întrebam, ce găsisese directorul Buboii la coana Gușata Moțata Ciucurel, astfel încât să se îndrăgostească de ea ?

Coana Gușata ținea cu o mîna o găleată și o mătură, iar cu cealaltă mîna ținea un covor și trei clanțe... Nu îmi venea să cred !... Aveam aparatul de fotografiat cu mine și am fotografiat-o... Voiam să am o probă, să demonstrez că numita Gușata Moțata Ciucurel, avea asupra sa o parte din ceea ce furase, după cum credeam, adică o găleată, trei clanțe, un covor și o mătură... Așadar coana Gușata, furase de la Banca Ghebosu, clanțele, covoarele, măturile și gălețile și acum le vindea în piața Bivolache ! Am plecat acasă și am scris raportul pe care urma să-l prezint marelui Bruhaha... A doua zi, m-am dus la celebrul detectiv Bruhaha... L-am găsit la birou, stînd visător, fumînd și bînd o cafea amestecată cu lichior...

- Ai venit ? Foarte bine, zbieră nobilul detectiv... Ce ai aflat ? Batoză și Maimuțică încă nu au sosit... Eu am urmărit-o pe nevasta lui Buboii și am văzut că avea depozitate într-o cămară, șapte clanțe, patru covoare, zece mături și nouă găleți... Așadar, ea a fost hoata !... Cred că a vrut să se răzbune pe nemernicul ăla de Buboii, adică pe soțul infidel, cum ar spune un avocat... Ce ai aflat ?

- Eu am văzut-o pe coana Gușata în piața Bivolache... Avea asupra ei o găleată, o mătură, un covor și trei clanțe... Cred că încerca să vândă obiectele în piața asta... Așadar, ea a fost hoța !... Sau cel puțin a fost complice... Dar de ce le furase de la bancă ? Și ea voia să se răzbune ?...
 - Ce poate să însemne asta ? Și nevastă-sa și amanta, amândouă, au furat obiectele astea ? Să vedem ce vor raporta Batoză și Maimuțică...
După ce am așteptat încă două ore, în sfârșit, a apărut Batoză, roșu la față și zgâriat...
 - În sfârșit, ai apărut, Batoză ! Dar ce ai pățit ? Cine te-a zgâriat ?
 - Șefulică, a fost ceva de neimaginat ! Stai să vezi... Am urmărit-o pe numita Rămurica Copae Putinică... A fost la restaurantul Țânțarul Pupăcios și am găsit-o aici pe această grăsană care se numește sugestiv, Rămurica Copae Putinică... Este sugestiv pentru că deși ea vrea să fie slabă ca o rămurică, din păcate pentru ea este lată și înaltă ca o copae și ca o putină... Așa... Stătea la o masă și mânca... Doamne, șefulică, doamne, cât a putut să mănânce ! Dar, ceea ce a fost mai interesant, a fost că avea lângă ea, patru covoare, nouă măhuri, șase găleți, iar pe masă erau... patru clanțe ! Erau patru clanțe, șefulică, pe cinstea mea dacă te mint !... Iată deci șefule, cine era hoța !... Este... grăsansa asta, numită, renumită și denumită, Rămurica Copae Putinică !... Oare de ce a furat obiectele astea ? Să se răzbune ? Nu-mi dau seama !
 - Este ceva de necrezut, strigă Bruhaha... Ce poate să însemne asta ? Dar de ce ești zgâriat, Batoză ?
 - Păi am încercat să-i iau clanțele, gălețile, covoarele și măturile și... n-am putut... Madam Putinică m-a zgâriat cu o furculiță...
 - Bine ți-a făcut ! De câte ori ți-am spus să nu te implici ? Trebuie să te protejezi ! Să așteptăm acum să vină Maimuțică...
- După ce am așteptat încă trei ore, în sfârșit, a apărut și Maimuțică... Era aproape leșinat...
- Ce-ai pățit Maimuțică băiețică ? Ce-ai aflat ?
 - Am fost la barul Nasul Spart și aici am găsit-o pe individa asta, Trepădușa Tămâioasa Șurubelniță... Stătea la o masă și bea coniac și fuma un trabuc... Lângă masă avea patru covoare, unsprezece găleți și șaptesprezece măhuri, iar pe masă se găseau opt clanțe !... Am încercat să le iau și atunci, numita Șurubelniță, m-a lovit cu o clanță !... Am fugit, iar numita Șurubelniță, a fugit și ea după mine, înarmată fiind cu o mătură și cu o clanță... Am fugit și am fugit și... am ajuns aici, șefoiule !...
 - Măi, măi, măi, de ce te expui, Maimuțică ?
 - Cum adică... mă expun șefoiule ?
 - Adică nu trebuie să te expui, adică să îi oferi ocazia acelei bețive să te lovească, ai priceput ?
 - Da, acum am priceput ! Din păcate am priceput prea târziu !...
 - Ce înseamnă asta ? Și a treia amantă, a furat !...

Deodată, telefonul mobil din buzunarul lui Bruhaha, sună... Bruhaha scoase telefonul din buzunar, îl lipi de ureche și ascultă... După un timp, dezlipi telefonul mobil de la ureche, îl puse în buzunar și spuse:

— Fantastic !... Bubosu a fugit din spital !... Gata, m-am hotărât, mă duc să obțin mandate de arestare pentru cele trei amante și pentru nevasta lui Bubosu... Așteptați aici !...

Bruhaha plecă și se reîntoarse după o oră cu mandatele de arestare...

— Haide ! Plecăm să le arestăm pe hoațele alea !...

Am plecat și le-am luat la rând... Am ajuns acasă la directorul Buboiiu, unde locuia și nevastă-sa, însă un vecin ne-a spus că plecase... Apoi am fost în Piața Bivolache, însă cineva, un vânzător ambulant, ne-a spus că Gușata Moțata Ciucurel, plecase foarte, foarte grăbită... Apoi, am fost la restaurantul Țânțarul Pupăcios, dar aici am aflat de un ospătar că numita Rămurica Copae Putinică, spălase putina, adică, altfel spus, fugise de parcă ar fi fost urmărită de o haită de câini turbați... Am fost apoi la barul Nasul Spart, iar aici am aflat, de la un barman, că numita Trepădușa Tămâioasa Șurubelniță, după ce fugise după Maimuțică, se întorsese și luase clanțele, măturile, covoarele și gălețile și plecase, fluierând și cântând cântece vechi...

— Mister total, strigă Bruhaha... Ce să se fi întâmplat ?

Ne-am întors la biroul lui Bruhaha, iar aici am avut parte de o nouă surpriză... Bruhaha a găsit un plic pe birou... Desfăcu plicul și din plic scoase o hârtie pe care era scris ceva... După ce a citit, Bruhaha strigă...

— Pur și simplu, este o bătaie de joc !... Stați jos, direct pe podea... În felul acesta nu o să mai aveți unde să cădeți după ce veți auzi ceea ce am să vă citesc... Citesc ! Luați aminte !...

"Coane Bruhaha, îți scrie Buboiiu, directorul !... Află, fraiere că am fugit cu cele trei amante și în plus și cu nevastă-mea, peste hotare... Află că acele clanțe erau din aur, peste care era un strat de aluminiu, cozile măturilor, erau de fapt niște țevi care erau umplute cu diamante, gălețile aveau fundul dublu și acolo erau depuse tot felul de bijuterii, iar în covoare se găseau mulți, foarte mulți bani și multe, foarte multe timbre de mare valoare !... Așa încât, v-am lăsat cu buzele umflate, fraierilor, cretinilor, imbecililor, idioților ! "

Asta a fost ! Când va afla Namilă, să vezi ce criză de nervi o să facă ! Nu ar fi exclus să crape de oftică !...

După o oră, intră în birou Namilă. Plin de importanță, nervos, urlă:

— Ce-ai făcut mă, nătărăule ? Ce-ai făcut, chelie proeminentă ? Ce-ai făcut domnule detectiv șef Bruhaha ? Detectiv șef pe dracu'... L-ai lăsat să-ți scape printre degete pe acel bandit notoriu, pe Buboiiu, împreună cu hoațele alea ! A jefuit Banca Gebosu ! Noroc că eu, marele Namilă, am reușit să pun mâna pe Bubosu și pe hoațele alea, după ce au trecut granița !... Și țineți cont că am stat numai și numai în birou !...

— Cum ai făcut asta patroane ? zbieră Bruhaha. Luminează-ne și pe noi, proștii...

— Asta este secret profesional, tonților !

Peste încă o jumătate de oră, intră în încăpere un individ scund, cocoșat, slăbănog...

— Uite-l pe agentul de poliție Colosu Țestosu... Ei, ce s-a mai întâmplat, agentule ? Ce-ai făcut ?

— În timp ce plecam de la o secție de poliție, împreună cu Bubosu, cu cele trei amante și cu nevastă-sa și ne îndreptam spre o pușcărie, au fost jefuiți de marele bandit Dințosu Clănțău !... Apoi, acesta a încercat să fugă undeva în Insulele Capului Verde, dar l-am prins... Am recuperat totul !... Iar pe Bubosu, pe nevastă-sa și pe cele trei amante, pe toți, i-am băgat la Spitalul de Nebuni !... Asta a fost tot maestre Namilă ! Țin să te felicit pentru ideea strălucită pe care mi-ai dat-o de a-l urmări pe Dințosu Clănțău până în Insulele Capului Verde ! De unde ți-a venit ideea, maestre ?

— Pe Dințosu îl știu, pentru că fac afaceri cu el de ani de zile... Eu l-am pus să fure de la Bubosu și de la amantele lui și de la nevastă-sa gălețile, clănțele, măturile, covoarele, în care se găseau banii, diamantele, bijuteriile... Dar am aflat între timp că toate bancnotele și timbrele din covoare, diamantele, bijuteriile, erau false și nu valorau nici cât o ceapă degerată !... Așa că, nu m-a mai interesat afacerea... Pur și simplu, ți l-am dat pe Dințosu pe tavă, cum s-ar zice, adică ți-am dat adresa unde se afla și astfel, știind adresa, l-ai arestat... Bravo ție !...

— Ei bine, maestre, am recuperat totul, toate gălețile, toate clănțele, toate covoarele, toate măturile și vor fi restituite Băncii Ghebosu...

— Poți să le arunci la gunoi ! După cum ți-am spus, toate astea, nu mai valorează nici cât o ceapă putrezită !...

— Gata, am plecat !

Agentul Colosu Țestosu a plecat, iar noi ne-am uitat unii la alții...

— Haideți, plecați acum și găsiți maimuța care a fugit de la Grădina Zoologică, zbieră Namilă... Eu mă duc la birou...

După un timp, Namilă apără însoțit de o... maimuță... Foarte nervos, marele patron Namilă, urlă...

— Tot eu să vă fac treaba !... Iată maimuța fugită și apărută... Stătea pe scaunul meu !... Maimuțică băiețică, ia maimuța asta bleagă și du-te cu ea până la Grădina Zoologică... Îți recomand să rămâi acolo și tu cu tot cu maimuță... Bruhaha, sunt mai deștept decât tine, cu toate că ai o chelie impunătoare și ar trebui prin urmare să-ți meargă mintea mai repede decât îmi merge mie, pentru că ști cum se zice... Se zice că... părul prost a părăsit capul deștept, dar în cazul tău nu este valabilă această constatare milenară... Iar despre Batoză și Costicuță, nu mai zic nimic... Gata, plec în biroul meu să moțai un pic...

În sfârșit, să mai spun că am plecat de la celebrul detectiv Bruhaha, iar la plecare, i-am promis că-l voi ajuta cu plăcere și altă dată, cu prilejul altor cazuri...

DISCUȚII AMICALE

PREZENTATORUL: Doamnelor și domnilor, dați-mi voie să vă prezint personajele...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL, poreclit de către unii prieteni BIVOLUL, iar de către alți prieteni, GROHĂILĂ... Este un tip îndesat, mustăcios, arogant... De câte ori vorbește într-o adunare obștească, într-o ședință, la o șezătoare, la o petrecere sau oriunde se află, de câte ori discută cu cineva, trebuie neapărat să grohăie sau să guițe de câteva ori, după caz (de aceea a fost poreclit de către unii prieteni... GROHĂILĂ)... Apoi, pe parcursul cuvântării se folosește de ticuri verbale... Obişnuiește să spună... "ai înțeles, înțelegi ?" , "... și așa mai departe...", "exact !"..., "clar !"..., "... vă spun eu !", "asta e !".... În plus, are o voce spartă, stridentă, semănând cu un răget de bivol, motiv pentru care a fost poreclit BIVOLUL !... Este un modest contabil la Societatea Comercială de Recondiționare, Reciclare, Refolosire și Perfecționare a Curelelor, Bretelelor, Scobitorilor și Pionezelor Societate pe Acțiuni, pe scurt, S.C.R.R.R.P.C.B.S.P.S.A. Se pricepe ca nimeni altul să tragă mâța de coadă toată ziua și încearcă să se pună bine cu inginerii șefi, cu toți șefii, în general, inclusiv cu contabilul șef, dar nu reușește întotdeauna...

SEBE TRANCĂ, este un individ slăbănog, nervos, țăfnos. Este agent de publicitate și bineînțeles că lucrează la o firmă obscură de publicitate.

Cei doi sunt prieteni și într-o zi caniculară de vară, stau la o masă, într-o berărie din București...

Ah, să nu uit... Mai este și... CHELNERUL, un tip elegant, bine făcut, care îi servește pe cei doi prieteni, cu bere...

Mai este și vânzătorul de ziare, nenea TITIRICUȚĂ, mai este și jandarmul, nenea DOAȘCĂ...

În sfârșit și în ultimul rând, mai este și TICHIUȚĂ BABAROASE, celebrul reporter de la canalul de televiziune GOARNA TV...

[Crainicul se retrage, lăsându-i pe cei doi, în prim plan...]

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Măi nene Trancă, într-o zi mă cheamă directorul Rămășiță Fleață Foamfă la el în birou și-mi zice...

"Ascultă domnu' Târneață, de ce nu mi-ai trimis raportul privind modalitățile de refolosire a unsprezece tone de curele și a patru mii de bretele și a optsprezece scobitori și a zece pioaneze ? Când aveți de gând să trimiteți nenorocitu' ăla de raport ?" Când l-am auzit, m-am enervat, așa că i-am răspuns... "Grooh, grooh, grooh... Raportul cuprinzând tâmpitele alea de curele și idioatele alea de bretele și așa mai departe, va fi trimis cât de curând... Clar ? Pentru că vă spun eu exact, toată afacerea asta este un moft ordinar, o pierdere de vreme ! Ai înțeles, coane Rămășiță ? N-are nici un rost să zic pentru ce, că de aia, de ailaltă și așa mai departe, că tot nu ai înțelege ! Îți spun eu !... Guiț, guiț, groh ! E clar... ?... Asta e !" Când a auzit directorul Rămășiță Fleață, care nu mă cunoștea, pentru că era un director nou, plin de idei noi, a înlemnit și a crezut că îmi bat joc de el, ai înțeles, nene Trancă ? Rămășiță a strigat enervat...

"Nu îți este rușine ? Îți bați joc de mine ? Sunt director și mă numesc Rămășiță Fleață, ai priceput ? Ești beat ? Te rog să fi cuviincios, că altfel, te dau afară !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Și ce i-ai zis nene Târneață, ce i-ai zis ? Sunt foarte curios să știu ce i-ai zis lui Rămășiță !...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Am zis așa... "Grooh, guiț, grooh, da ! Ce-am zis mult stimat și onorabil domnu' director Rămășiță Fleață Foamfă, ce-am făcut și așa mai departe ? Am spus părerea mea exact ! Clar ? Ai înțeles ? Ce adică n-am voie să am o părere ? Doar trăim în democrație ! Guiț, grooh, guiț ! Clar ?"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Orice om are dreptul la o părere, la o opinie, clar ! Că a trecut vremea aia în care nu aveai voie să zici nimic ! Și ce a zis nea Rămășiță ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Mi-a zis că... să ies afară ! Auzi tu, nene Trancă, să ies afară, parcă aș fi putut să ies... înăuntru ! Ca să vezi ce incult era Rămășiță ! Și mi-a mai zis că sunt... bădăran ! Dar asta nu a fost nimic, nene Trancă. La vreo zece zile de la întâmplarea asta, secretarul de stat, Acăpriței în persoană, a venit la noi, în inspecție ! Ai înțeles ? Groh !...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Nu mai spune ?! Chiar Acăpriței a fost ? I se mai spune și Hipopotamu, din cauză că toată ziua cască și casă și cască, de parcă ar fi un... hipopotam !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Chiar așa, Hipopotamu în persoană, venea în inspecție ! Directorul, adjunctii, contabilii, inginerii, toți căutau să-i ascundă lui Hipopotamu ceea ce era rău în producție și așa mai departe !... Când, deodată, Hipopotamu se apropie de mine și-mi zice...

"Cu ce te ocupi dumneata, măi neică ! Nu cumva tai frunză la câini pe aici ? Că am văzut o mulțime de câini vagabonzi, chiar și prin birouri ! !"
Eu m-am emoționat și i-am răspuns...

"Grooh, grooh, grooh, grooh, sunt contabil pe aici, clar ? Guiț, guiț, guiț ! Nu tai frunze la câini, pentru că, deoarece, câinii nu mănâncă frunze ! Clar ?"... Hipopotamu când m-a auzit, părea că fusese lovit de trăsnet ! S-a uitat la mine ca la o arătare...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Și ce a spus Hipopotamu, nene Târneață ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: S-a uitat mult timp la mine, ca la un nebun, și apoi, a bolborosit...

"Mai spune odată, că nu am fost atent !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Și ce ai răspuns, nene Târneață ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: I-am zis așa...

"Grooh, grooh, grooh, ba ai fost foarte atent și așa mai departe ! Glumești, îți spun eu ! Sunt contabil pe aici, clar ! Guiț, guiț, guiț, asta e !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Bravo, nene Târneață, bravo !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Hipopotamu s-a enervat și a răcnit...

"Sunteți niște ordinari ! Ați trimis pe măscăriciul ăsta să mă batjocorească ? Lasă că vă satur eu ! Gata, vă desființez ! Sunteți nerentabili ! Și pe deasupra și impertinenți ! Eu, secretarul de stat Acăpriței, îi voi înștiința pe domnul ministru Abroaștei și pe domnul prim ministru Acățelușei despre felul imbecil în care am fost primit și voi propune desființarea voastră !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Serios ? Chiar așa de tont a fost Hipopotamu ? Și chiar i-a înștiințat pe papagalii ăia, mă refer la Aoiței și Acățelușei ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Cu mare greutate, a fost calmat... S-a aranjat un banchet în onoarea lui... Cu timpul, toți invitații la banchet s-au înveselit, chiar și secretarul de stat care, la un moment dat, m-a chemat și mi-a zis...

"Măi neică, ai apucături ciudate !... Spune-mi, ai fost cumva nebun și ai rămas cu sechele ?"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Ce vorbești, nene Târneață ? Așa obraznic a fost Hipopotamu ? Parcă el era mai breaz ! Râde ciob de oală spartă !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Stai nene Trancă, stai să vezi ce i-am zis Hipopotamului...

"Grooh, grooh, guiț, îți spun eu că dumneata ești nebun, clar ! Nu pricep de ce nu vorbești și dumneata ca mine !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Bravo, nene Târneață !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: La care Hipopotamu mă întreabă nedumerit...

"Cum adică să vorbesc, așa ca tine ? Nu pricep !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Mă, dar tâmpit mai este Hipopotamu, să nu priceapă atâta lucru !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Așa este !... I-am spus...

"Exact ! Guiț, guiț, groh !... Dacă ai ști nene Acăpriței ce bine este să grohăi și să guiți și așa mai departe ! Clar ! Dar ce să faci, nu pricepe toată lumea ! Crezi că eu grohăi și guiț așa, de pomană ? Grohăi și guiț fiindcă îmi face o imensă plăcere ! Încearcă și dumneata, nene Acăpriței și ai să vezi că ai să plutești de fericire, clar !..."

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Hai că ești mare, nene Târneață, ești măreț, pe cinstea mea !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Așa este, nene Trancă, recunosc cu modestie ! Sunt mare, cu toate că aș putea să fiu și mai mare !... Când a auzit Acăpriței asta, mi-a spus...

"Să ști măi neică, să ști că eu nu grohăi, dar în schimb... behăi ! Be-he-he, be-he-he, be-he-he ! Și îmi face o extraordinară plăcere să behăi... Ah, ce minunat este ! Be-he-he ! Ministrul Abroaștei, orăcăie, iar primul ministru Acățelușei, latră ! Fiecare cu plăcerea lui !"...

Când am auzit asta, m-am îngălbenit de enervare și i-am spus lui Acăpriței...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Bravo, nene Târneață !...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: I-am spus așa...

"Nimic nu se compară cu grohăitul și guițatul ! Behăitul, lătratul sau orăcăitul, nu înseamnă nimic față de grohăit și guițat... Să ști nene Acăpriței, că am inventat un mod de a mă înțelege cu porcii folosind sistemul Morse, că dacă nu ști ce-i ăla Morse îți spun eu... Sistemul Morse este făcut din puncte și linii, sau din sunete lungi și scurte și din pauze... Fiecare literă sau număr înseamnă de fapt mai multe linii sau puncte, adică sunete lungi sau scurte și pauze... Așa se pot transmite tot felul de cuvinte... Ei bine nene Acăpriței, eu am înlocuit liniile și punctele cu grohăituri și guițături și așa am învățat porcii să vorbească !... Și vorbesc cu porcii așa cum vorbesc cu dumneata ! Așa că... Toată lumea să repete după mine... Grooh, grooh, grooh, guiț, guiț, guiț și iar groh, guiț !"...

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Nemaipomenit, nene Târneață, uluitor !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Și atunci, nene Trancă, încet, încet, Acăpriței, secretarul de stat, înveselit la culme, a renunțat la behăit și a început să grohăie și să guițe !... Ceilalți, ca să se pună bine cu secretarul de stat, l-au imitat cu entuziasm... Și uite așa, nene Trancă, am ajuns celebru ! Ziarele, revistele, radioul, televiziunea, m-au prezentat și astfel am intrat în "Cartea Minunățiilor", nene Trancă !

SEBE TRANCĂ [*interesat*]: Am auzit de "Cartea Minunățiilor"... Este o carte în care sunt înregistrați toți oamenii celebri și în care se scrie despre toate cuidățeniile din lumea asta...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Mai mult decât atâta, am înființat o organizație care are ca scop principal, realizarea programului intitulat... "Să învățăm porcii să vorbească", președintele de onoare al organizației este nimeni altul decât... Acăpriței !... Dar dumneata ce mai faci, nene Trancă ?...

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Măi nene Târneață, mai întâi de toate, stai să-l chem pe chelner să vină și să ne mai aducă niște bere... Chelner !... Băietică !...

CHELNERUL [*amabil*]: Ce dorești, barosane ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Grooh, grooh, guiț ! Domnu' Trancă dorește să mai aduci încă patru halbe cu bere ! Groooh ! Ai înțeles ?

CHELNERUL [*nedumerit*]: Și fără să grohăi și să guiți, nu poți să vorbești ?

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Dumnealui așa este obișnuit să vorbească !... Așa că nene Chelnerule, chelule, încă patru halbe ! Clar ?...

CHELNERUL *[nervos]*: Uite ce este barosane, eu nu permit nimănui să grohăie și să guițe și nici să să-mi spună că sunt... chel ! Fi atent că te pocnesc cu halba asta în cap, așa la meserie, cum numai eu știu să pocnesc ! Clar ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Grooh, guiț ! Adu-ne odată halbele alea cu bere și așa mai departe !...

[Chelnerul pleacă și se reîntoarce după un timp cu halbele și le trânteste pe masă... Apoi pleacă, după ce în prealabil, îi dă cu tifla lui Târneață Trombonel...]

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Așa, hai noroc nene Târneață și așa mai departe, clar !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Groh, guiț ! Exact ! Hai noroc și la mai mare !

[Ciocnesc halbele, apoi beau cu sete...]

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Și cum îți mai spuneam, nene Târneață, într-o zi mă întorceam acasă bucuros că luasem chenzina, dar și cherchelit, fiindcă mai înainte fusesem la o berărie și băusem opt halbe cu bere, împreună cu amicii... Acasă mă aștepta fiul meu Aristide, în vârstă de șapte ani... Ajung acasă, deschid ușa, intru... Mă descalt și în timp ce cântam cântecul ăla în care se zice că banii nu aduc fericirea, intru în dormitor... Aici am înlemnit, mă nene Târneață ! L-am văzut pe Aristide că rupea cu nespuse plăcere, bancnotele pe care le-a găsit în șifonier ! Erau milioane și milioane de lei, mă nene Târneață !... Când am văzut asta, nu am mai știut de mine, am leșinat !...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Este și normal, nene Trancă ! Grooh ! Clar ! Da' ce să mai vorbim, asta e !...

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Când m-am trezit, ști ce-am văzut, nene Târneață ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Ce-ai văzut, nene Trancă ? Guiț ? Și așa mai departe...

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Am văzut.... așa... Pe nevastă-mea, pe ceilalți trei copii ai mei, în afară de Aristide, pe taică-meu și pe maică-mea și în plus încă trei vecini care dansau, cântau, chiuiau și urlau în jurul meu ! Și eu auzeam mereu... "Banii nu aduc fericirea, banii nu aduc fericirea !"... Mai târziu am aflat că, după ce au văzut că banii pe care îi aveam în casă fuseseră rupți în mii și mii de bucăți, toți înnebuniseră ! Și am fost obligat să-i internez la spitalul de boli nervoase ! Ști ce mi-a spus un doctor de la spitalul ăsta, nene Târneață ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Grooh ! Guiț ! Ce ți-a spus, nene Trancă ? Și așa mai departe !...

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Mi-a spus că eu și numai eu sunt vinovat de ceea ce s-a întâmplat ! Mi-a spus că dacă aș fi depus banii la o bancă sau la Casa de Economii și Consemnațiuni, adică la CEC, nu s-ar fi întâmplat nimic ! Se știe, băncile astea, au personal calificat și ne așteaptă pe noi depunătorii cu multă dragoste și bucurie ! Dar eu nu am depus banii acolo, eu am preferat să păstrez banii în șifonier ca să-i găsească Aristide... Iar Aristide a rupt bancnotele în mii și milioane de bucăți !...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]:* Incredibil nene Trancă, incredibil !!

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Și mi-a mai spus doctorul că am primit ceea ce am meritat... cine o face ca mine, ca mine să pățească !... Și avea dreptate, doctorul ! Pentru că, pe strada unde stau, sunt zeci de bănci deschise ziua și noaptea și care îi așteaptă cu ușile deschise pe depunători ! Ce zici de întâmplarea asta, nene Târneață ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]:* Ce-ai căutat, aia ai găsit, nene Trancă ! Nu te-ai gândit și dumneata să duci banii la bancă ? Până și un copil de la grădiniță știe asta !... Guiț !... Asta e !... Avea dreptate cântecul... Așa e, banii nu aduc fericirea, ai numai și numai necazuri de pe urma lor ! Grooh, guiț !...

[Tocmai atunci intră în berărie un vânzător de ziare și un jandarm... Sebe Trancă îi vede și îi cheamă...]

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Nene Titiricuță ! Nene Doască ! Aici suntem !...

[Cei doi, vânzătorul de ziare și jandarmul, se duc spre masa unde stau Târneață și Trancă și se așează pe două scaune...]

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Nene Târneață, acesta este nenea Titiricuță, vânzător de ziare, iar acesta este nenea Doască, jandarm ! Nene Titiricuță, nene Doască, acesta este nenea Târneață, contabil !

[Se înclină unii în fața altora...]

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Și ce mai scrie în ziare, nene Titiricuță ?

TITIRICUȚĂ *[scoate un ziar din buzunar]:* În ziarul "Trâmbița Capitalei", la rubrica "Minuni din lumea largă"... Un tip și-a făcut tatuaje pe tot corpul, apoi s-a însurat și a făcut un copil... Copilul avea și el tatuaje pe tot corpul... Cum se explică asta ?...

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Este ceva legat de genetică, nene Titiricuță... Eu am citit undeva că o vacă a fătat un bou cu zece cozi și șapte coarne !... Citește mai departe...

TITIRICUȚĂ: Iată ce mai scrie în ziar... Un tip a băut o sută de kilograme de vin și s-a transformat într-un butoi !... Ce ziceți de minunea asta ?

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Este posibil... Eu știu pe un tip care după ce a mâncat nouă sute de kilograme de carne, s-a transformat într-o măcelărie !... Citește mai departe, nene Titiricuță !...

TITIRICUȚĂ: Iată ce mai scrie în ziar... S-au inventat scobitorile comestibile ! După ce sunt utilizate, adică după ce individul se scobește între dinți cu scobitorile, acestea se pot mânca !...

SEBE TRANCĂ *[strigă]:* Foarte interesant ! Trebuie să vă spun că eu nu folosesc nici pastă de dinți, nici periută, nici ață dentară și am niște dinți de parcă ar fi dinți de lup !... Dar o să-mi cumpăr și eu scobitorile astea !... Vreau să știu ce gust au ! Altceva ce mai scrie, nene Titiricuță ?

TITIRICUȚĂ: Mai scrie următoarele și citez... "Organizația de Protecție a Muștelor, Gândacilor, Ploșnițelor, Căpușelor, Țânțarilor, Șoarecilor și Șobolanilor, pe scurt OMPGCTȘȘ, condusă de domnul Schelălău Eunichie, lansează un vibrant apel tuturor cetățenilor de a înființa crescătorii de muște, gândaci, căpușe, țânțari, șoareci și șobolani pentru că și aceste ființe au dreptul să existe !..." Am încheiat citatul...

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Sunt total de acord !... Am acasă nenumărate muște, căpușe și ploșnițe... Și am și foarte mulți țânțari... Mai am și gândaci... Voi mai înființa și o crescătorie de șobolani... Mă gândesc să înființez și o crescătorie de șoareci și o crescătorie de vipere... Ce mai scrie în ziar nene Titiricuță ?

TITIRICUȚĂ: La rubrica de concerte și spectacole... Orchestra simfonică din Afumați și Opera din Urlați, anunță deschiderea stagiunii cu concertul pentru fierăstrău, ciocan, nicovală și orchestră de butoaie metalice, în do diez minor și re bemol major opus 1454 de Gogu Sile Țeapă Țepeluș, celebrul compozitor bețiv, surd și neconformist, precum și opera "Lăsați-mă să latru, lăsați-mă să behăi, lăsați-mă să zbier !", cu participarea extraordinară și uluitoare a celebrului bariton și bas, Cucu Brotac Meliță Groapă Adâncă, care va interpreta cântecul, "Zboară, muscă, zboară" și a celebrei soprane și tenoare, Bubuțica Ciubotă Dropie Săpătură, precum și cu participarea senzațională și uluitoare a corului Brebenelul... Corul va interpreta pagini lirice din creația marelui compozitor, Târțiță Cucurigu Turuilă Ghimpe Ciucurel... Va mai participa și celebra formație Răcnetul, precum și celebra trupă Bivolul cu ultimele lor compoziții...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Eu unul, mă voi duce la concertul ăsta ! Clar ! Groh ! Guit !...

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Pare să fie un concert interesant ! Altceva, nene Titiricuță !

TITIRICUȚĂ [*citește*]: În curând, pe ecranele capitalei, un nou film al celebrului regizor Pepenică Țeposu Țestosu Ghimpea, intitulat "Visul trubadurului nebun", film de groază, cu un suspans dincolo de tot ce poate fi imaginat ! Oase rupte, incendii, explozii, orori inimaginabile, aventuri, împușcături nenumărate, toate acestea cuprinse într-o splendidă poveste de dragoste cu deznodământ mai mult decât fericit, care va satisface cele mai mari pretenții artistice și cele mai rafinate exigențe ! În film, sunt prezenți celebrii actori... Bobu Copcealone Țeastă, Maimuțica Ciucea Copită, Dodu Șerpălău, Sița Cotcodac Vânătoru, Gogu Șapteoaselipsă, Mileușică Fărădinți, Berbecuță Clanță Zececoarne, Bâlbâilă Bâldâbâc Piuliță și mulți actori și multe actrițe, laureați și laureate ale premiului Butelcuța ! Nu scăpați acest film nebun, senzațional, uluitor !

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Ști ceva, nene Titiricuță ? Lasă-ne cu tâmpenia asta de film !

DOAȘCĂ [*nervos*]: Eu am văzut filmul și cu toate că sunt jandarm, mi-a plăcut la nebunie !... L-am văzut și pe marele cântăreț cu păru' creț și care este un mare nătăflet, Nănică Pupu Muego Trenciu, care a cântat celebrul șlagăr, " Uite mamă, ce a făcut Cocoșel, mi-a luat batistă și inel"... Cum se poate să nu vă placă ?...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Și eu am văzut filmul, groh ! Și cu toate că sunt contabil, pot să spun că filmul m-a enervat la culme ! Guit ! Clar ! Asta e !...

DOAȘCĂ [*nervos*]: Ești tembel, nea Târneață ! Cum poți să spui așa ceva ? Este un film cum rar se poate vedea ! Și eu sunt jandarm și știu ce vorbesc !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Grooh ! Ști, pe dracu' ! Habar nu ai ! Filmul a fost tâmpit, am zis ! Clar ! Guiț !

DOAȘCĂ [*nervos*]: Dacă nu îți retragi cuvintele, te bat, așa la meserie, așa cum am învățat la școala de jandarmi ! Te snopesc în bătaie ! Te cotonogesc !...

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Gata, vă rog să vă calmați ! Citește mai departe, nene Titiricuță !...

TITIRICUȚĂ [*citește*]: Citesc o reclamă... Toată vraja mării, a plajelor însoțite invadate de algele marine, toată vraja pădurilor de brad, a munților, a grădinilor, a florilor și a buruienilor, adunate în bomboanele Crant, care pot fi folosite și ca detergent !... Au gustul delicat și spală rufele lăsându-le un miros de neuitat ! Viața nu are nici un sens fără bomboanele și fără detergentul Crant, declară venerabila Mimi Oliță Cratiță, în vârstă de 105 ani împliniți !...

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Nu voi mânca bomboanele astea, să fie foarte clar !... Mai bine aș muri de foame !...

DOAȘCĂ [*nervos*]: Habar nu ai ce bune sunt !... Eu le mănânc, dimineața, la prânz, seara și noaptea și nu mă mai satur de ele și o spun eu, care sunt jandarm !

TITIRICUȚĂ [*citește*]: Iată un anunț foarte important... Au început să se vândă bilete pentru marele meci de fotbal dintre echipele Pitpalacul Breaza și Dihorul Balamucea ! Arbitrează cunoscutul arbitru Tonțică Nătângescu Buimăcescu... Suporterii sunt invitați să cumpere bilete de la magazinul Petarda, de pe bulevardul Pleașca...

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Ah, grooh ! Abia aștept să văd meciul ăsta ! Pitpalacul va învinge !... Am zis ! Clar !... Guiț !...

DOAȘCĂ [*nervos*]: Ba va învinge Dihorul ! Eu sunt jandarm și știu ce vorbesc !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Uite ce este, nene Doașcă, groh !... Ești jandarm, da' de bătut va bate Pitpalacul ! Asta e ! Guiț ! Groh !...

DOAȘCĂ [*nervos*]: Stai că îți arăt eu ție bătaie, porcule !...

[Doașcă se ridică de pe scaun, scoate un baston de la brâu și începe să-l bată pe Târneață, în timp ce îl lovește, Doașcă zbiară...]

DOAȘCĂ [*zbiară*]: Să îți intre bine în cap !... Bate Dihorul, bate Dihorul ! Bate Dihorul, ai auzit ? Și să îți iasă odată pentru totdeauna din cap, să grohăi și să guiți ca un porc ordinar ce ești !...

[Apare și chelnerul și împreună cu Trancă și Titiricuță, îi despart pe cei doi combatanți, Târneață și Doașcă... Apare reporterul de televiziune Tichiuță Babaroase, cu un microfon într-o mână și cu o cameră de filmat în cealaltă și începe să vorbească...]

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Bună ziua stimați telespectatori, vă vorbește Tichiuță Babaroase, reporter la televiziunea Goarna TV, după cum știe o lume întreagă și vă raportează câteva evenimente de la una dintre miile de berării din capitala patriei noastre... Tocmai s-a terminat o interesantă bătălie dintre un individ și alt individ și voi încerca să le iau un interviu celor doi combatanți...

[Se îndreaptă către Târneață Trombonel]

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Cum te numești stimabile ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL [*rage*]: Groh, guiț, mă numesc Târneață Trombonel și declar că am fost agresat de un jandarm, subliniez de un jandarm, să fie foarte clar și să știe o lume întragă asta !... Groh !...

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Foarte interesant, stimați telespectatori ! Un cetățean onorabil, a fost agresat în plină zi de un organ de ordine, într-o berărie din capitala patriei noastre !

DOAȘCĂ [*intervine, zbiară*]: Dar de ce a fost agresat, de ce nu întrebi, nene Babaroase ? A fost agresat fiindcă așa mi-a venit mie, o inspirație de moment ? L-am agresat fiindcă grohăie și guiță ca un porc ordinar și în afară de asta susținea și citez... "Ești jandarm, da' de bătut va bate Pitpalacul !" Ceea ce eu nu permit să mi se spună că va bate Pitpalacul, o echipă de fotbal coruptă pe care eu în calitate de jandarm o detest și care constituie o jignire pentru mine, motiv pentru care, nu am mai putut să mă stăpânesc și l-am bătut cum numai un jandarm știe să bată, să fie extrem de clar pentru toată lumea trecută, prezentă și viitoare ! A vorbit jandarmul Doașcă !...

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Foarte interesant stimați telespectatori ! Și acum să vă informez că are loc campania pentru alegerile parlamentare care se vor desfășura peste patru zile și trebuie să vă spun că un candidat din partea Partidului Porcinelor Mari, a mituit pe alegătorii din comuna Pupăzeanca ! Le-a oferit porci, cu condiția să-l voteze... Un alt candidat din partea Partidului Croncănitarii Mici, a mituit și el pe alegători și le-a oferit ciori și ouă de ciori și de prepeliță !... Alt candidat, din partea Partidului Dinosaurian Extrem, a mituit alegătorii și le-a oferit în schimbul votului, diverse reptile... Ei bine, tot reptile și în special gușteri, le-a oferit alegătorilor și candidatul Partidului Reptilian Birocrat ! Candidatul Partidului Carcalacilor Coruptist, și-a corupt alegătorii, oferindu-le în schimbul votului, gândaci și broaște și în sfârșit și în ultimul rând, un foarte cunoscut personaj al lumii interlope care candidează din partea Partidul Crocodilian Birocrat, le-a oferit celor care îl vor vota... crocodili ! Iată deci, stimați telespectatori că mituirea, corupția, nu au dispărut din patria noastră, după ce am intrat în imensa familie a Uniunii Europene sau mai bine zis, după ce am început să cântăm în marele concert al Uniunii Europene !...

DOAȘCĂ [*intervine, zbiară*]: Nene Babaroase, ai dreptate în totalitate ! Cântăm cu toții în imensul concert al Uniunii Europene !... Eu spre exemplu cânt la trombon !...

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Iar eu cânt la cimpoi și la tobă !... Îi voi întreba pe acești oameni simpli, nesofisticați, nepretențioși, care stau în această zi obișnuită și beau bere, dacă se vor prezenta la vot și ce părere au despre toate astea ? Spune stimabile, ce intenții ai și ce părere ai ?

SEBE TRANCĂ [*strigă*]: Mă numesc Sebe Trancă și vă spun că mă voi duce să votez de cel puțin trei ori și părerea mea este următoarea... Este foarte normal ca indivizii care vor să fie aleși să ne mituiască pe noi alegătorii, deoarece totul pe lumea asta se plătește ! Datorită faptului că ne deranjăm de acasă ca să mergem la urnele de votare și să votăm, pe ploaie, pe ninsore, pe arșiță, pe vânt și pe lapoviță, este normal să primim ceva în schimb...

TICHIUȚĂ BABAROASE [*zbiară*]: Ce să primiți, nea Sebe ?

SEBE TRANCĂ *[strigă]*: Un purcel, o cioară, un gândac, un crocodil, un tricou, o sticlă cu ulei, un sac cu făină, bani, în fine, ceva, așa, o atenție din partea candidatului, ca să fim și noi atenți cu el !... Așa încât, am o părere foarte bună despre votare și despre candidați și despre cumpărarea votului ! Trăiască !

TICHIUȚĂ BABAROASE *[zbiară]*: Dar dumneata ?

TITIRICUȚĂ *[urlă]*: Mă cheamă Titiricuță și sunt vânzător de ziare și am și eu o părere foarte bună despre votarea candidaților și mă voi duce de cel puțin zece ori la vot, să fie clar și îi îndemn pe toți locuitorii capitalei patriei noastre și pe toți locuitorii țării noastre și pe toți locuitorii planetei noastre, să meargă să voteze ! Îi invit de asemenea pe toți candidații să dea cât mai mulți bani alegătorilor, după cum zicea și nenea Sebe că nu este nici o rușine ca cei care candidează să dea la alegători ceva... Bani, porci, prosoape, pături, mălai, făină, crocodili, mășline, boi, vaci, capre, găini, mașini, tractoare, căruțe, pisici, câini, curcani, case, în fine, să dea ceva, știu ei candidații mai bine ce să dea... Trăiască alegerile și voturile !... Am zis și semnez verbal, nenea Titiricuță, mă cheamă, să se știe !...

TICHIUȚĂ BABAROASE *[zbiară]*: Dar dumneata nene Târneață Trombonel ce părere ai ?

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Eu nu sunt de acord cu votarea și nu mă voi duce să votez, deoarece eu nu am primit nimic ! Nici măcar un nenorocit de purcel ca mită și ca stimulent să mă prezint în fața urnei de votare și să votez, motiv pentru care voi absenta de la vot ! Clar ! Groh ! Guiț !... Să se știe... Candidații care au fost zgârciți și nu mi-au dat și mie măcar un nenorocit de purcel drept mită electorală sau ca stimulent, vor pierde un vot și anume votul meu, care s-ar putea să fie decisiv, să fie foarte clar !...

DOAȘCĂ *[intervine, zbiară]*: Ba ai să te duci să votezi, nene Târneață ! Dacă faci pe nebunu' și nu te vei duce să votezi, ei bine, vei face din nou cunoștință cu bastonu' meu de jandarm ! Ști foarte bine cum poate să bată un jandarm înarmat cu un baston !

TÂRNEAȚĂ TROMBONEL *[rage]*: Ba nu mă voi duce la vot !... Groh, guiț !

DOAȘCĂ *[zbiară]*: Stai că îți arăt eu ție bătaie, porcule !... Lasă că te stimulez eu !

[Doașcă se ridică din nou de pe scaun, scoate din nou bastonul de la brâu și începe din nou să-l bată pe Târneață, în timp ce îl lovește, Doașcă zbiară...]

DOAȘCĂ : Te duci la vot, te duci la vot, te duci la vot, porcule !...

TICHIUȚĂ BABAROASE *[zbiară]*: Stimați telespectatori, am plăcerea să vă transmit în direct, celebra bătălie dintre un organ de ordine și nenea Târneață Trombonel ! Iată cum organul de ordine îl stimulează pe un cetățean onorabil să meargă să voteze !... Haide, gata, încetați vă rog, încetați, că închei transmisia ! Tichiuță Babaroase vă spune la revedere !... Ne vom revedea după alegeri !...

[Apare și chelnerul și împreună cu Babaroase, cu Trancă și Titiricuță, îi despart pe cei doi combatanți, Târneață și Doașcă... Toți ies afară din berărie... Apare Prezentatorul...]

PREZENTATORUL [*jovial*]: Doamnelor și domnilor... Să vă mai spun că toți amicii au plecat pe la casele lor... Să vă mai spun că meciul de fotbal dintre echipele Pitpalacul Breaza și Dihorul Balamucea a fost foarte frumos și s-a terminat la egalitate... Să vă mai spun că a fost o campanie electorală reușită ! În sfârșit să vă mai spun că Târneață Trombonel, după bătaia pe care a primit-o de la bravul jandarm Doașcă, un fanatic al echipei Dihorul Balamucea și un maniac al votării, a renunțat să mai grohăie și să guițe... În schimb a început să... orăcăie !... Și recită extaziat următoarele versuri...

"Frumos cântă un brotac,
Oac, oac, oac și oac, oac, oac,
Iar eu când l-am auzit,
Nimic nu mi-a mai trebuit !...
Am fost surprins foarte plăcut
Și pe spate am căzut..."

Nu pot să închei, fără să amintesc că, la un mare festival dedicat tinerelor talente, (pentru că trebuie să recunoaștem, există o explozie de talente în ultima vreme), un tânăr poet în devenire, Bățâilă Bucățică, zis și Teleleu, a recitat o poezie minunată, intitulată... "Am venit și noi la voi", pe care o recit și eu... Încep să recit...

"Bună ziua oameni buni,
Bună ziua oameni străbuni,
Am venit și noi la voi,
Am venit cu niște boi,
Că voi sunteți oameni culți
Să ne dați bani cât mai mulți,
Că noi suntem oameni proști și suntem oameni sărmani,
Iar voi sunteți bogătani !
Dacă nu o să ne dați,
Multă bătaie o să luați !"

Iată un tânăr care promite, un tânăr poet care sunt sigur că va scrie mult și bine !... Așa spunea și celebrul critic literar, Haț Șfanț Țuiculescu Foamă... Distinsul critic spunea așa: " Pe tânărul Bucățică Bățâilă, îl cunosc de multă vreme... Este nepotul meu... Va fi un mare poet, de asta sunt sigur... Poeziile lui sunt pline de viață și de simțăminte..."

Cine îl poate contrazice pe celebrul critic ?... Nimeni !...

Așa încât, stimate doamne și stimați domni, ce se mai poate spune ?... Nimic !...

TREI NUNȚI DE NEUITAT

PERSONAJELE

VETA TRUBADURU – prezentatoare

BUȘILĂ MĂRĂCINE – prezentator

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ – mire, șaptezeci de ani

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ – mireasă, douăzeci de ani

FĂȚA PĂPUȘILĂ – mama mirelui – 94 ani

TĂTELU PĂPUȘILĂ – tatăl mirelui – 96 ani

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA – mama miresei

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU – tatăl miresei

FÂȘNEAȚĂ EFTIMIE MICȘORATU – prezentator de publicitate

GOGOMĂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ – ofițerul stării civile

CHELNERI, PUBLIC, ORCHESTRĂ...

MOMENTUL 1 – Emisiunea TV

[Platou de televiziune. Fotolii. Pe fundal este un panou pe care este scris TV Răgetul. În centrul scenei sunt doi prezentatori: Veta Trubaduru și Bușilă Mărăcine. Se aude o orchestră care cântă diverse șlagăre... În sfârșit, după un timp, cei doi încep să vorbească...]

VETA TRUBADURU: Stimați telespectatori, trebuie să vă anunț că emisiunea noastră, "Soacră pentru fiul meu și socru pentru fiica mea" a ajuns la cel de-al zecelea sezon, timp în care am reușit să facem o mulțime de oameni, mai mult decât fericiți, putem spune că i-am făcut incredibil de fericiți, oameni care zburdă de fericire, care zburdă de fericire ! Închipuiți-vă că s-au găsit diverși tâmpiți care m-au întrebat... Coană Veto, unde zburdă de fericire, unde zburdă de fericire ? Eu le-am răspuns acelor idioți astfel... Băi tonților, acei oameni zburdă de fericire pe câmpiile patriei noastre, și zburdă de fericire și pe pajiștile altor țări din Comunitatea Europeană și nu numai !... Ați înțeles, oi cu două picioare ce sunteți ? Nu mai puneți întrebări cretine !... În această emisiune, am plăcerea să îi prezint pe Păpușilă Pantazică și pe Crenguța Copae Tropăilă... El este în vârstă de șaptezeci de ani, vârsta înțelepciunii, iar ea este în vârstă de douăzeci de ani, vârsta marilor speranțe. Să trăiască ! Haideți, vă rog intrați, intrați ! Să intre și părinții lor !

[Intră în platou un moșneag care mergea poticnindu-se, fiind ținut de braț de o tânără care, din când în când, îl pupa pe chelie... Sunt urmași de două cupluri; un cuplu era format dintr-o babă și un bătrân încovoiat de ani, iar alt cuplu era format din doi oameni maturi... Toți sunt vădit emoționați...]

VETA TRUBADURU: Haideți, haideți, intrați, că nu vă mănâncă nimeni, deși ați merita !... Și acum, Bușilă, prezintă-i pe dumnealor !

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Bună seara, bună seara iubiți și stimați telespectatori ! Vă pupă Bușilă Mărăcine !... Vă prezint pe părinții acestor doi indivizi fericiți, care vor să își unească destinele ! Părinții mirelui, mai întâi... Doamna Fâța Păpușilă, care este patroana fabricii Pieptenul, fabrică specializată pe producția de piepteni, este însoțită de domnul Tătelu Păpușilă, care este patronul întreprinderii Demolarea, binenînțeles că este o întreprindere specializată pe demolări ! Fâța Păpușilă și Tătelu Păpușilă sunt mama și tatăl mirelui, Pantazică Păpușilă, care este patronul fabricii... Nasturul, fabrică specializată... pe ce ? Stau eu și mă întreb... Pe ce este specializată fabrica lui Pantazică ? Tot eu răspund... Fabrica lui Pantazică este specializată pe... producția și comercializarea... nasturilor... Așa cum a mărturisit nenea Pantazică, deviza fabricii este următoarea: "Nasturii sunt întotdeauna mai buni decât fermoarele, deci un nu hotărât fermoarelor !"... Haideți, spuneți ceva și voi, nu fiți muți ca peștii !...

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Bună seara, bună seara și iar bună seara ! Pieptenii produși de fabrica mea sunt de foarte bună calitate și recomand la toată lumea să îi cumpere !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Uite ce este cucoană, nu îți permit să faci reclamă în această emisiune, clar ? Spune și tu ceva, moșule !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Seara bună, seara bună, seara bună ! Folosiți cu încredere serviciile întreprinderii Demolarea ... De altfel țin să vă anunț că am venit la acest post de televiziune denumit Răgetul TV , cu un buldozer și cu un excavator !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Uite ce este tatae, nu îți permit să folosești astfel de cuvinte, adică... buldozer sau excavator ! Clar ? Te rog, Veto, prezintă-i tu pe ceilalți, că eu m-am enervat !...

VETA TRUBADURU: Părinții miresei sunt doamna Mugilă Tropăilă Safta, mama miresei, de fapt viitoarea mireasă că deocamdată nu este, de profesie controloare de bilete și domnul Clănțău Tropăilă Tatanaiu, de profesie gunoier și hingher... Haide, spuneți și voi ceva !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Hai bonjur, ca să nu vă înjur ! Nu aș vrea să fiu pusă în situația delicată să prind vreun telespectator călătorind fără bilet în vreun autobuz, troleibuz sau tramvai ! Voi amenda fără milă pe oricine nu va avea asupra sa bilete de călătorie sau legitimații valabile !... Ne-am înțeles ?

VETA TRUBADURU: Ascultă cucoană, te rog să fi politicoasă ! Nu îți permit ca în emisiunea mea să ameninți telespectatorii ! S-a înțeles ? Spune și dumneata ceva, coane Clănțău !...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Bună și iar bună și iar bună seara și iar bună seara și iar bună seara !

VETA TRUBADURU: Hai, mai străduiește-te, mai spune ceva, nea Clănțău !

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Stimați telespectatori, dacă aveți gunoaie, vă rog să apelați la mine, Clănțău Tropăilă Tatanaiu, și vă promit servicii de calitate !... Dacă aveți câini, și vreți să scăpați de ei, vă rog să apelați la mine, Clănțău Tropăilă Tatanaiu ! Vă servesc cu promptitudine !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Prezentările fiind făcute, îi rog acum pe părinți să își laude progeniturile ! Începe dumneata, nea Tătelu... Laudă-ți fecioru' !

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Fecioru' meu, încă de mic copil îi plăcea să se joace cu nasturii ! Se juca ore întregi cu nasturii !... Eu îi ziceam uneori, mă Pantazică, mititelule, mai lasă dracului nasturii și mai pune și tu mâna pe carte, mai joacă-te și tu cu alți copii, mai du-te și tu la un cinematograful să mai vezi și tu un film ! El, nu și nu, îi plăceau nasturii la nebunie ! A făcut facultatea de nasturi și apoi a făcut o fabrică mare care producea nasturi ! Băiatul meu este cinstit, drept, mărinimos, generos, frumos, voinic, deștept, milos, prietenos, afectuos, harnic !... A fost însurat de patru ori ! S-a însurat din milă cu patru individe care și-au bătut joc de el, furându-i colecțiile de nasturi... Dar el le-a iertat ! Le-a iertat pentru că este foarte milos !... Este milos de parcă ar fi ultimul dintre proști ! Acesta este fiul meu, Păpușilă Pantazică !

VETA TRUBADURU: Și acum coană Fățu Păpușilă, laudă-ți și dumneata progenitura !...

FĂȚU PĂPUȘILĂ: Nu există om pe fața planetei Pământ, care să se asemene cu băietul meu, Pantazică !... De mic copil îndrăgea nasturii !... Toată ziua și o parte din noapte, stătea și se juca cu nasturii ! Se culca și se trezea cu nasturii în pat !... Eu îi ziceam... Pantazică maică, mai lasă-i dracu' de nasturi, mai du-te și te joacă, mai du-te și te plimbă ! Nu este așa Pantazică maică ?

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Așa este măicuță, așa este... Și acum îmi aduc aminte de un nasture pe care l-am pierdut și am plâns atunci de nu am mai putut !... Nu mai aveam poftă de mâncare, eram mereu întristat...

VETA TRUBADURU: Pantazică ! Să vorbești numai și numai atunci când îți spun eu sau Bușilă să vorbești, că nu ești la tine acasă ! Aici ești într-un platou de televiziune !... Și acum, nene Clănțău Tropăilă Tatanaiu, laudă-ți fecioara ! Să auzim !...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Fiica mea este frumoasă, bogată, aspectuoasă, miloasă, intelectuală, studioasă... De când era mică îi plăcea să se joace cu păpușile, toată ziua era cu o păpușă jerpelită în brațe !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Ia spune și dumneata ceva despre fiica dumitale, coană Mugilă...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Nu există pe fața acestei planete mari numite Pământ, o fată mai bună, mai blândă, mai cuminte, mai serioasă, mai harnică și mai cinstită decât Crenguța Copae, fiica mea ! Nu a călătorit niciodată, fără să aibe bilet sau legitimație de călătorie !...

VETA TRUBADURU: Foarte bine, foarte frumos !... Trebuie să precizez, stimați telespectatori, stimate telespectatoare și spectatori și spectatoare, că noi intenționăm în această emisiune, să îi facem pe cei doi care vor să se căsătorească, să renunțe la această idee și să facă în așa fel ca, spre exemplu, tatăl mirelui să se însoare cu mama miresei, iar mama mirelui să se mărite cu tatăl miresei ! Aceasta este ideea noastră pentru această emisiune !... Să vedem ce o să iasă de aici !... Și acum îl întreb pe domnul Păpușilă Pantazică, de ce vrea să se însoare ? De ce vrea să se căsătorească tocmai cu domnișoara Tropăilă ?

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Vă spun din nou bună ziua sau bună seara... Mă scuzați, dar aș vrea să nechez... Nechezatul este o modalitate de a scăpa de emoțiile copleșitoare pe care le am în acest moment, ca și în alte momente... Mihoo – mihoho – mihoo...

VETA TRUBADURU: Gata, ajunge, ajunge, nene Păpușilă că ne asurzești !... Ai un nechezat foarte neplăcut !

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Păi eu vreau să mă însor cu domnișoara Tropăilă pentru că este gentilă, arătoasă, știe să gătească, să spele, să coasă, să conducă mașina, să repare instalațiile sanitare, să sape, să facă pâine și cozonaci... Este și foarte bogată, are cinci vile, patru mașini, trei fabrici și un elicopter, cu toate că părinții fetei sunt foarte săraci. Tatăl este gunoier și hingher, iar mama este o sărmană controloare de bilete pe mijloacele de transport în comun, adică pe autobuze, pe troleibuze și pe tramvaie, ca să lămuresc odată pentru totdeauna ce înseamnă mijloace de transport în comun ! Iată deci de ce doresc să mă însor cu domnișoara Tropăilă !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Foarte frumos !... Dar dumneata, domnișoară Tropăilă, de ce dorești să te căsătorești cu domnul Păpușilă ?

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Vă spun și eu ca o nebună, seara bună sau bună seara, în această emisiune străbună !... Vă rog să mă scuzați că orăcăi câteodată, dar este singura modalitate de a scăpa de emoții... Oaaac-oaaac-oaça-oaca...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Gata, ajunge, copila mea, că ne-ai spart timpanele !...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: De ce vreau să mă căsătoresc cu Tropăilă, cu mieluşelul Tropăiluț ? Vă spun cinstit că doresc asta pentru că vreau să intru în... "Cartea Minunățiilor", vreau să ajung să mă cunosc o lume întreagă !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Cum așa domnișoară ?

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Păi... cine a mai auzit ca o domnișoară tânără, frumoasă, foarte bogată, patroană, gospodină, harnică, intelectuală, să se mărite cu un prăpădit, cu un sărăntoc ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Acest boșorog este patronul unei fabrici de nasturi ! Părinții lui sunt și ei patroni !

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Aflați că aceste fabrici ale lor sunt aproape gata să dea faliment !... Ei bine, cine a mai auzit ca o astfel de domnișoară distinsă să se mărite cu un... ordinar, cu un terchea-berchea, cu un bețiv, cu un boșorog, cu un moșneag, cu un debil mintal ? Cine a mai auzit ? Aud ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Cred că nu a mai auzit nimeni...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Eu una nu am mai auzit să existe un caz asemănător... De altfel, voi sesiza forurile internaționale să trimită reprezentanți și să consemneze cazul !... Îi voi sesiza și pe cei de la "Cartea Minunățiilor" să vină și să mă consemneze în cartea asta !... Iată de ce vreau să mă mărit cu Tropăiluț al meu !

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Iată o intenție lăudabilă ! Mărturisesc că nu am întâlnit nici eu un caz asemănător !... Invers însă, am întâlnit... Spre exemplu, am întâlnit anul trecut un caz... Era un individ frumos, tânăr, talentat, deștept, numai că era sărac, era atât de sărac încât nu avea nici după ce bea apă ! Ei bine, s-a întâmplat ca acest tânăr să se însoare cu o individă putred de bogată, talentată, urâtă, bâlbâită, cocoșată și care avea nouăzeci de ani ! Să nu vă închipuiți că averea babei l-a atras pe tânăr și l-a determinat să se însoare cu baba... Nu, nici pomeneală !... A mărturisit că ceea ce l-a determinat să se însoare cu baba a fost tocmai... "Cartea Minunățiilor"... Și el a dorit să fie consemnat în această carte celebră și nemuritoare... Dacă vă puteți închipui așa ceva !...

VETA TRUBADURU: Ei bine, stimați telespectatori, noi vom încerca să-i determinăm pe cei doi îndrăgostiți să nu se căsătorească și în schimb vom încerca să-i determinăm pe viitorul mire sau mai bine zis pe... posibilul viitor mire, să se însoare cu... mama miresei, a viitoareii posibile mirese și respectiv pe posibila viitoare mireasă, să se mărite cu tatăl posibilului viitor mire !... Ați înțeles ? Da, știam eu că ați înțeles... Să vedem dacă vom reuși... Acum urmează o pauză de publicitate !... Nu schimbați canalul, nu plecați din fața micilor ecrane, nu aruncați televizoarele la gunoi... Revenim imediat... Mă rog, nu chiar imediat, dar aveți puțină răbdare... Am citit într-o carte, că... dacă ai răbdare, vei traversa o mare... Pentru cine nu știe ce este marea, iată ce scrie în... Dicționarul Explicativ... Marea este... "o vastă întindere de apă stătătoare, adâncă și sărată, situată în vecinătatea unui continent, între continente sau în interiorul lor" ... Ați înțeles ? Aveți răbdare !...

MOMENTUL 2 – Pauza de publicitate

[La un pupitru stă... FÂȘNEAȚĂ EFTIMIE MICȘORATU, prezentator de publicitate... În spatele prezentatorului, este un panou pe care scrie " TV Răgetul, Publicitatea ", iar dedesubt stă scris cu litere mari, următoarele: "UN COMERȚ ÎN PLINĂ DEZVOLTARE, ESTE DE NEIMAGINAT FĂRĂ PUBLICITATE ! NUMAI PUBLICITATEA POATE SALVA ECONOMIA MONDIALĂ ! PUBLICITATEA ESTE SUFLETUL COMEȚULUI, IAR COMERȚUL ESTE EFECTUL PUBLICITĂȚII !... "
După un timp, începe să citească, pasionat...]

FÂȘNEAȚĂ EFTIMIE MICȘORATU: Bună seara, bună seara, bună seara, de un milion de ori, bună seara ! Mă numesc, după cum bine știți, Fâșneață Etimie Micșoratu. Ați reținut ? Fâș-nea-ță Ef-ti-mi-e Mic-șo-ra-tu ! Să trecem la treabă ! Închipuiți-vă dragi telespectatori că murdăria de pe rufe este un balaur sau un zmeu sau un monstru... Deodată, apare detergentul TUCILEX, reprezentat ca fiind un... Făt Frumos, înarmat cu o sabie și se repede sau se avântă asupra murdăriei, respectiv asupra balaurului... Urmează o luptă înverșunată ! Știți cum se sfârșește lupta ? Lupta se sfârșește cu moartea balaurului, care este tăiat, rupt în bucăți de către detergent, adică de către... Făt Frumos... Sper că a fost clar că detergentul este Făt Frumos, iar murdăria este zmeul ! Din păcate, stimați telespectatori, a fost tăiată, a fost ruptă și rufa respectivă, în timpul confruntării dintre murdărie și detergent, adică dintre zmeu și Făt Frumos... Dar, în rest, detergentul TUCILEX este un detergent foarte bun ! Nici o gospodărie, fără detergentul TUCILEX !... Trecem la pastele de dinți și apoi la tigăi... Folosiți cu încredere pasta de dinți ȘTIRBEX, care vă vor face dinții mai albi decât laptele, dinții vor fi atât de albi, încât nu vă va veni să credeți ! Vă ferește de cariile dentare până la vârste foarte înaintate ! Din păcate, pasta de dinți ȘTIRBEX, nu este indicată pentru protezele dentare, deoarece le face praf !... Nu se știe cum, cert este că după ce protezele dentare au fost spălate cu pasta de dinți ȘTIRBEX, protezele s-au sfărâmat și au devenit ceva asemănător cu praful de cretă !... În rest, ȘTIRBEX este pasta de dinți ideală pentru toată familia !... Acum despre tigaia COPAIA... Este o tigaie care este găurită la mijloc... Aceasta permite să se prăjească mult mai repede tot felul de mâncăruri... Se pot prăji cârnați, mișchi file, legume, zarzavaturi... Mai mult decât atât, se pot face, cu ajutorul acestei tigăi, tot felul de prăjituri, și chiar torturi... Totul se datorează acestei idei revoluționare pe care a avut-o domnul Ciuruilă de a găuri tigaia obișnuită, obținând astfel o tigaie găurită dar cu performanțe net superioare tigăilor negăurite... Vă recomandăm insistent, să cumpărați... tigaia COPAIA... Trecem acum la bere. În creierul munților Carpați, este o fabrică de bere care produce o bere atât de bună, încât dacă bei un singur pahar de bere, nu îți mai trebuie altceva, toată viața !... Berea care se numește BUMBĂCEA, înlocuiește cu succes și apa și mâncarea și aerul !

Singurul inconvenient, minor de altfel, este că, după ce bei un singur pahar, începi să... sughiți... Și sughiți de nu mai poți ! În rest, toată lumea să bea... berea BUMBĂCEA !...

Vă prezint acum... iaurtul... PASIVIA, care ajută enorm de mult la tranzitul alimentelor... Dacă, după ce vei consuma un milion de borcane, și apoi, dacă la următorul borcan de PASIVIA după ce îl vei consuma și pe acesta, nu vei constata nici un efect, ei bine, firma producătoare îți va da toți banii înapoi ! Dar va trebui să dovedești că ai consumat un milion de borcane ! Recomand cu căldură acest iaurt, dar trebuie să precizez că este bine ca iaurtul să fie consumat rece, foarte rece, de la frigider... Vă prezint acum un alt tip de tigare, o tigare minune numită POMPADOX... În această tigare puteți prepara orice fel de mâncare, în același timp... Tigaia este capabilă să prepare fripturi, ardei umpluți, ciorbe, supe, tocană, ghiveci, prăjituri, cozonaci, ciuperci umplute, șnițel și... multe, multe alte feluri de mâncare... Comandați imediat tigaia minune POMPADOX, la un preț rezonabil... Mai precizez că tigaia a fost inventată de către celebrul maestru bucătar Foame Lingeblide... Trecem acum la șamponul CHELBEX... Acest minunat șampon ucide mătreața și vă face părul de nerecunoscut... Prin compoziția sa specială, CHELBEX, vă protejează părul împotriva dăunătorilor, cum ar fi păduchii... Șamponul este însoțit și de o perucă, țin să precizez ! Acum trecem la telefonul mobil MTX-2010 denumit de producători, MUTULACHE, o adevărată minune a tehnicii actuale... Acest telefon mobil este capabil să vorbească în locul dumneavoastră ! Se pot face tot felul de fotografii, poate să calculeze, să memoreze, să picteze și chiar să sculpteze ! Unele telefoane, sau mai bine zis, unele tablete de ultimă generație, sunt capabile chiar să înlocuiască cuptoarele cu microunde și să prepare mâncarea noastră cea de toate zilele ! Recomand cu căldură telefonul mobil, MUTULACHE ! Și acum, cu imens regret, trebuie să vă anunț că publicitatea s-a terminat, dar voi reveni peste aproximativ cincisprezece minute, pentru a vă prezenta și alte produse interesante pe care trebuie să le aveți în gospodărie, spre exemplu cuțitul de bucătărie ȘIȘUȚAC, care taie orice, spre exemplu pâine, placaj, cărămizi, faianță, fripturi, oase, tablă, beton armat și chiar sticlă și multe altele... Cu acest cuțit nu vei mai avea nevoie de altceva... Tăiați liniștit, orice... Cumpărați cu încredere cartea intitulată... "Cartea Minunățiilor" și după ce o să citiți, o să aflați, spre exemplu, următoarele: o găină a ouat un ou mare cât o casă, un individ a făcut un transplant de uger de vacă, un individ a mâncat opt buldozere, o muscă a mâncat șapte păianjeni, nouă bucătari au făcut o plăcintă mare cât o insulă, din care s-au înfruptat un milion de oameni... O să aflați și alte minunății, citind această carte extraordinară... "Cartea Minunățiilor" nu trebuie să lipsească din bibliotecile dumneavoastră !... La revedere, pe foarte curând !...

MOMENTUL 3 – Din nou în platou...

[*Se revine în platou... Aici, are loc o discuție aprinsă...*]

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Bine tătică, cum pot să mă însor cu doamna Mugilă, mama miresei ? Cum ? Eu vreau să mă însor cu... Crenguța !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Bă Pantazică, bă, trebuie să te însori cu doamna Mugilă ! Că dacă te opui, să ști că scot cureaua de la pantaloni și te bat, așa cum numai eu știu să bat, te bat ca la carte !...

FĂȚA PĂPUȘILĂ: Să faci așa cum cum zice taică-tău, că e om bătrân și știe ce spune !...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Bine, da' atunci Crenguța cu cine o să se mărite ?

TĂTELU PĂPUȘILĂ: O să se mărite cu mine ! Eu o să divorțez de maică-ta și o să mă însor cu Crenguța !

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Sunt total de acord ! Voi intra sigur în "Cartea Minunățiilor" ! Babalâcu' ăsta este și mai bun !...

CLÂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Iar eu mă voi însura cu doamna Făța ! Voi divorța de Mugilă Safta și mă voi însura cu doamna Făța. Tra-la-la-la-la... Sunt uluitor de fericit ! Îmi vine să dansez în ploaie ! Îmi dați voie, doamna prezentatoare să mă urc pe pereți ?

VETA TRUBADURU: Îți dau voie, dar după emisiune !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Hai, gata, ajunge, suntem în aer, am intrat în emisie, pauza de publicitate, s-a terminat, din păcate ! Vă rog să fiți serioși !

VETA TRUBADURU: Iată, stimați telespectatori că după lungi stăruințe și după ce a fost nevoie și mă enervez la culme, am reușit să îl determin pe mire, să renunțe la mireasă și să accepte să se însoare cu mama miresei, doamna Mugilă Tropăilă, adică... cu soacra !... Să trăiască !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Stimați telespectatori, ceea ce se întâmplă aici pe platou, depășește orice imaginație ! Pot să spun că invitații noștri și chiar și eu și Veta, toți, pleznim de fericire !...

VETA TRUBADURU: Și acum, dau un ultim cuvânt invitaților... În ordine... Spune ceva, nene Păpușilă Pantazică...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Stimați telespectatori, trebuie să vă spun că mă bucur enorm că nu mă însor cu Crenguța ! Mă bucur foarte mult că mă însor cu Mugilă Tropăilă Safta, care mi-a spus că este pasionată de nasturi, ca și mine !

VETA TRUBADURU: Gata, ajunge, Pantazică... Crenguța, spune și dumneata ceva !...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Sunt beată de fericire ! Sunt nebună de fericire ! Câteodată îmi doresc să-mi petrec tot restul zilelor la balamuc, căci numai acolo mă simt fericită ! Da' acum sunt fericită deoarece am scăpat de boșorogu' ăla numit... Păpușilă Pantazică, cu care era să fac imensa prostie să mă mărit ! Ah, ce incredibil de imbecilă aș fi fost !...

VETA TRUBADURU: Ai fi fost o imbecilă, într-adevăr !

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: În schimb, mă voi mărita cu taică-său, Tătelu Păpușilă, cu care sunt sigură, sunt extrem de sigură că voi fi uluitor de fericită și îmi voi putea realiza visul meu, visul vieții mele, acela de a intra în... "Cartea Minunățiilor"...

VETA TRUBADURU: Gata, Crenguța, ajunge !... Nu numai că vei fi înscrisă cu litere de aur în "Cartea Minunățiilor", dar ți se va face și o statuie de ceară și vei fi expusă la Muzeul Statuilor de Ceară...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Ah, abia aștept să mi se facă statuie !...

VETA TRUBADURU: Venerabile domn denumit Tătelu Păpușilă, vorbește și dumneata... Spune ceva, povățuiește-ne, luminează-ne și pe noi proștii...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Sunt îngrozitor de fericit ! Cuvintele sunt neputincioase pentru a exprima fericirea ! Da, sunt fericit, pentru că, deoarece, întrucât, fiindcă, din cauză că, îmi voi lega destinul de această domniță harnică, descurcăreață, deșteaptă cu un nume atât de frumusețel... Auziți ce frumos sună... Crenguța Copae Tropăilă... Și în curând... va suna și mai frumos... Crenguța Copae Tropăilă Păpușilă... Este un giuvaer uman și în calitate de giuvaer l-aș atârna la gât !... Cred că afacerile mele vor lua un avânt extraordinar !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Bravo, tatae, bravo ! Sunt sigur că afacerile dumitale vor lua un avânt incredibil ! Întreprinderea dumitale, Demolarea, va fi asaltată de cereri ! Vei demola multe blocuri de locuințe, case, vile, clădiri vechi și noi, vei demola totul, pentru a face loc altor și altor construcții... Și acum să poftească la microfon, doamna Mugilă Tropăilă Safta, care se va mărita cu... Păpușilă Pantazică...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Sunt foarte încântată și foarte mândră că îmi voi lega destinul de acest distins domn, îndrăgostit de nasturi, care se numește... Păpușilă Pantazică...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Mă bucur foarte mult că îți vei lega destinul de acest individ numit Păpușilă Pantazică !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Mărturisesc că sunt și eu îndrăgostită de nasturi și cred că voi contribui și eu la creșterea cifrei de afaceri a fabricii de nasturi aparținând distinsului domn cu care mă mărit și care se numește, repet iar și iar, Păpușilă Pantazică... Ah, îmi vine să zbier de fericire !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Bravo și iar bravo, coană Mugilă ! Să poftească acum la microfon, Fâța Păpușilă, care se va mărita cu Clănțău Tropăilă Tatanaiu...

FĂȚA PĂPUȘILĂ: Da, în calitate de patroană a fabricii Pieptenul, promit să îi pun la dispoziție lui Tatanaiu mulți, foarte mulți piepteni ! Sigur că sunt turbată de fericire că mă voi mărita cu un asemenea om fenomenal numit Clănțău Tropăilă Tatanaiu !... Voi produce, promit, cei mai frumoși piepteni din lume...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Excelent, coană mare, excelent... Să ne spună acum câte ceva și Clănțău Tropăilă Tatanaiu, viitorul mire...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Vă spun cinstit că îmi vine să chiui de fericire ! Vă spun cinstit că de acum încolo, voi face din piepteni, cele mai valoroase obiecte, mă voi îndrăgosti de piepteni cu pasiune... Voi avea grijă de piepteni ca de ochii din cap !...

VETA TRUBADURU: Gata, ajunge, nene Tatanaiu, ajunge !... Deci, stimați telespectatori, vă anunțăm că vor avea loc trei nunți, în loc de o singură nuntă ! Să poftească în platou și Fâșneăț Eftimie Micșoratu și să îi felicite pe miri și pe mirese...

FÂȘNEĂȚ EFTIMIE MICȘORATU: Să trăiască, să înflorească, să zburde, mirii și miresele... Le recomand insistent să folosească ultimele creații vestimentare ale casei de modă Micșoratu, eu fiind patronul casei de modă, să se știe !... Îi invit să cumpere de la mine, costumele cu care se vor îmbrăca la cununie ! Le garantez că sunt bine croite !... Dacă le vor folosi și după cununie, nu mai garantez că vor mai fi bune de purtat, dar pentru cununie, vor fi foarte, foarte bune... Întotdeauna să vină la mine și le voi vinde, tot ce vor voi, la prețuri accesibile, modeste... Îi mai înștiințez pe fericiții însurăței că sunt patronul înreprinderii de recuperare, recondiționare și refolosire a gunoaielor, întreprindere denumită Tomberonul... Îi rog cu lacrimi în ochi să mă solicite în orice chestiune legată de gunoaie !... Sunt sigur că de-a lungul vieții, vor avea nenumărate probleme în legătură cu... gunoaiele... Toată lumea este îngrozită de gunoaie, de deșeuri. Tomberonul, vă poate rezolva orice problemă legată de gunoaie... Țin să mai precizez că întreprinderea mai sus pomenită este în subordinea Ministerului Gunoaielor, Deșeurilor și Reziduurilor, este una din firmele favorite ale ministrului Mutilescu Lefterescu Bulumac, fiind de altfel, coordonată de celebrii specialiști, Măturoiu Țețe și Bufniță Ploșniță... Îi rog așadar pe distinșii însurăței să apeleze cu încredere la întreprinderea... Tomberonul și eu voi fi fericit să-i servesc, la prețuri incredibil de mici...

VETA TRUBADURU: Stimați telespectatori, cu imens regret vă informez că emisiunea se termină aici... Vă așteptăm cu mult drag să participați la cele trei nunți... Vă mai anunțăm că vor fi trei nunți cu dar... Nici să nu îndrăzniți să veniți dacă ne veți aduce un dar... consistent... Cel mai mic dar pe care îl acceptăm este... un colier cu diamante ! La revedere și noapte bună, vise plăcute, să aveți parte de multe câștiguri pe care să le dăruți la aceste nunți minunate !...

MOMENTUL 4 – Oficiul stării civile

[*Sală de festivități, la oficiul stării civile... Cele trei cupluri stau aliniate... Nașii pentru cele trei cupluri sunt... Veta Trubaduru și Bușilă Mărăcine. În fața lor, stă ofițerul stării civile, GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ...*]

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Liniște, liniște vă rog.... Sât-sât-sât, sssssstt ! Musca să nu mai aud !... Începe ceremonia !... Cetățene Păpușină Patanzică...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Țin să-ți atrag atenția Șerpălăule, că mă cheamă Păușilă, Pă-pu-și-lă și nu Păpușină ! Și mă cheamă Pantazică și nu Patanzică, ai priceput, mă Șerpălăule ?... De ce stâlcești numele oamenilor ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Îmi cer miliarde de scuze, domnule Păpușilă, știți, sunt enorm de emoționat !... Deci reiau... Cetățene, Păpurilă Pantazică...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Am să te pocnesc, nene Șerpălău !... Mă cheamă Păpușilă, nu Păpurilă... Pe taică-tu îl cheamă Păpurilă, nemernicule !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Nu, pe taică-meu în cheamă Sâsâilă Papură Guturaiu... Milioane de scuze nene Pantazică, iar am greșit... Deci... Cetățene Păpușoiu Pantazică...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Te mușc, Șerpălăule, te mușc !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Deci, nene Pantazică, de bunăvoie și nesilit de nimeni te-ai hotărât să iei în căsătorie pe cetățeană Mugină Tropăilă Safta ?...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Băi nenică, ești cumva idiot ? Cine dracu' te-a pus aici la oficiul stării civile ? Pe mine mă cheamă Mugilă, nu Mugină, băi Sâsâină, băi !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Mă cheamă Sâsâilă și nu Sâsâină, asta așa pentru cultura ta generală !... Deci iei sau nu în căsătorie pe numita Tropăilă Safta ?

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Ce-ai zis, domnule Sâsâilă ? Ce-ai zis ? Sunt atât de emoționat încât îmi tremură pantalonii și cravata și cămașa...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Nea Pantazică, vrei să te însori cu cumătra Tropăilă ? Da sau ba ?

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Ba bine că nu ! În felul acesta, afacera mea, fabrica mea de nasturi, va cunoaște un nou avânt, fiindcă și Safta se pricepe la nasturi !

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Coană Mugilă Tropăică Safta, de bunăvoie și nesilită de nimeni, iei în căsătorie pe nenea Pantazică Păpușică ?

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Ești greu de cap, nenică... Nu înțelegi, cap sec că îl cheamă... Păpușilă și nu... Păpușică ?... Iar pe mine mă cheamă Tropăilă, nu Tropăică ! Dacă mă mărit cu Pantazică ? După lungi și îndelungate frământări, chinuri, zvârcoliri și suferințe, după ce m-am gândit și m-am răzgândit de nenumărate ori, după multe ore și ceasuri de meditație profundă, m-am hotărât să mă mărit cu Pantazică și asta nu din cauză că ar fi un seducător talentat, nu, ci din cauza nasturilor !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: În ziua de azi, nasturii sunt foarte căutați !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Așa este !... Țapu' ăsta bătrân, are mare noroc că îmi plac nasturii la nebunie și că este patronu' fabricii Nasturul, are mare noroc, că altfel, nu m-aș fi măritat niciodată cu el și nici, evident, nu aș fi divorțat de prostovanu' ăsta care se numește... Clănțău Tatanai Tropăilă... Păi unde mai găsesc eu un prost ca ăsta ? Doar Pantazică îl egalează !... Să se știe !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Deci te măriți sau nu, cumătră ? Da sau ba ?

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Da' n-ai înțeles, handicapatule ? Am zis clar că mă mărit cu tembelul ăsta !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Trebuie să spui da sau ba, atât și nimic mai mult !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Da' ce îmi interzici dumneata să vorbesc, ei comedie, da' cine te crezi ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Sunt ofițer ! Sunt ofițeru' stării civile ! Și te invit să fi politicoasă ! Deci constat că și Pantazică și Tropăilă vor să se căsătorească ! Incredibil, dar adevărat ! Trecem la următorul cuplu... Cetățene Tătelu Păpușită de bunăvoie și nesilit de nimeni te însori cu cetățeană Crenguța Copae Tropăică ?... Sau te însori de nevoie sau silit de cineva ?

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Te mușc de nas, te mușc de nas, nesimițitule ! Îți face plăcere să ne pocești numele ! Măi porcule, mă cheamă Păpușilă, nu Păpușită, iar pe aleasa inimii o cheamă Tropăilă și nu Tropăică, ai înțeles, măi viezure imbecil ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Nu îți permit să mă insulti, bivol afurisit ! Numai fiindcă am confundat niște litere, asta nu îți dă dreptul să spui că sunt porc sau viezure și pe deasupra... viezure idiot !... Răspunde dracu' la întrebare, te însori sau nu cu individa asta ?

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Având în vedere și luând în considerare că Crenguța este... cinsită, harnică, frumoasă, econoamă și foarte bogată, este putred de bogată, vă mărturisesc că în interesul întreprinderii mele... Demolarea, sunt silit să mă căsătoresc cu... Crenguța... Voi avea și eu o... Crenguță...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Deci, te însori cu Crenguța Copae Tropăilă, da sau ba ?

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Amice, chiar ești cretin ? De câte ori să-ți spun ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: De câte ori consider eu de cuviință !... Deci te însori ? Da sau ba ?

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Ba da !

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Bine șobolan bătrân, asta voiam să aud. Cetățeană Crenguța Momâie Tropăilă...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Nu te lași până nu o să te pocnesc, șoarece imbecil !... Momâie, hai ?... Pe mine mă cheamă Crenguța Copae Tropăilă ! Ce legătură are Copae cu Momâie ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Îmi cer scuze ! Deci stimată cucoană, de bună voie și nesilită de nimeni, te măriți cu cetățeanu' Propășilă Tătelu ?

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Ești într-adevăr un idiot incomparabil ! Numele celui cu care mărit este Tătelu Păpușilă ! Ce legătură are Păpușilă cu Propășilă, nu înțeleg ! Ești un viezure cretin ! În al doilea rând să-ți răspund la întrebarea idioată pe care mi-ai pus-o !... Sunt silită să mă mărit cu boșorogu' ăsta, ca să pot intra în... "Cartea Minunățiilor" !... Să fie foarte clar următorul lucru și anume că dacă nu aș avea ideea asta fixă, tâmpită, numită... "Cartea Minunățiilor", mai exact că să fiu înscrisă în cartea menționată, ei bine, atunci, numai dacă aș fi înnebunit de-a binelea, m-aș fi măritat cu hodorogu' ăsta !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Of, cred că turbez ! Te-am întrebat dacă vrei să te măriți ? Da sau ba ?

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Da' ce ești cretin, măi neică ? Nu ai înțeles că sunt nevoită, sunt silită, sunt si-li-tă să mă mărit cu moșneagu' ăsta zaharisit, pentru ca să intru în... "Cartea Minunățiilor"? Să se ducă vestea peste șapte mări și șapte țări și șapte munți că cineva din țara noastră s-a măritat cu un hodorog de aproape o sută de ani !... Nu te simți și dumneata mândru că o concetățeană de-a dumitale este consemnată în... "Cartea Minunățiilor", carte citită și răscitită de toți locuitorii planetei noastre ? Hai ? Nu te simți trecut de fiorul mândriei naționale ?...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Te rog să fi respectuoasă ! Eu nu sunt cretin ! Și chiar dacă sunt cretin, ce te interesează pe dumneata ? Trecem la următorul cuplu... Cetățene Clănțău Grohăilă Tatapaiu...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Când ți-oi trage vreo doi pumni în botu' ăla de hienă cretină, o să te sature să-mi mai stâlcești numele... Auzi tu... Grohăilă în loc de Tropăilă și Tatapaiu în loc de Tatanaiu...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Îmi cer miliarde de scuze !... Deci, stimabile Clănțău, de bună voie și nesilit de nimeni, iei în căsătorie, adică te însori cu cetățeană Fâța sau Mâța Păpușilă ?

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: O cheamă Fâța nu Mâța !... Da' de ce întrebi ? Ce te interesează pe dumneata ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Da' unde te crezi că te afli, nene Clănțău ? Pe tarlăua lui bunică-tău ? Te afli la... Oficiul Stării Civile ! Ai înțeles ?

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: De atâtea emoții, am și uitat unde mă aflu... Da' dacă am venit aici, se înțelege că mă însor cu Fâța, că altfel nu aș fi venit aici ! Atâta lucru nu pricepi, măi șmechere ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Așa este procedura, dobitocule ! Nu pricepi ? Trebuie să spui doar un cuvânt !... Sau da, sau ba !

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Ba !

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Adică... nu accepți să te însori cu Fâța ?

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Păi... nu ți-am spus că mă însor cu... Fâța ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Păi atunci... de ce ai zis... ba ?

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Am vrut să spun... ba da !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Acum, te rog să taci !... Cetățeană Fâța Nădușilă, de bună voie și nesilită de nimeni, te măriți cu... Clănțău ?...

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Înainte de să-ți răspund la întrebare te avertizez că dacă îmi vei mai stâlci numele, te voi da în judecată pentru injurie ! Mă cheamă, măi cap sec, Păpușilă și nu Nădușilă !... În legătură cu întrebarea dumitale tâmpită, află că sunt exasperant de fericită de această situație... Mă întrebi dacă mă mărit ? Nu îți este clar ? Crezi că am venit aici să stau la taclale cu dumneata ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Doamne Dumnezeule, nu mai pot ! Chiar că o să intru la balamuc ! Răspunde dracu' odată, scurt, clar și precis, da sau ba ! Te măriți sau nu ?

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Ba bine că nu !...

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Să taci, să nu te mai aud, că dacă nu taci, direct la Spitalul de Nebuni mă opresc, ai înțeles ?... Acum, îi invit pe Reta Murătură și pe Prăbușilă Amărăciune, preacinstiții nași, să spună ceva, să le ureze ceva celor ce se căsătoresc azi, aici... Eu nu voi mai spune nimic, fiindcă mă doare capu'...

VETA TRUBADURU: Ar trebui coane Gogomârlă să-ți dau cu ceva în cap ! Păi bine mă porcule, se poate să-mi spui tu mie... Reta Murătură, când știe o țară întreagă că mă numesc... Veta Trubaduru ?

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Scuzați, pardon, nu mai fac...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Nu ți-ar fi rușine să-ți fie, idiotu' dracu', să mă numești tu pe mine... Prăbușilă Amărăciune ! Toată populația planetei știe că mă cheamă... Bușilă Mărăcine ! Nu îți este rușine, Șerpălăule ? Îți urez să te muște o mie de șerpi veninoși și o sută de câini turbați, mizerabile !

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Vă rog să, să, să, să mă scuzați...

VETA TRUBADURU: Să trecem acum la urături... Vă urez să aveți parte de nenumărate case de piatră... Vă urez să aveți nenumărate mașini, vile, terenuri, cirezi de vite, nenumărate bijuterii... Să aveți parte de nasturi, de piepteni și clădiri care să fie demolate... Să aveți multe găini și mulți porci ! Vă urez să vizitați toate locurile de pe fața Pământului !... Vă urez să aveți multe ploșnițe, multe căpușe și să vă înțepe țânțarii, pentru că, după cum știe oricine, numai cei care au ploșnițe și căpușe și sunt înțepați de țânțari, numai aceia au noroc în viață !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Pe lângă case de piatră, vă urez să aveți... mult ulei, să aveți mulți cartofi, mult usturoi, multă ceapă, multă sfecă, multe furnici, multe vipere, mulți păduchi, multe urechelnițe, mulți crocodili și mulți hipopotami !... Toate astea pe care le-am enumerat, toate aduc noroc într-o căsnicie, după cum știe oricine !... Vă invit ca, după petrecerea care va avea loc la restaurantul Ciucea Trogloditul Ciujdea, să veniți la noi, la televiziune, la postul... Răgetul TV !

MOMENTUL 5 – La restaurant...

[Celebrul restaurant Ciucea Trogloditul Ciujdea... Sală... Cuplurile stau la o masă lungă și lată, împreună cu nașii, prezentatorul de publicitate și ofițerul stării civile... Dansează din când în când, se așează apoi la masă, iar dansează, discută, se ceartă, fredonează, râd...]

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Ah, Safto, Safto, sunt nebun de fericire... Dacă nu ar fi fost emisiunea aia de la televizor, nu ne-am fi cunoscut niciodată !... Ah, ce poate să facă televiziunea !... Poate să unească destine... Incredibil ! Sunt inimaginabil de fericit !... Abia aștept să mă apuc de treabă !... Ah, nasturii mei dragi, abia aștept să vă privesc din nou !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Mai scutește-mă cu nasturii ăia, Pantazică ! Aș vrea să plecăm undeva, prin Tahiti sau prin Papua sau prin Patagonia, aș vrea să mă plimb, să schiez, să înot, să joc biliard... Așa că, pregătește-te de nenumărate excursii, dragă Pantazică și mai lasă nasturii în pace !

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Safto, Safto, nici nu mă gândesc, vreau să fac nasturi, miliarde și miliarde de nasturi !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Băi Pantazică dragă, ai să faci așa cum îți zic eu. Că altfel, te bat așa cum numai eu știu să bat !...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Te rog, Safto, lasă-mă să mă ocup de nasturi !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Nici să nu te gândești, Pantazică !... Dacă nu te sature de nasturi, după ce o să te bat, așa cum numai eu știu să bat, ei bine, dacă nu te sature, o să divorțăm... Înseamnă că iubești mai mult nasturii decât mă iubești pe mine și drept urmare, nu mai avem ce discuta !

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Ei bine, Safto, decât să mă despart de nasturi, mai bine divorțăm... Accept să fiu bătut !...

MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA: Decât să stau lângă un individ de nasturi obsedat, mai bine divorțez și... am scăpat !...

PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ: Aceasta este deviza mea... O viață fără nasturi, este o viață plină de chinuri ! Așadar, mai bine să fiu divorțat, decât de nasturi să mă despart !...

[PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ și MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA își dau câte o palmă, se scuipează reciproc și apoi tac... și se privesc cu dușmănie...]

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Ei bine, cocoșel bătrân, Tătelule, unde plecăm ? Am o poftă nebună să mă plimb ! Vreau să plecăm, oriunde, în Groenlanda, în Sahara, la Polul Sud... Vreau să vizitez... tot Pământul !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Din păcate, am o mulțime de comenzi la întreprinderea pe care o patronez, Demolarea... Trebuie să demolez multe clădiri și nu am timp de... fleacuri !...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Ei bine, dacă nu ai timp, divorțez... Eu nu m-am măritat cu un capsoman care nu știe decât să demoleze !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Foarte bine, divorțează ! Pe mine, pasiunea demolărilor mă absoarbe... Aș demola mereu, mereu, mereu, cu furie ! Tu nu simți nimic ? Nu simți nimic ? Ah, ce plăcut este să demolezi !...

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Ți-aș da cu o măciucă în cap, băi, Tătelule, tembelule ! Ești total dement ! Ești alienat mintal !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Nu ești decât o sărmană neghioabă, care nu știe să aprecieze cum se cuvine o pasiune ! Divorțează, musculiță proastă ! Nu ști ce pierzi !...

[TĂTELU PĂPUȘILĂ după ce mai bea un pahar cu țuică, zbiară...]

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Ce aveți cu mine ? Vreau să demolez ! Am și eu o mare pasiune... Demolarea caselor, clădirilor, garajelor și ce-o mai fi de demolat ! Ce atâta zgomot, pentru o pasiune ?...

[CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ dansează singură, ținând într-o mână, o sticlă cu vin... După un timp, zbiară...]

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Renunț ! Gata ! Divorțez ! Du-te, pleacă, învârtindu-te boșorogule, cu buldozerele și excavatoarele tale cu tot ! Du-te și demolează toată planeta !... Cale bătută ! Divorțez ! Nu mai vreau să mai fiu consemnată în... "Cartea Minunățiilor" !... Gata, m-am lecuit !...

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Nu ai decât... Divorțează !... Doar nu îți închipuiai că renunț eu la mii de contracte de demolări, pentru ce ? Pentru ce ? Să plec cu tine în Sahara ! Păi ce să fac eu în Sahara ? Ce pot să demolez eu acolo ? Că acolo nu este decât... nisip !... Așa că... păcat... Nu va afla nimeni de tine... Dacă te măritai cu mine, rămâneai consemnată în "Cartea Minunățiilor" și ar fi aflat de tine până și un... beduin...

[TĂTELU PĂPUȘILĂ, ia un pahar de pe masă, plin cu vin și după ce îl bea, izbește paharul de podea, și înjură...]

TĂTELU PĂPUȘILĂ: Du-te în deșert, și acolo să rămâi ! O să fi consemnată tu în "Cartea Minunățiilor"... când o mânca oaia friptură !...

[CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ, după ce mai bea un pahar cu vin, aruncă paharul spre TĂTELU, apoi fuge și înjură...]

CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ: Să fi tu al dracu' de nebun și de tâmpit, du-te la balamuc ! Însoară-te cu buldozerele tale, nătărul !...

[TĂTELU PĂPUȘILĂ, se prăbușește pe un scaun, iar CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ, se așează pe o masă și se uită scârbită la TĂTELU...]

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Fâțo, Fâțo, ia spune, unde plecăm ? Aș vrea să mergem pe Lună sau să mergem să vizităm Atlantida sau să mergem în junglă !...

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Nici să nu te gândești, Clănțău ! Trebuie să mă ocup de piepteni ! Ce, vrei să dau faliment ? Fabrica Pieptenul trebuie să fie prosperă și cum o să fie prosperă dacă eu plec pe Lună, sau în Atlantida, sau în junglă ? Să nu mai discutăm, Clănțăule !... Te iubesc ca pe un pieptene, dar nu vreau să mergem nicăieri !...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Rămâi cu pieptenii tăi ! Fiți-ar pieptenii ai dracu' să-ți fie ! Divorțez !...

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Du-te pe Lună și acolo să rămâi, idiotule !... Divorțez !...

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Eu vreau să merg pe Lună ! Dacă nu vrei, nu ai decât să te ocupi de piepteni !... Divorțăm și gata !...

FÂȚA PĂPUȘILĂ: Nu ai decât să te duci dracu' pe Lună, Tatanaiule, ești sonat de-a binelea !

CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU: Da, mă duc pe Lună, iar tu, Fâțo, rămâi cu pieptenii tăi, proasto !... Află că pe Lună nu o să am nevoie de pieptenii tăi !

[FÂȚA PĂPUȘILĂ scoate un pieptene din poșetă și începe să-l mângâie și să-l pupe, privindu-l cu duioșie... CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU, mototolește un șervețel și îl aruncă înspre FÂȚA PĂPUȘILĂ...]

FÂȘNEAȚĂ EFTIMIE MICȘORATU: Ce zici nene Gogomârlă ? Nu-i așa că sunt niște nunți frumoase ? Am folosit toate produsele la care am făcut eu reclamă !

GOGOMÂRLĂ ȘERPALĂU SÂSÂILĂ: Ah, ce nunți frumoase ! Sunt mândru că eu am fost și sunt ofițerul stării civile ! Eu i-am cununat !

[Cei doi, FÂȘNEAȚĂ și GOGOMÂRLĂ, se uită cu invidie la cuplurile care stau răspândite prin local - PĂPUȘILĂ PANTAZICĂ și MUGILĂ TROPĂILĂ SAFTA, stau undeva lângă o ușă, TĂTELU PĂPUȘILĂ și CRENGUȚA COPAE TROPĂILĂ se privesc cu scârbă, unul stă într-un colț al sălii, iar celălalt stă în partea opusă, iar FÂȚA PĂPUȘILĂ, urcată pe o masă aruncă spre CLĂNȚĂU TROPĂILĂ TATANAIU cu tot felul de obiecte - pahare, farfurii, sticle; CLĂNȚĂU încearcă să se ferească...]

VETA TRUBADURU: Ce zici Bușilă, nu-i așa sunt niște cupluri fericite și fermecătoare ? Și când te gândești că noi i-am făcut fericiți ! Fără noi, ar fi fost și acum cumplit de nefericiți, ar fi fost ca niște... ploșnițe nefericite !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Ai dreptate, Veto !... Ne putem mândri cu această realizare !... Ce zici, îi invităm la o nouă emisiune ?

VETA TRUBADURU: Îi invităm, Bușilă ! Emisiunea se va numi... "Am făcut oameni, îngrozitor de fericiți !"

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Vom invita și un cor de broaște... Să-ți dau o veste de ultimă oră, Veto...

VETA TRUBADURU: Ce veste, Bușilă ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Află Veto că s-a descoperit un manuscris într-un butoi care se găsea într-o pivniță străveche și care manuscris a provocat multă uimire când a fost citit... Provenea din timpul domniei lui Lopățică Vodă, mare domnitor, care a rămas celebru în istorie prin faptul că dat o lege prin care se interzicea cu desăvârșire tunsul oilor, lege care a provocat o mare nemulțumire printre ciobani, care nu mai puteau să vândă lâna... Manuscrisul a fost scris de către un minuscul cronicar, un individ care își zicea Găletușă Grămăticul... Iată ce conținea manuscrisul...

"Cându peserile ceriului nu voru mai dburătăci, cându capreleloru in locu să behăhăie voru mieunau, cându mitzele in locu să mieune voru behăhăi, cându boii in locu să mumugească voru lătratu iară potăile in locu să lătratu voru mumugiii precumu boii flămândzi, cându gănilele in locul să cotcodăcească frumosu voru orăcăii precumu broaștile ca proastile, iară broaștile voru cotcodăcii și voru cucurigii ca găinilie și ca cocoșile, cându măgariul in locu ca să dbiere precumu îi stă in fire dobitocului, va guitza precumu purcelu de laptie, iară pucelu de laptie va dbiera precumu măgariul fără samariu, cându lupchii voru croncănii precumu cioarile negre ca tăciunile, iară curcile voru urla precumu lupchii flămândi, atunci multu dgomotu va fi și multu mirare va fi... După aiasta, multu laptie și multu miere de albinu va fi pretutindrelea, multu belciugu va fi și multa recoalta va fi. Așea a visatu adi noaptea terdiu, dupu ce a beutu un marele butoi cu vinu alesu, măritu nostru carmaciu, luminatzia sa Lopatzica Voda Voievodu, carele a disu că aceasta iaste o marie taină lăsată den betrâni. Am scrisu aceasta pentru luminarea generatziunilor și copchiilor. Luminatzia sa meritu Lopatzica Voda Voievodu a auditu cumu un copaciu a cheuitu și a latratu precumu ca potăile turbatu... Ieu am vedutu cumu o ciuperca marea carea s-a facutu monsatirie... Cetitoriul care va ceti asta, să știe căciu a fostu scrisu den către Găletușea Grămăticul, sfetniciul den taină a lu Lopatzica Voda Voievodu, dupu ce a beutu și iel un butoiu mai micu cu vinu alesu. "

VETA TRUBADURU: Ce dracu' înseamnă asta, măi Bușilă ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Asta înseamnă următoarele... Ai nițică răbdare să-ți traduc...

" Când păsările cerului nu vor mai zburătăci, când caprele în loc să behăie vor mieuna, când mățele în loc să miaune vor behăi, când boii în loc să mugeasca vor lătra, iar potăile în loc să latre vor mugi precum boii, când gănile în loc să cotcodăcească frumos vor orăcăi precum broaștele ca proastele, iar broaștele vor cotcodăci și vor cucurigii ca găinile și ca cocoșii, când măgarul în loc să zbiere precum îi stă în fire dobitocului, va guița precum purcelul de lapte, iar purcelul de lapte va zbiera precum măgarul fără samar, când lupii vor croncănii precum ciorile negre ca tăciunii, iar curcile vor urla precum lupii flămânzi, atunci mult zgomot va fi și multă mirare va fi... După asta, mult lapte și multă miere de albine va fi pretutindenii, mult belșug va fi și multă recoltă va fi. Așa a visat azi noapte târziu, după ce a băut un mare butoi cu vin ales, măritul nostru cârmaci, luminația sa Lopățică Vodă Voievod, care a zis că aceasta este o mare taină lăsată din bătrâni. Am scris aceasta pentru luminarea generațiilor și copiilor. Luminația sa măritul Lopățică Vodă Voievod a auzit că un copac a chiuit și a lătrat precum potăile turbate. Eu am văzut o ciupercă mare care s-a făcut mănăstire. Cititorul care va citi asta, să știe că a fost scris de către Găletușă Grămăticul, sfetnicul de taină a lui Lopățică Vodă Voievod, după ce a băut și el un butoi mai mic cu vin ales."

VETA TRUBADURU: Am înțeles acuma Bușilă... Să ști că și eu am văzut zilele trecute o muscă mare cât o albină ! Și imaginează-ți măi Bușilă că musca asta, în loc să bâzâie cum îi este obiceiul, fluiera ! Dacă poți să-ți închipui așa ceva, măi Bușilă ?! Auzi tu, o muscă ordinară care în loc să bâzâie, fluieră ! Doamne apără și păzește ! Iar alaltăieri, Bușilă, am văzut o rață mare cât un curcan, care în loc să măcăie, mormăie... Am auzit cu urechile mele, Bușilă !... Și am mai văzut o vrabie, mare cât o cioară, iar vrabia asta, în loc să ciripească, nechează ca un armăsar ! Am auzit vrabia care nechează, tot cu urechile mele, Bușilă !... Și am auzit o salcie care zbiera ca un măgar ! S-a întors lumea pe dos, măi Bușilă !... Ei și ce s-a întâmplat mai departe, Bușilă tată ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Iată ce s-a mai întâmplat, Veto, maică... Această profecție a lui Lopățică Vodă, consemnată în manuscris de către Găletușă Grămaticul, a produs multă zarvă printre oamenii de știință și printre oamenii obișnuiți, până când mai multe posturi de radio au transmis o știre senzațională și anume că o pisică a behăit precum o capră, o capră a început să mugească precum o vacă, un porc a început să orăcăiască precum o broască, un mestecăn a chițăit ca un șoarece, un fag a guițat ca un porc, iar un câine a început să cotcodăcească precum o găină care face un ou... Mulți au spus că este un semn că lumea o va duce mult mai bine, că va fi multă prosperitate în toată lumea, că va fi lapte și miere din belșug și câinii vor alerga cu covrigi în coadă, iar pisicile vor mânca numai icre negre... Totuși, adevărul a fost mult mai banal... Pur și simplu, animalele și copacii încercau să învețe limbi străine...

VETA TRUBADURU: Cum adică, Bușilă ?

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Nu pricepi, Veto ? Adică, spre exemplu, porcu' învață limba broaștei, adică orăcăie ca broasca, iar câinele învață limba găinii, adică cotcodăcește ca o găină, mestecănul învață limba șoarecelui, fagul învață limba porcului... În felul acesta, animalele se vor înțelege între ele mai bine... Și chiar și copacii se vor înțelege cu animalele !... Nu-i așa că este minunat, Veto ?

VETA TRUBADURU: Ce interesant, măi Bușilă ! Până și animalele și copacii încep să se instruiască ! O să mă apuc și eu să învăț limbi străine, Bușilă !...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Și eu, Veto, neică... Pentru început o să învăț limba pechineză... O cam știu, dar trebuie să mă mai perfecționez...

VETA TRUBADURU: Ce limbă mai este și asta, Bușilă ?...

BUȘILĂ MĂRĂCINE: Iată, un exemplu... Ham, ham, haaam, haaaaam... Precum bine se știe, pechinezii sunt o rasă de câini cu păr mătăsos și lung, cu bot mic, turtit și cu picioare scurte. Iar limba lor este... pechineza, ce nu știi, Veto ?

VETA TRUBADURU: Ah, da, da, Bușilă, așa este... Eu o să încep să învăț limba găștelor... Mi se pare o limbă mai ușor de învățat... Ga, gaa, gaaa, gaaaa...

[BUȘILĂ MĂRĂCINE și VETA TRUBADURU dansează fericiți și vorbesc în două limbi diferite... Bușilă vorbește pechineza, adică latră, iar Veta, vorbește... limba găștelor, adică găgâie...]

TEXT ÎN ENGLEZĂ - FRAGMENT IN ENGLISH

WONSERING AMIDST PEOPLE (HUMOROUS SKETCHES AND TWO SHORT STORIES)

INSTEAD OF INTRODUCTION

*I confess that I was eager to write this book, as a modest homage to a number of great personalities: **Francois Rabelais, Jean de La Fontaine Mark Twain, Jaroslav Hasek, Ion Luca Caragiale, Eugen Ionescu, Damian Stănoiu, Gheorghe Brăescu, Ion Băieșu**, as well as to a bunch of great actors: **Stanley Laurel and Oliver Hardy, Louis de Funes, Grigore Vasiliu Birlic, Alexandru Giugaru...***

My deepest gratitude to these personalities who have made, I am sure, this world a better one...

I shall always admire and love them!...

I also confess that writing this small book has made me joyful and I hope to convey this joy to my possible readers, too...

Respectfully,

Chemist, Dr. Constantin M.N. Borgia

WONDERING AMIDST PEOPLE - fragment-

After this... "journey into the past", so to say, I went on with my dwellings, reading an article from a newspaper "The Capital's Clarion", written by the renowned journalist Pafnutie Cârpea... It was a brief article entitled "Parasitism, a new form of exerting freedom", wherefrom I reproduce several excerpts:

"He who says that parasitism breeches the norms instituted by our democratic society is deeply wrong! In every historic epoch, parasitism has been a form of existence of countless people... Even in plants and animals parasitism is to be met... We all know that there are lots of insects that parasite plants and animals! How could we, thereafter, outlaw parasitism?"

"This prosecution initiated lately against parasites must stop at once, for a world without parasites cannot be accepted! Their disappearance would be unimaginably barbaric"

"My newspaper will file complains against all those who will make an attempt to the life and integrity of any parasite, irrespective the type... Should even bed bugs be at stake, for bed bugs are living creatures themselves, with a right to live!"

I threw the newspaper in the garbage bin and then I started looking into the computer's display... More precisely, I started navigating the Internet... I was interested by a discussion forum concerning the article that I had just read... Here are several comments:

<< The croaking one writes:

" Hey, you, Cârpea, drop it with your parasites for we've been invaded by bed bugs and ticks."

Soft-witted writes:

"Certainly, uncle Cârpea defends the parasites, since he is the greatest of them all..."

ANTI-BUG SOLUTION writes:

"Ah, well, Cârpea, you, idiot, you wish that the enterprises making parasite-killing solutions run bankrupt! Shame on you!"

The Rat writes:

"Well done, Cârpea! As far as I know, you were and have remained a vertical newspaperman! Your position about the parasites is welcome!... A thousand thanks for this admirable article, bold and heartily which we all can learn from! Congratulations! Well done, Cârpea! I am The Rat, maybe you will remember me!"

The Dragon writes:

"This so-called articles proves once again that this so-called article is nothing more than a puppet of journalism, a rusty drawing pin, a vertical asshole, a rude and idiot guy! Down with Cârpea! You, Cârpea, know that this newspaper will fill every garbage bin in the country!" >>

I had started to be annoyed, so that I unplugged the computer from its power source (to put it...technically) and I went outdoors.... Meaning that I took a stroll... First I went into a park... I sat on a bench... After a while, two youngsters also sat down there, a he and a she – and they started talking. Here is their discussion:

— Shame on you, dirty swain! - the female shouted. How dared you cheat on me? And who with, after all? Who with, you, dirty swain? With that...drunkard, that...viper, that dissolute tramp named...Little Frog!...

— Wait a moment, ȚuȚi, it's not what you think it is!

— But what is it? I've caught you both in my bed! In MY bed! I don't allow anyone to fling herself in my bed, let this be very clear to you! Did you hear me, you, blockhead?

— Well, ȚuȚi, ȚuȚi, my lap dog, listen to what I tell you: the Little Frog had just passed by to take the bed-sheets and since she saw me, she did not want to wait until I woke up and she sat on the bed, too!...

— Whom do you think you are making a foul of? Me? Aren't you ashamed?

— I am not fouling you, ȚuȚi! You know very well that, in general, you are not a foul! Only that sometimes...

— You mean to say that sometimes I AM a foul? After cheating on me, you also tell me that I am a foul? Well, then, that's it! I'm leaving, I abandon you! Stay with that one, that Little Frog of yours!...

— ȚuȚi, ȚuȚi, don't leave ! Don't leave me, ȚuȚi !...

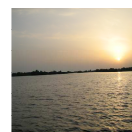
— Come on, stop croaking! I'm leaving!...

**Constantin M. N. BORCIA : 1956, octombrie, 23;
Facultatea de Fizică - Universitatea București – 1986;
doctor Chimie – Universitatea "Politehnica", 2005, București.**

Lucrări elaborate (selecție):

- BORCIA, C** : - "Viața mea este ca un labirint (Jurnal oniric)" ȘI "Destinul vieții în Univers" (Anexa: Moartea și supraviețuirea), regie proprie, ISBN 973-0 - 03143 - 3, București, România, **2003**.
- BORCIA, C.**, GEORGESCU I. IULIA - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea", *The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May* **2004**.
- BORCIA, C.**:"Aspecte privind complexitatea proceselor de poluare a mediului acvatic"–IPSI,Venice,**2004**.
- BORCIA, C** : - "Modelarea matematică a proceselor radiochimice în funcție de regimul hidrologic al sedimentelor dintr-un anumit sector al fluviului Dunărea" – teza doctorat, Universitatea "Politehnica" București, București, octombrie, **2004**.
- BORCIA, C** : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate și fantezie", București, **2005**.
- BORCIA, C** : "Moartea și supraviețuirea – între certitudine și ipoteză", București, **2005**.
- BORCIA, C.**:"Acolo cineva veghează (proza fantastică și poezii existențiale)", Editia semnal, Editura Printech, București, Romania, ISBN (10) 973-718 – 521 – 8, ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**
- BORCIA, C.**:"Chemarea stelelor (poezii existențiale și însemnări)", Editura Printech, București, România, ISBN 978-606-521-465-1, **2009**
- BORCIA, C.**:"Tentativă Necunoscutului (proză științifico fantastică)" Editura Printech, București, România, ISBN 978-606-521-464-4, **2009**
- BORCIA, C** : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate și fantezie", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**
- BORCIA, C** : "Moartea și supraviețuirea – între certitudine și ipoteză", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**
- BORCIA, C** : "DESTINUL VIEȚII ÎN UNIVERS (ESEU ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC)", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**
- BORCIA, C** : "DINCOLO DE LUMEA EFEMERĂ (PROZĂ FANTASTICĂ)", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-3, **2010**
- BORCIA, C** : „DIVERSITATEA CUNOAȘTERII (REFLECȚII)” , Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**
- BORCIA, C** : „LOCUIȚOR ÎN LUMEA VISELOR (FICȚIUNI)” ,Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-620-4, **2010**
- BORCIA, C** : "UNIVERSUL, VIAȚA, CONȘTIINȚA - ÎNTRE ADEVĂR ȘI ILUZIE (PROZĂ FANTASTICĂ, ÎNSEMNĂRI, IPOTEZE)", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-672-3 , **2011**
- BORCIA, C** : „SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII (SCENETE UMORISTICO-ABSURDE), Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-671-6 , **2011**
- BORCIA, C** :, REALITĂȚI SUBIECTIVE (FICȚIUNI) ", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-713-3, **2011**
- BORCIA, C** : „UNIVERSURI IMAGINARE (FICȚIUNI)" , Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-712-6 , **2011**
- BORCIA, C** : "UN PARADIS PENTRU FIECARE (SCENETE UMORISTICO-ABSURDE) ", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-779 -9 , **2011**.
- BORCIA, C** : 'O LUME FASCINANTĂ (SCHIȚE UMORISTICE) ", Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-778-2 , **2011**.
- BORCIA, C** : "MISTERELE TIMPULUI ȘI LIBERTATEA GÂNDIRII - ESEU ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC - Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-884-0, **2012**.
- BORCIA, C** : "ACEASTĂ EXISTENȚĂ BIZARĂ - FICȚIUNI -, Editura Printech, București, ISBN 978-606-521-935-9 , **2012**.

Constantin M. N. BORCIA – born: 1956, Octobre, 23. Bachelor in Physics (University Bucharest) – 1986; doctor in Chemistry –2005 ("Polytechnic" University of Bucharest); writer.

Elaborate work (short selection):

BORCIA, C : - "My life is like a labyrinth (day-dream diary)" AND "The destiny of life in the Universe" (Annex: Death and survival), under own control, ISBN 973 – 0 - 03143 – 3, Bucharest, Romania, **2003**.

BORCIA, C: GEORGESCU I. IULIA_ - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea",
The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May 2004.

BORCIA, C., : - "Aspects regarding the complexity of the aquatic environment polluting processes", *IPSI (Internet, Processing, Systems for e-education/e-business, and Interdisciplinaries) review, Venice, 2004*.

BORCIA, C : - "Mathematical modeling of the radio-chemical processes, function of the hydrological regime of the sediments within a certain section of the Danube" – doctorate thesis, Polytechnic University of Bucharest, Bucharest, October, **2004**.

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Bucharest, **2005**.

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Bucharest, **2005**.

BORCIA, C:" SOMEBODY, OUT THERE, IS WATCHING (fantastic prose and existentialist poems)", Signal edition, Printech publishing house, Bucharest, Romania, ISBN (10) 973-718 -521- 8, ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**

BORCIA, C:"Call of stars (Existentialist poems and notes)", Printech publishing house, Bucharest, Romania, ISBN 978-606-521-465-1, **2009**

BORCIA, C:"Temptation of the unknown (science fiction prose)", Printech publishing house, Bucharest, Romania, ISBN 978-606-521-464-4, **2009**

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Printech publishing house Bucharest, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**

BORCIA, C : "DESTINY OF LIFE IN UNIVERSE (SCIENCE – FICTION ESSAY)" , , Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**

BORCIA, C : " *BEYOND THE EPHEMERAL WORLD* (FANTASTIC PROSE), Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-3, **2010**

BORCIA, C : „DIVERSITY KNOWLEDGE (Reflections)" - Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**

BORCIA, C : „INHABITANT IN THE WORLD OF DREAMS (FICTIONS)", ISBN 978-606-521-620-4, **2010**

BORCIA, C : "UNIVERSE, LIFE, CONSCIOUSNESS – BETWEEN TRUTH AND ILLUSION (FANTASTIC PROSE, NOTES, ASSUMPTIONS)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-672-3, **2011**

BORCIA, C : "SOCIETY WITHOUT PRINCIPLES (THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-671-6 , **2011**

BORCIA, C : „SUBJECTIVE REALITY – (FICTIONS)" , Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-713-3 , **2011**.

BORCIA, C : „ IMAGINARY UNIVERSES (FICTIONS)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-712-6, **2011**.

BORCIA, C : "A PARADISE FOR EVERY (THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-779 -9 , **2011**.

BORCIA, C : "A FASCINATING WORLD (Humoristic sketches)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-778-2 , **2011**.

BORCIA, C : 'MYSTERIES OF TIME AND FREEDOM OF THOUGHT - SCIENCE-FICTION ESSAY" - Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-884-0 , **2012**.

BORCIA, C : "THIS BIZZARE EXISTENCE - FICTIONS -", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-935-9, **2012**.

- Bine... Te scuz !... Acum să-ți mai spun că nu poftesc să vin la tribună... Voi vorbi de aici de unde stau... Dacă aş veni la tribună, ar însemna să mă înjosesc... Aşa, să fie clar !... Mai întâi să vă propun o altă dezbatere... În ultima vreme fenomenul răpirii de către farfuriile zburătoare a nenumărate vaci, a nenumăraţi porci şi capre, a luat amploare nemaîntâlnită... Mai mult, răpirile s-au extins acum şi la oameni ! Mulţi copii sunt răpiţi, multe femei sunt răpite, mulţi bărbaţi sunt răpiţi de către aceste enigmatice farfurii zburătoare, iar noi ce facem ?... Ce facem ? Vă spun eu ce facem: tăiem frunze la câini !... Acest fenomen trebuie să înceteze ! Eu însumi am fost răpit de un obiect zburător neidentificat acum zece ani de zile... Nu spun că nu a fost interesant, nu spun că nu a fost plăcut, dar cu toate astea, nu sunt adeptul răpirilor, să fie clar !... Motiv pentru care propun să se adopte legea care interzice răpirile bovinelor, porcinelor, ovinelor de către farfuriile zburătoare, precum şi a oamenilor... Orice obiect zburător neidentificat care va răpi o vacă, un porc, o capră, o oaie, un om sau orice altceva, va trebui să fie adus în faţa justiţiei ! Am zis !...

ALTE CĂRŢI:

CHEMAREA STELELOR (POEZII EXISTENŢIALE ŞI ÎNSEMNĂRI)
TENTAŢIA NECUNOSCUTULUI (PROZĂ ŞTIINŢIFICO FANTASTICĂ)
MARELE MISTER AL MARELUI UNIVERS – ÎNTRE REALITATE ŞI FANTEZIE
MOARTEA ŞI SUPRAVIEŢUIREA – ÎNTRE CERTITUDINE ŞI IPOTEZĂ
DESTINUL VIEŢII ÎN UNIVERS (ESEU ŞTIINŢIFICO-FANTASTIC)
DINCOLO DE LUMEA EFEMERĂ (PROZĂ FANTASTICĂ)
DIVERSITATEA CUNOAŞTERII (REFLECŢII)
LOCUIITOR ÎN LUMEA VISELOR (FICŢIUNI)
UNIVERSUL, VIAŢA, CONŞTIINŢA - ÎNTRE ADEVĂR ŞI ILUZIE (PROZĂ FANTASTICĂ, ÎNSEMNĂRI, IPOTEZE)
SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII (SCENETE UMORISTICO-ABSURDE)
REALITĂŢI SUBIECTIVE (FICŢIUNI)
UNIVERSURI IMAGINARE (FICŢIUNI)
UN PARADIS PENTRU FIECARE (SCENETE UMORISTICO-ABSURDE)
O LUME FASCINANTĂ (SCHIŢE UMORISTICE)
MISTERELE TIMPULUI ŞI LIBERTATEA GÂNDIRII (ESEU ŞTIINŢIFICO-FANTASTIC)
ACEASTĂ EXISTENŢĂ BIZARĂ (FICŢIUNI)

ISBN 978-606-23-0000-5

9 786062 1300005

